

CATALUNYA+ CRISTIANA

SETMANARI D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSA

Any XXI • Núm. 1.079 • 225 ptes. / 1,35 euros

25 • maig • 2000

«No tingueu por!
Obriu les portes a Crist!»
Joan Pau II

Una «declaració» de catolicitat

La creueta a la casella de l'Església continua resistint-se

Des de començaments de maig els contribuents poden lliurar a Hisenda la seva declaració de la renda. Tindran temps fins a finals de juny i a través d'ella podran també declarar el seu compromís amb l'Església. Aquest any, a més, com a novetat, la casella de l'Església catòlica no competirà en l'assignació tributària amb la d'altres fins d'interès social i totes dues podran marcar-se sense necessitat d'excloure's. No és l'ideal que persegueix la Conferència Episcopal, perquè continua equiparant-se una cosa i una altra, però sí una millora respecte d'anys anteriors.

Les darreres dades conegudes, les de l'exercici de 1997, mostren que no acaba d'haver-hi una implica-

ció massiva a favor de l'Església a la declaració de la renda. A Catalunya, i sobretot a Barcelona, les xifres arriben a ser exageradament baixes. Només un de cada quatre catalans van posar la creueta el 1997 a la casella de l'Església catòlica. Aquest gest senzill que no repercuteix en el contribuent i que només afecta un petit percentatge (0,52%) dels impostos ja pagats a l'Estat continua resistint-se. Per a les diòcesis, no obstant això, aquest gest representa molt ja que d'ell depenen gran part dels ingressos necessaris per cobrir-ne els serveis més bàsics.

Pàg. 2, 3, 5 i 6

S'aixeca el silenci sobre el tercer secret de Fàtima

El 13 de maig prop d'un milió de persones van voler acompanyar el Papa en la cerimònia de beatificació de Francisco i Jacinta Marto, els dos pastorets que juntament amb la seva cosina Lucía, van ser els testimonis de les aparicions de la Mare de Déu. En acabar la cerimònia de beatificació, el cardinal Angelo Sodano, secretari d'Estat del Vaticà, va llegir un avançament de la tercera part del secret de Fàtima, que serà publicat per la Congregació per a la Doctrina de la Fe, acompanyat per un comentari. Aquest missatge està relacionat amb les persecucions a l'Església protagonitzades pels règims ateu del segle xx i, en particular, amb l'atemptat del 13 de maig del 1981. Ja a Roma, el Papa s'ha referit en diverses ocasions a la seva visita a Fàtima i de nou ha agraït a la Mare de Déu la seva protecció maternal. També ha recordat la vida de santedat dels pastorets, i ha subratllat la seva fidelitat a la pregària i a la penitència.

Sor Lucía es va emocionar en la cerimònia de beatificació.

Pàg. 8

Relleu de l'abat a Montserrat

El dia 16 de maig tenia lloc l'elecció del pare Josep M. Soler com a nou abat de Montserrat, en substitució del P. Sebastià M. Bardolet, que ha renunciat al càrrec per motius personals. La benedicció abacial està prevista per a finals del mes de juny.

Amb la intenció de posar fi als rumors i a les diverses interpretacions que durant aquests dies s'han sentit sobre la seva renúncia, el P. Bardolet va recordar: «Fa onze anys vaig dir que creia que el meu abadiat no havia de ser llarg i que estaria atent al moment en què veiés que la meua renúncia era convenient. I així ha estat.» D'altra banda, el P. Joan Vinyeta, cap de premsa del monestir, ha assegurat que «aquest procés d'elecció s'ha viscut amb pau i serenor dintre de la comunitat».

Pàg. 18

El nou abat de Montserrat, el P. Josep M. Soler.

Aquesta setmana visitem el santuari del Far a la comarca d'Osona

Pàg. 20 i 21

Sumari

Pàg. 7 Entrevista al P. Ventura Puigdomènech, monjo a Alger

Pàg. 17 Peregrinacions diocesanes a Roma

Pàg. 19 Pasqua arxiprestal a la Cisa

Pàg. 22 Missa de Sant Anastasi a Lleida

Pàg. 26 Vida Creixent: setmana jubilar a Montserrat

Veredicte del Concurs Bíblic de Terrassa

Pàg. 33-36

Editorial

Sostenir l'economia de l'Església

Encara roman a la ment de molts ciutadans la concepció errònia que l'Església és rica, que no li falten diners, ni possessions ni riqueses. Per a totes les persones que pensen d'aquesta manera és incomprensible que l'Església demani diners per al seu manteniment, perquè només en demana qui no en té, però el que ja en té no té dret a demanar-ne més. I no sols pensen això, sinó que a més argumenten que les autoritats eclesiàstiques donen proves de malbaratament i fastuositat innecessària en els seus actes religiosos.

Per evitar que continuï havent-hi persones amb aquestes idees tan equivocades, l'Església catòlica organitza campanyes com la de «Germanor», més coneguda a la resta de l'Estat espanyol com a «*El día de la Iglesia diocesana*», o ara en aquests moments la campanya perquè els ciutadans decideixin destinar aquesta mínima part de la seva declaració de la renda a les necessitats econòmiques del Poble de Déu.

I tot això és necessari perquè l'Església no és rica, només cal donar un cop d'ull als seus comptes, disponibles per a tots els ciutadans, des de l'Estat del Vaticà, a les conferències episcopals, les diòcesis, parròquies o entitats vinculades a l'Església (obres socials, col·legis, residències, hospitals...). Les grans empreses de comunicacions, els portals més importants d'Internet, els gegants de la construcció i tants altres que cotitzen en borsa i que acaben l'any amb milers de milions de beneficis, aquests sí que són rics, perquè els seus ingressos superen de molt les seves despeses. No així en l'Església, on els seus ingressos es redueixen majoritàriament a l'aportació generosa dels fidels que participen en les celebracions de les parròquies i que no dona precisament una mitjana social de multimilionaris. També es manté amb les aportacions que en justícia realitza la hisenda pública seguint els mateixos criteris que la resta d'estats democràtics i moderns del nostre món occidental.

És cert que l'Església manté un patrimoni històric i artístic de valor incalculable, però tot això no cotitza en borsa, ni és vendible —com alguns creuen— perquè forma part de la fe i de la història de pobles i ciutats que en cap cas acceptarien que fos traslladat o venut. En algun cas recent que per causes justificades s'ha intentat alguna d'aquestes gestions, l'oposició popular i l'escàndol consegüent han estat inimaginables.

D'altra banda l'Església es mou en aquests temps actuals amb gran austeritat, tant en el funcionament de la seva economia pròpia com en les despeses que puguin generar les seves celebracions i actes públics. Fins i tot el Sant Pare quan viatja per tot el món no demana fastuositats ni malbarataments, ni per a la seva comoditat ni per a la seva seguretat. El que passa és que els estats i governs volen quedar bé i evitar-se problemes de seguretat davant de la visita papal.

Aclarits aquests temes és bo recordar també la ingent tasca humanitària i social que realitza l'Església en el nostre territori, que no sols protegeix els catòlics practicants sinó qualsevol persona que ho necessiti. No es demana carnet ni diploma de cristiandat per entrar en una església o per rebre un dels múltiples serveis que Càritas i altres entitats solidàries d'inspiració cristiana duen a terme amb els ciutadans més pobres i necessitats.

Per això la campanya per marcar la casella de l'Església catòlica en la declaració de la renda no sols es dirigeix als que se senten totalment catòlics sinó a tota persona de bona voluntat que valori el treball pastoral, espiritual i assistencial que fa l'Església en el conjunt de la societat. Per això cal informar bé i convèncer el ciutadà del valor de la seva decisió a l'hora de fer la declaració, començant naturalment per aquells que teòricament ho han d'entendre amb més facilitat: els que ja col·laboren i se senten membres actius de les nostres parròquies i grups eclesials.

Sumari

7

Entrevista al P. Ventura Puigdomènech, monjo a Alger

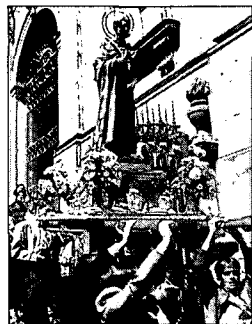
17

Peregrinacions diocesanes a Roma

19

Pasqua arxiprestal a la Cisa

22

Missa de Sant Anastasi a Lleida

26-27

Vida Creixent: setmana jubilar a Montserrat

CATALUNYA CRISTIANA

Director: Mn. R. Octavi Sánchez

Sotsdirectora: Gna. Gemma Morató

Redactors: Glòria Carrizosa (coordinació), Miquel Àngel Codina, Samuel Gutiérrez, Rosa M. Jané, Carme Munté, Rosa Peraire, Marta Puyol

Lingüista: Montserrat Pibernat

Arxiu i fotografia: Eulàlia Grande

Corresponsals: Montse Sans, ANDALUSIA; Guillem Farré, GIRONA; Jordi Curcó, LLEIDA; Lluís Serra i Miriam Díez ROMA; Guillem Ferrer, SES ILLES; Antoni Mirabet, SEU D'URGELL; Benet Roigé, SOLSONA; Joan Boronat, TARRAGONA; Joaquim Blanc, TORTOSA; Fàtima Alemany, VIC

Col·laboradors externs: Gmà. Adrià, Josep M. Aragonès, Pilarín Bayés, Oriol Camps, Joan Carrera, Francesc Gamissans, Enric Graupera, Joan Guiteras, Jordi Jorba, Francesc Nicolau, Antoni Reig, Cristóbal Sàrrias, Pere Tena, Ferran L. Tognetta, Josep Ventura, P-J Ynaraja

Fundadors: Mn. Joan Jarque i Mn. Francesc Malgosa

Edita: Fundació Catalunya Cristiana per a l'evangelització i la cultura

Redacció, administració, publicitat i promoció:

C/ Puiggari, 5-7 - 08014 BARCELONA - Tel. 934 905 988, Fax 934 902 035 - E-mail: catcris@idgrup.iber.net.com

Gerent: Jaume Vinyals

Publicitat: Josep Harris

Promoció: Jordi Baig, Alfons Miralles

Subscripcions: Antònia Canals, Elena Garcia, Isabel Giralt

Administració i comptabilitat: Mònica Torras

Autoedició i compaginació: Carlos Aguado

Impressió: Impressions Intercomarcals, SA Cra. C-1.411, Km 34. Polígon industrial El Cementiri. Tel. 938 788 403. Fax 938 788 212 - 08272 SANT FRUITÓS DE BAGES - DLB 14.387/79

Difusió controlada per

Membre de la UCP

International Catholic Union of Press

Membre de l'APPEC

Associació de Publicacions Periòdiques en català

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal: 11.180 ptes.
 Resta d'Europa: 21.684 ptes.
 Amèrica i Àfrica: 26.884 ptes.
 Àsia i Oceania: 37.804 ptes.

en primer pla

Una forma molt fàcil d'ajudar l'Església

■ El nou sistema de l'assignació tributària ja no obliga a escollir entre l'Església i altres fins d'interès social

És probablement la forma més fàcil d'ajudar econòmicament l'Església. No representa cap cost per al contribuent, ni tan sols mínim, ja que l'únic que es demana és que una petita part dels impostos (0,52%) que ja s'han pagat a l'Estat vagin a parar a l'Església catòlica. Un compromís menor gairebé no es pot trobar, però tot i així aquest gest senzill continua sense ser generalitzat entre la

població. Molta gent continua pensant avui que l'Església és rica i per això prefereix dedicar aquest percentatge de l'assignació tributària a altres fins d'interès social. Aquest any 2000, tanmateix, ja no hi ha excuses, ja que tant una casella com l'altra, la de l'Església i la d'altres organitzacions d'interès social, poden marcar-se sense necessitat d'excloure's.

La nova fórmula de l'assignació tributària, que permet contribuir amb el mateix 0,52% de l'impost sobre la Renda de les Persones Físiques (IRPF) tant per a l'Església catòlica com per a organitzacions d'interès social, no és l'ideal al que aspiren les diòcesis catalanes, i en general la Conferència Episcopal. Suposa un avenç, ja que fins ara aquestes dues possibilitats resultaven excloents, però encara continua sense precisar-se tot el que l'Església voldria. «No som una ONG, i amb aquest sistema tendeixen una mica a equiparar-se les dues coses, encara que cal reconèixer que s'ha fet un pas endavant, ja no s'exclouen», explica Mn. Joan Benito, delegat episcopal d'Economia de la diòcesi de Barcelona.

A partir d'ara el contribuent no haurà de plantejar-se aquest apartat de la renda en termes d'oposició, sinó que podrà destinar part dels seus impostos a l'Església catòlica sense deixar de col·laborar amb altres organitzacions d'interès social. D'aquesta forma s'espera que el nombre de declarants que marquin la casella de l'Església augmenti, malgrat que aquest any prop de cinc milions de contribuents ja no tindran l'obligació de fer la declaració.

Necessari per a la subsistència

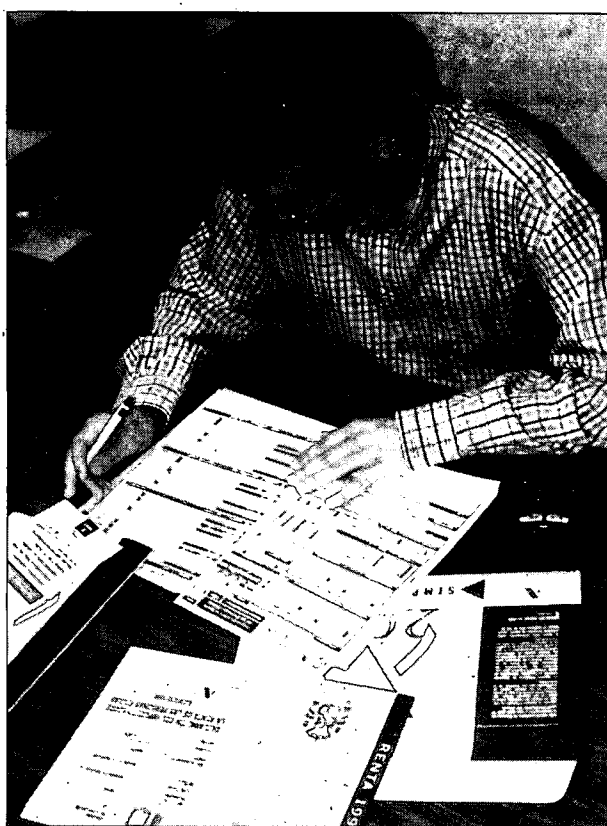
La x a la casella de l'Església catòlica ha representat en els últims anys uns 15.000 milions de pessetes per a les arques del Fons Comú Interdiocesà. Des d'allà es distribueix a les diòcesis segons el nombre de parròquies, d'habitants o de capellans. Ara per ara els diners procedents de l'assignació tributària resulten imprescindibles per a la subsistència de l'Església, ja que representen una part molt significativa de les quantitats amb què cobreixen algunes de les seves necessitats més bàsiques: el manteniment de les parròquies, la retribució de sacerdots i seglars dedicats a l'Església, l'elaboració de programes pastorals, la cura dels més pobres i desfavorits, etc.

La mateixa societat és la gran beneficiària de la missió de l'Església, fins i tot

els que no són creients. D'entre ells també són molts els que li reconeixen la seva important tasca i fins i tot hi destinen part dels seus impostos. Malgrat això, els que s'han d'implicar més són els creients i sembla que encara no ho acaben de fer prou. Cartells i tríptics tornaran enguany a insistir-hi, encara que són els rectors i responsables parroquials els que han de ser les autèntiques agències de publicitat en aquest sentit.

L'adhesió de la gent a la campanya de l'assignació tributària és un objectiu important per a l'Església, sobretot pel compromís mínim que representa. De totes formes, econòmicament el gran repte continua sent l'autofinançament. Per això, cal aportar alguna cosa més que una mínima part dels impostos que ja s'han pagat. A la bona voluntat, cal afegir-hi un fort sentit d'Església i de compromís en el seu manteniment econòmic. Els cartells i tríptics que conviden a marcar la casella de l'Església també inclouen aquests aspectes, i s'emmarquen en el que l'Església ha volgut anomenar la «campanya permanent per a l'autofinançament de l'Església diocesana». En aquest sentit, una de les resolucions del Concili Provincial Tarraconense ja assenyalava la necessitat de treballar en la presa de consciència perquè els fidels arribin a aportar l'1% dels seus ingressos a favor de l'Església. Aquestes quantitats fixes per part dels catòlics permetran a l'Església no dependre gens de l'Estat, del qual rep en l'actualitat més de 20.000 milions de pessetes sumant l'assignació tributària i altres partides dels pressupostos.

L'Església catòlica està cridada a «estar en el món sense ser del món», i això inevitablement la condueix a sotmetre's a

Marcar la x de l'Església catòlica també és un signe del compromís cristià.

algunes regles. L'economia és una d'elles. La seva missió evangelitzadora, ja sigui en la seva vessant espiritual, social o cultural, depèn d'aspectes econòmics, encara que sempre sense perdre de vista que l'autèntica riquesa de l'Església està en el missatge que proclama, en la Bona Nova de Jesús, que des de fa gairebé 2.000 anys es transmet gratuïtament a la humanitat.

Samuel Gutiérrez

Un «sí» sortit del cor

La manca d'informació és una de les raons per les quals la gent no acaba de marcar decididament la casella de la renda a favor de l'Església catòlica. Per evitar-ho, la Conferència Episcopal aquests últims anys impulsa mitjançant les parròquies campanyes que han de fer arribar als fidels un missatge clar i directe.

Amb el nou sistema de l'assignació tributària, la comissió econòmica de la Tarraconense, presidida pel bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Jaume Traserra, ha impulsat una publicitat molt més moderna i actual, que arriba als fidels i els convida a marcar sense por una x que pot fer molt de bé a favor de l'Església. Les diòcesis catalanes han volgut estrenar així un nou estil que trenca una mica amb la sobrietat de campanyes anteriors.

La idea fonamental d'altres anys ha estat la de ressaltar un «gest que ajuda l'Església», sense entrar en més detalls i que significa per sobre de tot la importància de marcar la casella de l'Església. Aquest any, tanmateix, el logotip que centra l'atenció és un cor modern d'on surt amb força un «sí» que representa la voluntat d'estimar l'Església i d'ajudar-la. És una idea senzilla, però molt més atractiva i visual que altres anys.

LLAR D'ANCIANS PRUDENCI MIRALLES
per a grans persones grans

Al cor de l'Eixample

Associació Prudenci Miralles per a Ancians
Trafalgar, 39, 5è - 08010 Barcelona
NIF: G-08862781. - Tel. 932 681 867 - Fax 932 684 356

TROBADA A MONTSERRAT

DISSABTE
17 de juny

ens aplegarem al
santuari de la patrona
de Catalunya

Lectors,
pelegrins,
subscriptors
de Catalunya

Cristiana: truqueu al
933 013 718, abans del
dia 14 d'abril per tal de reservar
el dinar, i el lloc a l'autocar en el
cas de no anar-hi amb mitjans propis.

Diada anual de germanor
dels amics i els subscriptors, dels
lectors i els pelegrins de

PREU
Dinar: 2.500 ptes.
Autocar: 1.500 ptes

ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA

Pl. Urquinaona, 11. 3r. A. - Tel. 933 013 718; Fax: 933 023 264 - 08010 Barcelona

«El contribuent és qui diu a l'Estat que pagui uns diners a l'Església»

Entre els canvis produïts aquest any en la declaració de la renda n'hi ha un de referent a l'Assignació Tributària a l'Església catòlica. D'això i d'altres qüestions que s'hi relacionen en parlem amb l'ecònom diocesà del bisbat de Vic, Mn. Enric Vives i amb el responsable de Mitjans de Comunicació Social del mateix bisbat, Mn. Pere Casas, que han respost de manera conjunta aquesta entrevista.

—Quins són els canvis que s'introdueixen aquest any en l'assignació a l'Església provinent de les declaracions de renda?

—Abans hi havia les possibilitats de destinar un 0,52% de la quota al sosteniment econòmic de l'Església o destinar-lo a altres fins socials, això no agradava gaire a alguns bisbes perquè contraposava l'obra de l'Església a la dels altres fins d'interès social, quan en realitat l'Església porta a terme moltes accions d'interès social. Ara en canvi hi ha una nova possibilitat que evita que una opció exclougui l'altra. Aquesta possibilitat consisteix a, de manera voluntària, posar una creu en cadascuna de les dues opcions, cosa que significa que es destinarà aquest 0,52% al sosteniment econòmic de l'Església i la mateixa quantitat es destinarà també a les altres finalitats d'interès social com són les organitzacions no governamentals (ONG). Una última possibilitat és no posar la creueta, enloc, cosa que implica destinar aquests diners a finalitats generals de l'Estat.

—Quin lloc ocupen dins del finançament general de l'Església els diners que s'obtenen a través de les declaracions de la renda?

—Aquesta és una de les fonts de finançament que conviu amb altres formes com són les ofrenes dels fidels, donatius, col·lectes, llegats o quotes voluntàries. Ara bé, la importància que té per a l'Església el gest de posar la creueta és certament de tipus econòmic, però també té altres significacions. Abans d'establir l'actual sistema d'assignació tributària l'Estat pagava una part de les despeses de l'Església sense la intervenció dels ciutadans, i ara en canvi és el contribuent el que diu a l'Estat que pagui aquests diners a l'Església. Això ha canviat la mentalitat col·lectiva i representa un pas més en el camí de l'Església cap a l'autofinançament i cap a l'autonomia econòmica.

—Què pot passar si, com indiquen les xifres, les aportacions a l'Església, a partir de l'IRPF, baixen?

—Efectivament les xifres globals indiquen un descens en les aportacions provinents de l'IRPF, que entre els anys 96 i 98 es va poder concretar en un 9%. Aquesta baixada, de moment, no afecta

econòmicament a l'Església perquè l'Estat ha prorrogat el termini en què es compromet a aportar la diferència fins a igualar la quantitat que percebia abans d'establir l'actual sistema d'assignació tributària. Aquesta pròrroga, però, un dia s'acabarà i en aquest cas l'Església hauria de ser plenament capaç d'autofinançar-se.

Mn. Pere Casas i Mn. Enric Vives.

—Hi ha perspectives que indiquin que això arribarà?

—En aquests moments encara estem en etapa de transició no només pel que fa a l'economia, sinó també per arribar a trobar la manera d'estar de l'Església, avui, al món i al país, tal com ja va plantejar el concili. En aquest context d'Església en transformació en què estem buscant què cal fer com mai a la història, la creueta, que segons com pot semblar un detall insignificant, reflecteix la visió que es té de l'Església i si s'hi vol col·laborar. Jo crec que s'arribarà a l'autofinançament quan la societat s'hagi convençut d'aquesta necessitat i quan els serveis que dona l'Església siguin els que la societat vol.

—Quin lloc ocupa Catalunya pel que fa a les aportacions provinents de la renda?

—Catalunya és la comunitat autònoma que té un percentatge més baix de tot l'Estat espanyol. Mentre que a l'Estat la mitjana és del 36% d'aportacions, a Catalunya la mitjana està en un 25%. Per demarcacions, Barcelona és la que té un percentatge més baix amb només

un 22,6 segueix Girona amb un 29,4, Tarragona amb un 34,1 i Lleida amb un 38,9%. En canvi Catalunya és la comunitat autònoma que més assigna a altres fins socials. En diners, els catalans donen el doble a les ONG que a l'Església.

—Quina lectura fan d'aquest baix percentatge provinent de Catalunya?

—De posar la creu o no posar-la, no se'n pot treure cap judici d'acceptació o no-acceptació de l'Església. Penso que hi ha molts factors que influeixen a l'hora de posar o no posar la creueta com poden ser crisis de fe o qüestions d'imatge, però crec que una de les coses que pot haver influït més és el malestar de molts catalans en relació amb la

a entendre aquesta actitud.

—Com es distribueixen els diners entre totes les diòcesis?

—Aquests diners l'Estat els dona a la Conferència Episcopal Espanyola que els distribueix a tots els bisbats segons la seva renda per càpita i cada bisbat té potestats totals sobre aquests diners. A la fi els diners van a parar a les principals necessitats econòmiques de l'Església que són el personal, els serveis i els instruments de treball, els edificis i la tasca social que realitza. Tot això obté partida dels pressupostos generals de l'Església espanyola o bé del fons comú que funciona com a base de l'economia. En aquest fons hi aporten diners tots els bisbats d'Espanya segons el nivell de riquesa i les necessitats.

—I a la providència quin paper se li dona?

—La providència és un fet que constato cada dia, però quan algú em diu això li responc que hi ha moltes persones per atendre i que cal col·laborar amb la providència. Les persones dedicades a l'acció pastoral generen unes necessitats de formació, manteniment, habitatge, seguretat social i jubilació.

—La crida a posar la creueta és només per als cristians?

—El fidel cristià sovint és conscient de la necessitat d'ajudar l'Església, ja sigui en l'acció pastoral, en el culte, fent de voluntari en algun servei o econòmicament, i per tant, posa la creueta, ara bé en aquest gest també

s'hi afegeixen altres persones que no es consideren cristianes i que els cau bé l'Església o que valoren la seva tasca. En això cal tenir en compte que els serveis que presta l'Església els dona indistintament de si el beneficiari és o no és cristià.

Fàtima Alemany

cadena COPE. Molta gent fa el pensament que si els diners que jo dono amb la creueta van a parar al finançament d'uns mitjans que van contra Catalunya, no poso mai més la creueta. Hi va haver una època en què moltes intervencions a la secció de cartes al director dels diaris van donar

s'hi afegeixen altres persones que no es consideren cristianes i que els cau bé l'Església o que valoren la seva tasca. En això cal tenir en compte que els serveis que presta l'Església els dona indistintament de si el beneficiari és o no és cristià.

Abans

SOLDADURA DE
CAMPANES
HISTÒRIQUES

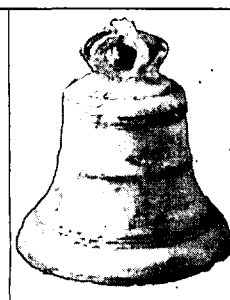
Bodet

Nota MUSICAL garantida

ERMEC

(div. de rellotgeria i automatització campanaris)

Alcalde de Móstoles, 42, baixos - 08025 Barcelona - Tel. 934 501 600
Fax 934 330 885 - ermec@ermec.com — <http://www.ermec.com/campanar>

Després

Per un gest que continua resistint-se

■ Catalunya presentava l'any 1997 el pitjor percentatge de declaracions a favor de l'Església catòlica en relació amb la resta d'Espanya

Les últimes dades oficials sobre l'Assignació Tributària a l'Església catòlica, les de l'exercici del 1997, situen els catalans a gairebé 12 punts per sota de la mitjana nacional. Liderant per la cua les quatre províncies catalanes es troba de forma molt destacada Barcelona, on el 1997 només un

22,7% de les declaracions presentaven una creu a la casella de l'Església catòlica. La província de Girona la seguia a certa distància, amb un 29,4%, mentre Tarragona i Lleida salvaven una mica el panorama, amb un 34,1% i 38,9% respectivament.

Malgrat que la mitjana espanyola està a més d'11 punts per sobre de la catalana, el percentatge de declarants que van optar l'any 1997 per destinar el 0,52% dels seus impostos a l'Església catòlica continua sent molt inferior al que s'espera. Llavors només el 36,5% de les declaracions llavors van presentar marcada la casella de l'Església, mentre la resta va preferir destinar-ho a altres fins d'interès social (25,5%), o simplement no es va decantar per cap d'aquestes opcions (37,5%).

En un país on es diu que el 90% de la població és catòlica aquestes dades són com a mínim sorprenents, sobretot pel nombre significatiu de declaracions que no han marcat cap de les opcions possibles a la casella de l'Assignació Tributària. En aquests casos, el 0,52% dels impostos passa directament als Pressupostos de l'Es-

tat amb destí a fins generals.

Els baixos percentatges presentats pel conjunt de l'Estat, amb algunes excepcions com Navarra, Castella la Manxa o Extremadura, s'agregen substancialment

quan ens referim a Catalunya. A la nostra comunitat, situada a la cua de la resta de l'Estat, tot just una quarta part dels declarants van destinar el 1997 aquesta mínima partida dels seus impostos a l'Església.

	% Declaracions a favor Església	% Declaracions altres fins	% Declaracions no consta
Barcelona	22,67	42,14	35,18
Girona	29,40	25,57	45,02
Lleida	38,92	24,10	36,96
Tarragona	34,14	28,89	36,96
Catalunya	25,28	38,38	36,33
Mitjana espanyola	36,96	25,54	37,56

Font: Agència Estatal d'Administració Tributària.

Contràriament, les últimes dades conegudes presentaven un increment en el compromís a favor d'altres fins socials (38,4%), mentre que el percentatge de gent que ha optat per prescindir de l'Assignació Tributària continua sent també força elevat (36,4%). De totes formes, aquests resultats tan negatius, vénen provocats sobretot per la província de Barcelona, ja que com que és la més poblada i la menys compromesa a favor de l'Església provoca un descens notable de la mitjana del conjunt de Catalunya.

Les explicacions d'aquest compromís pobre a favor de l'Església no són fàcils d'abordar. La manca d'informació, de transparència o simplement la deixadesa per part de molts gestors o particulars han provocat unes xifres que no convencen ningú. I és que aquest gest senzill i que no afecta econòmicament el declarant constitueix una important font d'ingressos per a les diòcesis espanyoles, especialment les més petites, per a les quals la partida procedent de l'Assignació Tributària de la Renda pot arribar fins i tot a representar el 70% del seu pressupost.

Samuel Gutiérrez

QUÈ FAREU aquest ESTIU?

ESTIU 2000

Estades lingüístiques

Circ i música

Aventura a la natura

Campaments

Colònies

Esports

Camps de treball

Casals d'estiu

Rutes

902 430 000
LA LÍNIA DIRECTA AMB L'ESTIU

FUNDACIÓ PERE TARRÉS

Numància, 149 - 151 08029 Barcelona
Tel. 934 301 606 Fax 934 196 268
vacances@peretarres.org
www.peretarres.org

església en el món

«L'Església d'Algèria és a punt de desaparèixer»

■ Entrevista a Valentí Puigdomènech, monjo del Cister a Alger

El 1996 va donar la volta al món l'assassinat de set monjos del monestir cistercenc de Tibhirine (a prop d'Alger) per part d'extremistes islàmics. Des de fa dos anys i mig, una petita comunitat de cinc monjos de nacionalitats diferents s'ha instal·lat a Alger i s'apropa regularment al monestir, esperant la possibilitat d'un retorn. El germà

Ventura Puigdomènech és un d'aquests monjos i ha estat recentment al nostre país per donar a conèixer la seva vivència cristiana en terres de l'islam amb un triple objectiu: explicar la situació de l'Església a Algèria, mostrar la imatge distorsionada que es té de l'islam i fer una crida vocacional.

—Què és Tibhirine?

—Fa 60 anys es va fundar el monestir de Tibhirine. Sempre s'ha destacat per estar molt a prop del poble, dels més pobres. Entre els monjos que van matar hi havia un metge i sempre tenia molts pacients perquè era l'únic indret d'Algèria on es feien visites gratuïtes i hi havia medecines. Teníem terres i les hem donades al poble. Ens hem quedat 15 hectàrees i les hem partit amb sis famílies. Els monjos som una d'aquestes sis famílies. Tenim la idea de fundar una associació que tingui la seva seu a Europa i a Algèria perquè no volem que els fons que vénen d'Europa siguin gestionats per nosaltres. Nosaltres ens dediquem a la pregària i sobretot ens interessa que ens reconeguin com a homes d'oració perquè és allí realment on ens volen i ens comprenen. Sempre ens hem autodefinint com a gent que resa entre un poble que resa. El poble entén molt bé que siguis monjo i que visquis en una relativa clausura. Cal reinventar el monaquisme en terres de l'islam. Passem temporades al monestir, de forma fixa no ens deixen. El govern algerià va ser tan humiliat a causa de Tibhirine que no ens hi deixa estar fins que no estigui totalment segur que no es pot repetir un altre drama. Ens permet fer-hi estades curtes. Vivim a Alger i anem a Tibhirine cada setmana. Hi hem passat la Setmana Santa i hi tornarem per Pentecosta. Cada dues o tres setmanes fem una estada més llarga.

—Quina és la relació amb els musulmans?

—La relació és molt autèntica. Fa poc un germà de Xile feia els vots solemnes com a monjo de Tibhirine. Tot el poble hi va ser present, era el primer cop que pujaven al monestir després del drama. Va ser un moment molt fort. Som una Església tan pobra que l'únic que tenim per defensar és la gratuïtat, el viure el dia a dia. L'Església és sobretot un espai de llibertat perquè com que ho ha perdut tot (escoles, temples...) només li queda l'acollida i les biblioteques. Això significa que tots els estudiants vénen a les biblioteques. Cada parròquia (exparròquia, perquè avui dia són mesquites) s'ha especia-

Foto: Samuel Gutiérrez

Ventura Puigdomènech fa dos anys i mig que és a Algèria.

litzat en una matèria (arquitectura, química...) i els estudiants hi van i això és un espai molt important de cultura, on es poden conèixer, on tenen si volen un acompanyament en els estudis... hi ha una relació molt forta.

Al monestir ha nascut un grup de diàleg islamocristià. Des del principi els germans musulmans ens van posar condicions: no volien entrar en discussions dogmàtiques ni teològiques perquè el dogma i la teologia és el que crea les barreres i és obra, sobretot, dels homes. Nosaltres ens sentim cridats a la unitat. Volem que sigui Déu qui creï alguna cosa nova entre nosaltres. És això el que busquem, resar tots plegats.

—I com funciona aquesta experiència?

—És precisament en l'oració que he entès i comprès sobretot les convergències, malgrat aquesta distància, i la complementarietat, malgrat la diferència. I això és el que més m'impresiona, quan t'adones que et poses a resar, tots plegats. Jo,

monjo cristià, m'he sentit molt acomplexat perquè els musulmans tenen un sentit de l'adoració que té molt a ensenyar-nos. Quan veus les seves vides t'adones que és un mateix esperit. L'important, per a mi, és com fem camí plegats i això crec que és el gran repte que tenim. En aquest sentit, el monestir té una experiència única. Dintre del monestir hi ha la capella i la mesquita. Els monjos hem cedit una sala perquè hi puguin resar perquè al poble no hi ha mesquita. Estem parlant plegats al pati i canta el muezín cridant a l'oració i el germà musulmà se'n va a l'oració, i et surt de demanar-li que resi per tu. O toca la campana i ets tu el que se'n va a resar i el germà musulmà et demana que resis per ell. El monestir sempre viu aquest ambient d'oració.

Tenim una imatge distorsionada de l'islam. La desgràcia de l'islam algerià és que hi ha un desfasament entre el que viu el poble i l'islam polític, que és el que ens arriba. I no vull idealitzar l'islam, que també ha de fer una revisió profunda. Però hem de recordar que nosaltres hem passat per la mateixa història i no oblidar que també hem fet croades i «guerres santes». Hem necessitat uns quants segles per arribar on som i l'islam està en procés, però li hem de donar temps i crec que trigarà segles.

—Què significa ser monjo cristià en un país musulmà?

—És un present de Déu. La majoria diem que gràcies a ser-hi som millors cristians perquè en conviure amb gent d'una altra cultura, d'una altra religió, fa que t'ho plantegis tot de nou. T'adones de tot el que et sobra i et quedes amb l'essencial. Recuperes tot el sentit contemplatiu de l'oració. He recuperat el sentit d'Església perquè els musulmans no entenen una religió individual, tot és la comunitat. Hem experimentat una millora espiritual.

Jo he descobert la humanitat perquè la gent del poble té una gran sensibilitat i valors d'acollida, que hem perdut a Europa. Aquí, el problema de l'Església és que no queden laics. Els religiosos trien lliurement quedar-se o anar-se'n. Els que es queden ho posen per escrit explicant-ne les raons. Donem la vida cada dia, amb un sentit de gratuïtat.

—Quina és la situació de l'Església a Algèria?

—L'Església a Algèria és a punt de desaparèixer. No crec que hi hagi 1.000 cristians en una població de 30 milions de persones. És una Església molt envellida perquè les congregacions han tret tots els joves per por que els matin. És molt important assenyalar que no hi ha una persecució contra l'Església. Els integristes van decretar la pena de mort per a l'«estranger». L'Església estava molt compromesa amb el poble i ho ha pagat. És veritat que hi ha màrtirs cristians, però és un martiri de solidaritat, no per qüestions de fe. Nosaltres som respectats, tenim els nostres oficis..., no és una persecució contra l'Església. Una cosa diferent és ser cristià i algerià, autòcton, perquè és molt difícil mostrar la fe. El 99,9% de la població és musulmana i xoca moltíssim que hi hagi gent del país cristiana. Per a la mentalitat musulmana, el Profeta és la plenitud i ser cristià és una traïció i una marxa enrere. Per això són d'admirar els cristians algerians, que són veritables herois, ja que han de viure la seva fe d'amagat. Nosaltres, no. Tothom ens coneix com a monjos, com a cristians..., quan som al monestir toquem la campana per als oficis i tothom ho veu normal. L'islam del poble és molt proper a nosaltres.

L'Església és a punt de desaparèixer, però penso que mai no havia tingut tant protagonisme com ara, precisament perquè ha estat solidària. Quan vaig arribar aquí, a Algèria, em deien que me n'anés perquè em podien matar, ara em donen les gràcies per haver-me quedat. L'Església és sol·licitada sempre en tots els col·loquis. Nosaltres diem: «Convertir, no; evangelitzar, sí.» On hi ha els valors evangèlics, tothom s'entén.

—Aquest Any Sant pot ser una bona oportunitat per a l'acostament entre cristians i musulmans?

—En l'oració del Papa per al Jubileu, el fragment que parla del diàleg interreligiós és preciós i del tot aprofitable. Si això realment colpís la nostra Església, obriria un camí molt gran. El 12 de març, quan l'Església va demanar perdó, el Magrib estava molt atent perquè esperava una paraula específica sobre l'islam. Estic segur que per al Papa hauria arribat. S'esperava que no fos tan tímid. És cert que hi va haver una menció als pecats de l'Església contra minories i altres religions, però és molt general. Aquest Any Sant és un moment molt bonic d'acostament.

Rosa María Jané Chueca

ESTATS UNITS

**Mons. Egan,
nou arquebisbe de
Nova York**

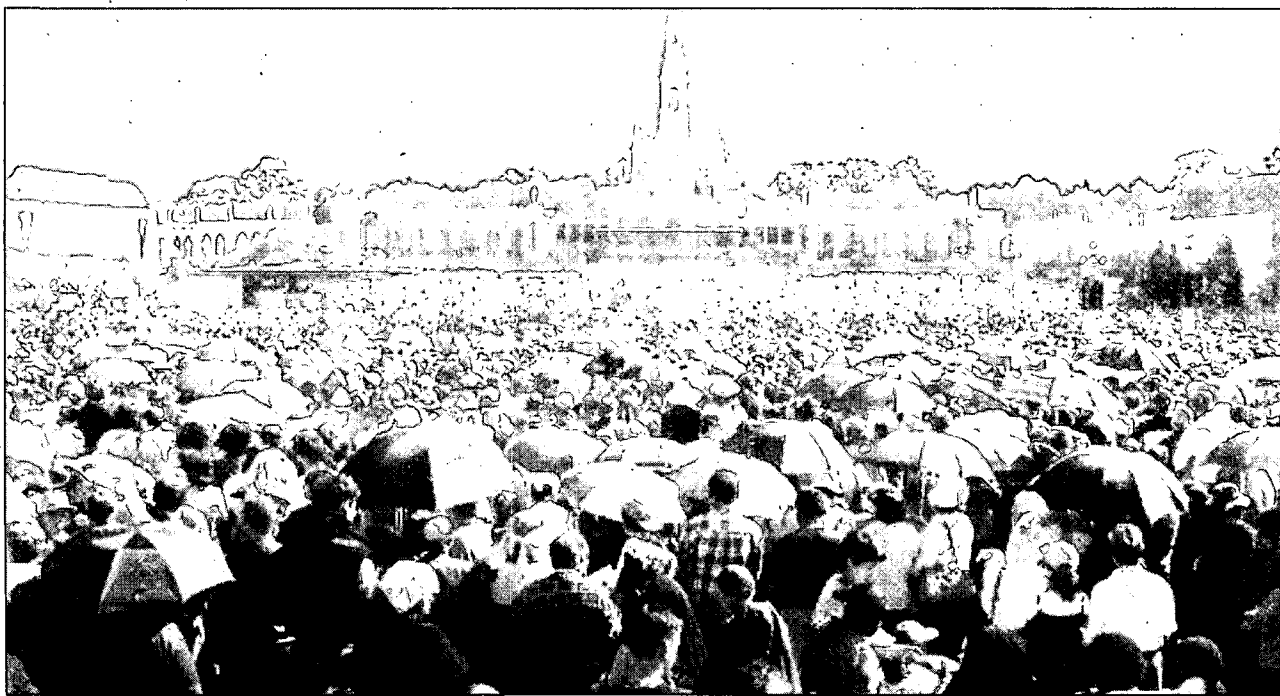
NOVA YORK.— Després de la mort del cardenal John O'Connor, la Santa Seu ha fet públic el nomenament oficial del nou arquebisbe de Nova York: Edward Michael Egan, de 68 anys, fins ara bisbe de Bridgeport (Connecticut). Mons. Egan va estudiar a la Universitat Gregoriana de Roma, on es va doctorar en Dret Canònic. A Roma va ser vicerector del Col·legi Pontifici Nord-americà i jutge de la Rota romana. També va ser professor de Pràctica Judicial a l'Estudi Rotal i a la mateixa Universitat Gregoriana. Joan Pau II el va nomenar el 1985 bisbe auxiliar de Nova York, on va desenvolupar el seu ministeri al costat del cardenal O'Connor fins al 1988, quan va ser promogut a bisbe de Bridgeport. Mons. Egan és conegut per la seva jovialitat i la seva proximitat a la gent. Els nord-americans que viuen a Roma el consideren «un home amb un sentit de l'humor meravellós i molt brillant». (Zenit)

VATICÀ

**Consagrat un bisbe
xinès, en comunió
amb Roma**

ROMA.— El 7 de maig va tenir lloc una celebració eucarística, davant d'uns 1.500 fidels, en què va ser consagrat a la Xina un nou bisbe, en comunió explícita amb el successor de Pere a Roma. Es tracta de Mons. Zhao Fengchang. Els bisbes estaven tots en plena comunió amb el Papa i suposa una confirmació per part de la Santa Seu i de l'Església catòlica a la Xina de la necessitat d'aquesta unió amb Roma, per tal d'encoratjar una unitat més gran entre els catòlics d'aquest país que durant anys han patit persecucions i sofriments per la seva fidelitat al Pontífex. Aquesta consagració episcopal vol dir també una confirmació de les circumscripcions de l'Església, deixant de banda les que havien estat imposades per l'Estat. El règim comunista havia reorganitzat les diòcesis sota el pretext d'una influència més gran, i va eliminar aquelles els bisbes de les quals es mantenien fidels al Papa. (Zenit)

Portugal

**Revelat el tercer
secret de Fàtima****■ El Papa beatifica els pastorets Francisco i Jacinta**

Milers de pelegrins van omplir de gom a gom l'esplanada del santuari.

FÀTIMA.— El 13 de maig prop d'un milió de persones van voler acompanyar el Papa en la cerimònia de beatificació de Francisco i Jacinta Marto, els dos pastorets que juntament amb la seva cosina Lucía, van ser els testimonis de les aparicions de la Mare de Déu. Asseguda en un segon terme, la tercera vident, Lucía dos Santos, monja de clausura, va viure emocionada tota la cerimònia.

En acabar la cerimònia de beatificació, el cardenal Angelo Sodano, secretari d'Estat del Vaticà, va llegir un avançament de la tercera part del secret de Fàtima, que serà publicat per la Congregació per a la Doctrina de la Fe, acompanyat per un comentari. Aquest missatge està relacionat amb les persecucions a l'Església protagonitzades pels règims ateu del segle xx i, en particular, amb l'atemptat del 13 de maig del 1981: «Segons la interpretació dels pastorets, confirmada recentment per sor Lucía, el "bisbe vestit de blanc" que prega per tots els fidels és el Papa. També ell, caminant amb fatiga cap

a la creu entre els cadàvers dels martiritzats, cau a terra com mort, sota els trets d'arma de foc», va assenyalar el cardenal Sodano.

El Papa va conèixer el tercer secret poc després de la seva elecció, però com que es presentava en la forma d'una visió simbòlica, no va mostrar un interès especial fins després de l'intent d'assassinat que va patir el 1981. Després de l'atemptat, Joan Pau II va ser conscient que havia tingut lloc el dia de la festa de la Mare de Déu de Fàtima i va reconèixer la rellevància de la visió, i va donar des d'aquell moment crèdit al fet que «una mà materna va guiar la trajectòria de la bala, i va permetre al Papa agonitzant que s'aturés a les portes de la mort». En aquesta visita a Fàtima, la tercera que fa Joan Pau II, ha volgut també donar gràcies a la Mare de Déu per la protecció que li ha ofert en els seus gairebé 22 anys de pontificat. Segons el portaveu de la Santa Seu, Joaquín Navarro-Valls, el Pontífex ha esperat fins ara per revelar el secret perquè el segle xx s'acaba i el missatge involucrava els papes d'aquest segle.

Dos nous beats

Eren les 10.50, hora de Portugal, quan Joan Pau II va pronunciar la fórmula litúrgica de beatificació durant la missa que va celebrar a l'esplanada que es troba al costat de la basílica de Cova d'Iria. Va ser la

millor manera de celebrar aquest 13 de maig en què se celebraven 83 anys de les primeres aparicions de la Mare de Déu i 19 anys de l'atemptat que gairebé costa la vida al Papa. En la cerimònia va participar sor Lucía dos Santos, de 93 anys, que va ser testimoni d'aquells esdeveniments prodigiosos, juntament amb els seus cosins Francisco i Jacinta. Aquests dos petits són els primers infants no màrtirs que són elevats a la glòria dels altars, no per haver estat vidents, com podrien pensar alguns, sinó per haver practicat les virtuts en grau heroic.

De Francisco, el Sant Pare va dir que pensava contínuament en Jesús, entristit a causa dels pecats, per la qual cosa volia consolar-lo. Sobre Jacinta, va assenyalar que va oferir amb gust la seva vida pels pecadors. El Pontífex va ressaltar que aquests infants van rebre un missatge on es revelava la terrible lluita entre el bé i el mal que travessa la història del món i va deixar molt clar que el missatge de Fàtima és «una crida a la conversió». Joan Pau II va confirmar alguns aspectes particulars dels tres secrets: les morts prematures de Jacinta i Francesc, les guerres i persecucions del segle xx, la necessitat de pregar perquè s'«abreugin» els mals contra l'home, i l'atemptat que va patir ell mateix al Vaticà.

En aquest dia tan important, el Sant Pare va dedicar unes paraules especials als infants: «La Mare de Déu té necessitat de tots vosaltres per consolar Jesús, trist pels mals que es fan contra ell. Té necessitat de les vostres pregàries i dels vostres sacrificis pels pecadors.» També va aprofitar l'ocasió per demanar la pacificació i ajut a les antigues colònies portugueses, algunes de les quals pateixen crisis molt greus. (C.C.)

**UNA VEU
EXULTANT**

**"UN CANTORAL INDISPENSABLE"
EN EL TERCER MIL·LENNI**

**ARA TAMBÉ AMB
ACOMPANYAMENTS D'ORGUE**

Cantoral litúrgica amb tres edicions: Una amb lletra sola, altra amb lletra, música i acords i una tercera amb lletra, música, acords i acompanyaments d'orgue. Les seves 275 cançons estan enregistrades en 17 cassettes o 17 CD.

Editorial Claret S.A. c/ Roger de Llúria 5, 08010 Barcelona.
Tel. 933 010 887. Fax: 933 0174 830.

Vaticà

Màrtirs de l'Europa de l'Est i del nazisme

■ Un simposi analitza el seu testimoni de sang i fe

ROMA.— El congrés es va celebrar a la Facultat de Teologia de l'Ateneu Pontifici Regina Apostolorum, dels Legionaris de Crist, i va incloure testimonis punyents de màrtirs del nostre segle. La conclusió dels ponents va ser que «l'ecumenisme dels màrtirs és el més convincent», en el sentit que més val un testimoni que mil discursos o declaracions d'intencions.

Kofi Annan, secretari general de l'ONU, va dir durant la Jornada Internacional de les Nacions Unides que «el segle xx ha estat l'època més homicida de la humanitat». Aquesta premissa va estar a la base de la trobada que va reunir especialistes de l'Europa de l'Est a Roma per valorar el testimoni dels màrtirs en aquesta zona. A inicis del primer mil·lenni l'Església recordava que la sang dels màrtirs era llavor de nous cristians. Avui l'Església ha tornat a esdevenir Església de màrtirs: la persecució de creients segueix sent una realitat. Durant aquest Jubileu es dediquen jornades especials a aquests testimonis de la fe. Els espanyols van ser recordats el 20 de gener i els màrtirs de l'Europa de l'Est i víctimes del nazisme van ser tinguts en compte el 4 de maig en aquest simposi impulsat pels Legionaris. Es va triar aquesta data perquè se celebrava la festa de la Sindone, el llençol que va cobrir el primer màrtir, Jesús.

El legionari Paolo Scarafoni, degà de

Teologia de l'Ateneu Pontifici Regina Apostolorum, va insistir en el caràcter ecumènic del martiri de l'Europa de l'Est: «Sigui sota el nazisme o sota el comunisme, la persecució contra els cristians ha tocat totes les Esglésies i comunitats cristianes.» Així, va incloure també la comunitat jueva, «que ha pagat la pròpia fidelitat a l'únic Déu amb un preu de sang grandiosos».

«Rússia ha viscut el Gòlgota del segle xx, però ara l'Església hi reneix.» Així es va manifestar l'arquebisbe Tadeusz Kondrusiewicz, que va parafrasejar Joan Pau II dient que «la veu dels màrtirs és més forta que la de les divisions» i va explicar que l'Església ha estat sempre perseguida. Aquest prelat va narrar amb exemples concrets els homicidis, afusellaments, presons i camps de concentració que van patir els catòlics russos. Va voler aclarir que fins i tot dins una societat totalitària com la que ell va viure personalment, «sempre hi ha persones que respecten

els drets dels altres». Per a aquest bisbe, «els nous màrtirs russos no només han conservat la fe a través de tres generacions de persecucions sinó que han sabut transmetre-la a les generacions més joves». Així, segons Kondrusiewicz, es realitza a poc a poc el missatge de Fàtima sobre la conversió de Rússia, ja que avui l'Església a Rússia és jove i plena d'esperança.

El professor alemany Helmut Moll va insistir en el nombre elevat però no quantificat de màrtirs alemanys morts (més de 350) durant la persecució del nacionalsocialisme (1933-1945). En aquesta línia, va dir que no només eren catòlics, i va citar el conegut pastor evangèlic Dietrich Bonhoeffer, mort al camp de concentració de Flossenbürg, així com Alexander Schmorell, de fe russoortodoxa. El pare Peter Gumpel, autor de diversos articles sobre nazisme i cristianisme, va afirmar categòricament que «entre nazis i l'Església catòlica hi havia una divergència radical, i no podia ser d'una altra manera. Hitler i els seus més estrets col·laboradors no van actuar segons les normes morals, sinó d'acord amb un absolut relativisme, dialèctic i oportunista, que no va tenir en compte la veritat ni els drets més fonamentals dels

individus i les institucions». El jesuïta Gumpel va aprofitar per defensar el rol de l'Església i especialment del papa Pius XII. Gumpel va fer públic que dels milers de documents publicats i dels testimonis escoltats, es constata que la Santa Seu va esforçar-se tant com va poder per impedir els crims i va ajudar els perseguits. Amb tot, Gumpel es va lamentar que en diversos països hi hagi hagut una campanya per denigrar el pontífex Pius XII. L'alternativa a aquestes difamacions que volen desacreditar l'Església catòlica és, segons Peter Gumpel, no romandre en silenci i reaccionar de manera clara i ben documentada. En aquest sentit, va fer esment al procés de beatificació del Pontífex esmentat, causa que segueix sense traves.

Per la seva banda, Michel Hrynchysyn, president de la Comissió Nous Màrtirs, del Comitè Central del Gran Jubileu, va remarcar que «la vocació al martiri és una part integral de l'Evangeli» i va dir que «Jesús ha parlat en diverses ocasions d'aquesta forma de testimoni». Aquest expert va aclarir que el paper de guia dels màrtirs no s'acaba amb la seva mort sinó que esdevenen intercessors. Al simposi es va fer referència als màrtirs d'Auschwitz i també d'Albània i dels territoris de l'exlugooslàvia.

Miriam Díez i Bosch

Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes

treballa perquè les persones tinguin aquella manera de viure

que sigui **solidària**

Vine a Lourdes com a voluntari a acompanyar malalts i minusvàlids.

Del 17 al 21 de juny. Preu des de 12.000 ptes.

Per a informació i inscripció a l'Hospitalitat: carrer Diputació, 235 1r 1a, telèfon 93 487 40 09

**Florencio Varela
(Argentina)**

Apreciats amics,

Sóc sacerdot paraguaià. Nascut fa 57 anys a Asunción, de pare i mare catalans que es van conèixer en aquestes terres. Això fa que entengui perfectament el català i que resi la missa, de tant en tant, en aquest idioma preciós. Al meu pare, al seu Sant Feliu de Guíxols, l'anomenaven «mossèn». De fe profunda, li va tocar viure com a immigrant en un país on la religió, en aquella època, era cosa de dones, que poblaven els temples. Com que no coneixia el respecte humà, cantava amb entusiasme i participava amb tendresa en la litúrgia. Els seus vuit fills el miràvem resar i connectàvem des del seu cor amb el cel. Jo l'acompanyava orgullós als bancs reservats als homes. Després de la missa em feia tastar, sense pressions, la bellesa de les seves pregàries particulars.

Apòstol per eminència. Amb nosaltres, la seva família xica, els seus dos germans, no tan devots, amb els empleats

de la fàbrica, amb la seva parentela política. Cadascun dels seus fills hem recorregut el camí propi de la fe i de la maduració afectiva. Durant molts anys un de nosaltres va transitar camins sense fe. Els altres vam enganxar amb fervor l'espiritualitat del moviment apostòlic de Shöenstatt i un gran amor per Maria. Jo em vaig fer prevere. Missioners no són només aquells sacerdots o religiosos que han marxat a pobles molt diversos als d'origen i molt remots. Missioners són també els que han marxat com a laics cercant una nova forma de vida lluny de la pàtria xica i que han sabut lliurar el fervor, la convicció de fe i el servei als altres com a fruit de la seva vida cristiana. Els que, profundament vinculats a la vinya, han donat molt de fruit. Per tot arreu es va expandir la llavor de la Bona Nova i va penetrar a la terra. Per tot arreu es pot descobrir l'influx de la fe catalana. Al jardí de Jesucrist molts catalans han estat jardiniers.

Una abraçada en Crist i Maria,

Antonio Cosp, superior regional dels P. de Shöenstatt als països del Plata

**Parròquia de Sant Climent
Potosí (Bolívia)**

Apreciats amics,

Us envio el testimoni de Benjamín Acebey, de 24 anys, estudiant d'Enginyeria Civil, que treballa activament a la parròquia de Sant Climent.

«La confirmació em va ajudar a integrar-me a la meua parròquia, on vaig anar descobrint una dimensió de servei. Vaig assistir durant un any al Projecte Òscar, voluntariat de joves on treballem en la construcció de camins d'accés rural, en indrets que es colonitzaran i on la gent ha estat aïllada fins ara. Un dels principals problemes dels joves de Potosí és la manca d'ideals. Durant els anys setanta ens atreia un Crist revolucionari o un Che Guevara. Es lluitava contra un enemic concret: la dictadura. Els joves tenien un ideal de canvi, de millora, de revolució. Ara no sabem, no sabem qui és el nostre enemic. Són tantes les coses que ens distreuen: la televisió, els ordinadors, les tecnologies, que ens fan creure que podem viure millor... Això ens porta a l'individualisme i ens aïlla del món. L'època dels nostres pares és molt diferent de la nostra. Totes dues necessiten

entendre'ns.

»A Potosí cal ordre. No sempre se segueixen les normes d'urbanisme. Falta aigua potable i clavegueram. Els infants fan les seves necessitats en qualsevol banda. Els animals es passegen per tot arreu. Les sectes apareixen: testimonis de Jehovà, els del Setè Dia... La gent, als barris, és venedora ambulante o té un lloc a la fira. Són emigrants. Una gran part prové del camp. Els joves tenen motius per emigrar. No hi ha oportunitats. Els demanen experiència per entrar en una empresa i no la tenen. Potosí té ben poca cosa on triar. No hi ha indústries. L'Església catòlica també va a aquests barris. Té iniciativa. Les parròquies de Sant Roc i de Sant Climent s'expansionen.

»Des que vaig fer la meua primera comunió el P. Juan va deixar una llavor en el meu cor: Jesús és el nostre Amic. Li dec que sigui part de la parròquia i que estigui entre els catequistes. Crec que els laics haurien de tenir un paper més protagonista, no es pren gaire seriosament la seva feina: es dediquen a la catequesi, a l'escola de pares, són ministres de la comunió, etc.

Una abraçada en Crist,»

Santi Suñer, s.j.

**Obra Don Bosco-Fàtima
Cochabamba (Bolívia)**

Apreciats amics,

Agraeixo la donació setmanal de *Catalunya Cristiana*. Lamentaria no poder rebre'l ja que el lleigeixo amb fruïció i alguns punts m'ajuden a donar la «bona nit» als nostres formands, també ells el fullegen i els fa bé.

L'antic aspirantat ha estat tancat (era un sac sense fons), ara és una casa de formació salesiana: tenim prenoviciat, noviciat, postnoviciat i també casa de retir. A finals del 1960 vaig deixar Barcelona i fins al 1985 vaig ser a Muyurina (Santa Cruz), una escola agrícola de 500 hectàrees, una mica grandiosos. Aquesta obra es va acceptar per voluntat de Joan XXIII i ha estat un far d'irradiació: cases, parròquies, missions, ràdios, etc., ara fa 15 anys que faig de formador i, com sempre, d'administrador. El meu hobby és el teatre. Gràcies a la Generalitat de Catalunya vaig poder acabar el nostre saló-teatre. Cada any faig quatre o cinc comèdies. Els joves aprenen a vocalitzar, a ser desimbolts, adquireixen coneixements d'escenografia i, al final, el misatge. El nostre teatre s'omple de mongetes i dels pobles propers vénen molts joves. Els dono les gràcies per haver-me donat l'oportunitat d'apropar-me a vostès. M'encomano a les seves oracions i els prometo les meves.

Salutacions afectuoses,

Juan Marot Gombau

Saps què sent un missioner quan rep notícies de casa?

APADRINA UN MISSIONER

Amb la teua aportació, ells o elles i encara més persones llegiran CATALUNYA CRISTIANA cada setmana

Marqueu amb una "x" les vostres preferències:

Preu d'una subscripció missionera:

Amèrica i Àfrica: 26.884 ptes. ☐

Àsia i Oceania: 37.804 ptes. ☐

Missioner ☐ **Missionera** ☐

(Es pot mantenir correspondència)

Nom i cognoms

Adreça

Població Província C.P.

FORMA DE PAGAMENT:

Adjunto xec nominatiu ☐

Domiciliació bancària ☐

Titular Data

Entitat

Oficina

DC

Compte

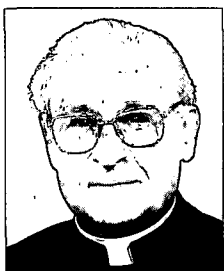
Envieu aquesta butlleta a: **CATALUNYA CRISTIANA**

C/Puiggarí, 5 • 08014 Barcelona • Tel.: 934 905 988 • Fax: 934 902 035

Carta Dominical

Amb el diari en una mà i la Bíblia en l'altra

Ricard M. Carles
Cardenal, arquebisbe de Barcelona

La premsa ens va informar fa poc d'un escàndol suscitat a Alemanya. Les deixalles orgàniques d'alguns hospitals, entre les quals hi ha les restes dels fetus avortats, s'utilitzen per a la fabricació d'un granulat que s'aplica en l'asfaltatge de carreteres i com a aïllant de determinades conduccions. Fa anys ja es va saber que eren utilitzats els fetus per a l'elaboració d'alguns cosmètics.

Es un escàndol totalment farisaic. Una societat que no respecta l'ésser humà en el començament de la vida, que demostra no creure que allò hagi de ser respectat, sinó que se'l pot destruir, no es pot escandalitzar de l'ús a què es puguin destinar els fetus si aquests no són altra cosa que unes deixalles clíniques. Els qui accepten

l'avortament no semblen qualificats per dir res que es refereixi a les possibles conseqüències de les pràctiques que accepten sense remordiment.

Les manipulacions a què hem al·ludit demostren, una vegada més, que la destrucció de conviccions importants per a les persones arrosseguen la societat en la seva caiguda fins a uns nivells que acaben fent evident que és inhumà allò que s'intenta presentar com a no rebutjable.

Hi ha hagut una altra notícia que ha passat gairebé inadvertida, però que és simptomàtica de tota una situació. Els mitjans de comunicació ens tenen al corrent, per mitjà de notícies i imatges duríssimes, de la situació extrema de fam i de tota mena de carències en una bona part d'Etiòpia. El 14 d'abril, els europarlamentaris havien de reunir-se a Estrasburg per tal de votar un augment urgent de l'ajut a Etiòpia, perquè necessita més diners per salvar de la mort els seus habitants. Doncs bé, aquell dia era divendres i dels 629 parlamentaris només hi assistiren uns 50. Conseqüència: no hi havia quòrum per tirar endavant la votació.

Potser sigui dur dir-ho, però és encara més dur que l'habitual absentisme del divendres no fos frenat ni per la urgentíssima necessitat d'una nació. ¿Poden esperar la fam i la mort de les persones però en canvi el cap de setmana no pot ser escurçat per als eurodiputats d'Es-

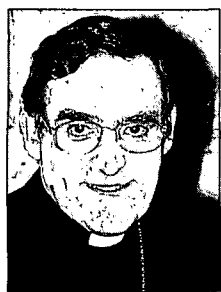
trasburg? No és admissible que els representants de les nacions europees actuïn amb aquesta superficialitat o irresponsabilitat.

Davant de situacions com les esmentades, es planteja la pregunta: ¿no es pot obrir pas la gràcia en les zones tenebroses de la humanitat? ¿És cert, potser, que, com algú ha dit, els àngels sovint es retiren dels nostres ambients de puntetes? No. Cal contemplar la realitat i pregar amb el diari en una mà i la Bíblia en l'altra. La premsa —diu Christian Bobin—, pot semblar de vegades fosca, espessa, però una frase de la Bíblia és lluminosa. Amb relació a la primera notícia comentada, quan —tantes vegades— una dona recapacita, és ajudada i renuncia a avortar, es fa realitat la paràbola, no la del fill perdut i retrobat sinó la de la salvació del fill al qual s'estava a punt de renunciar. En els eurodiputats que es tornaran a trobar per ajudar el necessitat es fa present el bon samarità.

Viure la joia de les benaurances no és fàcil, prou que ho sabem. Té el gust de la nostra fragilitat. Però també té la fortalesa de Déu si obrim la nostra fràgil interioritat, confiant en Ell. I és important —per tal de perseverar donant testimoni en ambients difícils— no oblidar que no hi ha suficient tenebra en tot el món com per poder apagar una petita espelma. Jesús diu dels creients: «Vosaltres sou la llum del món.»

Paraula i vida

La veritat, camí de felicitat

Lluís Martínez Sistach
Arquebisbe de Tarragona i Prímat

El Jubileu que celebrem ajuda a analitzar la realitat de la malaltia i del sofriment humà des de la perspectiva del misteri de l'encarnació del Fill de Déu. Aquest esdeveniment extraordinari pot il·luminar aquestes experiències profundament humanes com són la malaltia i el sofriment. Aquest és el plantejament del missatge de Joan Pau II amb motiu de la Jornada Mundial del Malalt.

Avui s'han assolit èxits molt importants en el camp de la salut. Pensem en la possibilitat de perllongar la vida i millorar la seva qualitat, alleujar els sofriments i valorar les potencialitats de la persona mitjançant l'ús de medicaments i de tecnologies cada vegada més avançades. Cal parlar també de la consciència genera-

litzada del dret a l'assistència sanitària.

Tanmateix durant l'últim segle s'han difós àmpliament formes de malaltia com la drogoaddicció, la sida i les que es deuen a la degradació de les grans ciutats i de l'ambient. Avui constatem les grans desigualtats socials per accedir als recursos sanitaris que existeixen en moltes àrees del planeta, especialment en els països del sud del món. Hi ha poblacions senceres que no poden rebre ni medicaments de primera i urgent necessitat, mentre que en altres països existeix un abús de fàrmacs fins i tot molt cars.

Joan Pau II assenyala les causes d'aquesta situació. En molts casos, el progrés econòmic, científic i tècnic no ha anat acompanyat per un autèntic progrés centrat en la persona humana i en la seva dignitat inviolable. Així, es fan grans esforços per perllongar la vida i també per procrear-la de manera artificial, però a la vegada no es permet que neixi qui ja ha estat concebut i s'accelera la mort de qui ja no és considerat útil. El Papa diu que «totes aquestes contradiccions són símptomes d'una manca, per una part, d'harmonia entre la lògica del benestar i la recerca del progrés tecnològic, i, per una altra part, de la lògica dels valors ètics fonamentats en la dignitat de tots els éssers humans».

A la llum del misteri de l'Encarnació, la vida humana s'entén com un do de Déu que s'ha de conservar amb

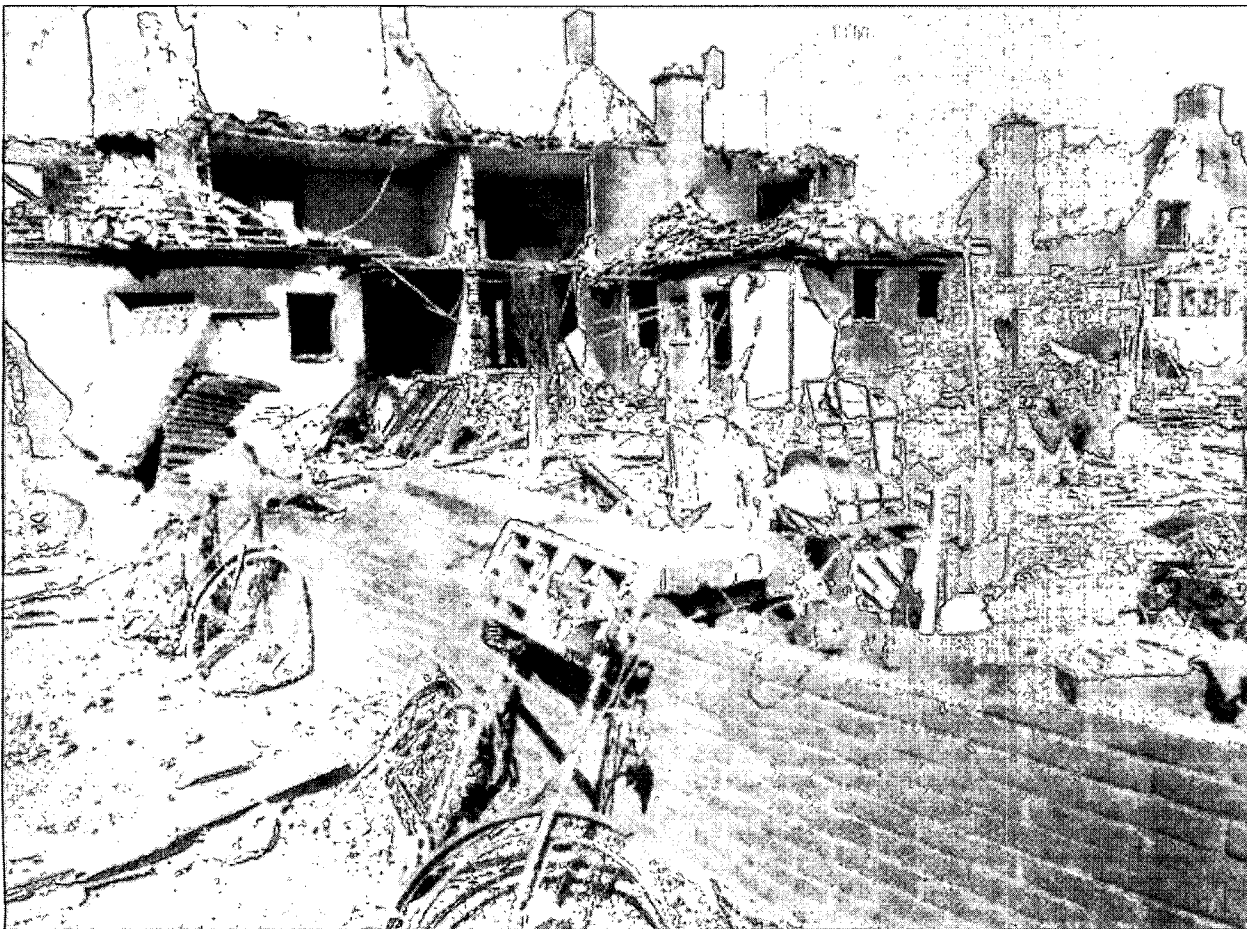
responsabilitat i s'ha d'esmerçar fent el bé. Així, la salut és un bé que està al servei de la persona i de tots els germans. Tanmateix, la salut és un bé «penúltim» en la jerarquia dels valors que configuren la nostra vida cristiana. Aquí cal recordar les paraules de Jesús: «Els qui estimen la seva pròpia vida la perden; els qui no l'estimen en aquest món, la guarden per a la vida eterna.»

El Fill de Déu va assumir la nostra naturalesa humana i, per tant, també el sofriment i la mort. Ell ha transformat la creu i la mort en instrument de salvació, i amb tota raó podem dir que «el veritable arbre de la vida és la creu del Senyor». La imitació de Jesús ha portat a convertir la malaltia i el sofriment en font de purificació i de salvació per a un mateix i per als altres. Aquest és certament un itinerari difícil, perquè no trobem en nosaltres mateixos el sentit del sofriment i de la mort, però és un itinerari que podem recórrer amb l'ajut de Jesús unint-nos a la seva creu.

Joan Pau II afirma que «de la mateixa manera que la resurrecció ha transformat les llagues de Jesucrist en font de guarició i de salvació, així també tots els malalts a la llum de Crist ressuscitat són capaços de transformar fins i tot la malaltia en font d'alegria i de resurrecció». Els malalts són membres molt qualificats de la comunitat cristiana i de la societat.

opinió

Zoom

La indústria pirotècnica produeix greus accidents ací i allà de la geografia mundial. Aquesta setmana n'hem tingut notícia de dos: un de gravíssim a Holanda, l'altra, greu també, però no tant, per terres de València. Però es dona el cas que en el d'Holanda, el més greu, la fàbrica estava instal·lada enmig d'un barri residencial. Les víctimes mortals passen de vint, i els ferits de cinc-cents, a part de la gran destrucció d'habitatges... Hom es pregunta com és possible que això passés a la civilitzadíssima i previsorà Holanda. Com a consol, es diu que quan es construï la fàbrica, era a camp obert, sense cap perill aparent. I hom es pregunta per què han deixat que es construïssin habitatges al voltant d'una perillosa indústria... També als molt previsors se'ls escapen importants detalls que poden afectar la comunitat.

Filtrant la notícia

Francesc Gamissans

La causa de beatificació d'Óscar Romero

El 24 de març passat, l'Església d'El Salvador va commemorar el XX aniversari de l'assassinat de l'arquebisbe que fou d'aquest país, Mons. Óscar Arnulfo Romero. En la celebració de l'Eucaristia, en presència de 17 bisbes, del cardenal de Los Angeles, de desenes de preveres i religiosos i de centenars de fidels, el seu successor, Mons. Ferran Sáenz Lacalle, actual arquebisbe d'El Salvador, va recordar la seva figura i l'estat del procés actual de la causa. «Tant de bo —va dir— que l'Església el pugui declarar màrtir de la fe.» Aquestes paraules van arrencar l'aplaudiment entusiasta de tots els assistents.

Ara fa vint anys, unes dues mil persones havien caminat abans, des del petit hospital per a cancerosos de la Divina Providència, fins al'oest de la ciutat, on Mons. Romero celebrava la santa missa i va rebre un tret que li va llevar la vida.

Ara els experts de la Congregació dels Sants examinen si Romero va ser assassinat per odi a la fe. Si es confirmés, el procés no necessitaria cap miracle aconseguit per intercessió d'Óscar Romero, ja que seria declarat màrtir.

El postulator de la Causa, Mons. Paglia, ha recollit proves interessants sobre la manera en què el papa Joan Pau II s'havia ofert per ajudar el bisbe quan aquest va rebre amenaces de mort. El mateix Papa en la visita que va fer posteriorment a El Salvador es va agenollar davant del seu sepulcre en fervorosa pregària. I el diumenge dia 7 d'aquest mes de maig, el Sant Pare va retre un homenatge als màrtirs cristians que van perdre la vida per defensar la seva fe, en una Eucaristia solemne celebrada al matí a la plaça de Sant Pere de Roma. En recordar la xifra de 12.000, va esmentar pel seu nom Mons. Óscar Romero.

Tot fa pensar, doncs, que no tardarà a produir-se la proclamació oficial de l'Església com a beat a un màrtir que ja el poble fidel l'invoca fa temps com a sant.

Notes insignificants

Germà Adrià

Estimeu-vos...

A l'Evangeli del VI Diumenge de Pasqua, sembla que vols fer-nos, Senyor, un cant a l'amor. Tu ets la font de l'amor. Tot l'Evangeli s'hi fonamenta.

No podríem viure sense amor. I on no n'hi ha, ja veiem les conseqüències: opressions, guerres, venjances, racisme, oblits, etc.

Ens ho repeteixes moltes vegades: «Jo us estimo tal com el Pare m'estima. Manteniu-vos en l'amor que us tinc»... «El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat...»

Deixa'm, Senyor, que et mostri uns exemples d'amor als pobres. Perquè en teoria tots els cristians els estimem; tots els anomenem com a benaventurats... però si n'hi ha, de poques coses, que compartim amb ells.

Tu coneixes sor Genoveva, Senyor. Saps que no parla d'estimar els pobres, sinó que els estima i ho demostra estant a la seva disposició de nit i de dia i organitza molts voluntaris per servir-los.

Tu coneixes José María, que passa hores i hores pels carrers més degradats, parla amb els alcohòlics i intenta que s'acostin a Arrels.

Tu coneixes sor Maria, que té un taller al cor del barri xino per als que no poden treballar i una taula d'atenció contínua per atendre les necessitats més urgents.

Tu coneixes el germà Jesús, que des de les set del matí fins a la nit està al servei dels nens i dels joves més necessitats del barri. Incansable. Sempre amb la seva serenitat i el seu somriure.

Tu coneixes sor Concepció, que va a dues presons a ensenyar treballs artístics als presoners i que després els ven ella mateixa en benefici dels presos. I ja té 80 anys.

Tu coneixes el jubilat que cada dia visita uns quants presos; aquests l'estimen per la seva bondat i comprensió i per les seves xerrades.

Tu coneixes la Conxi. I saps que més d'una vegada ha acollit algun vagabund a casa seva dues o tres nits.

Tu coneixes l'amo del bar d'Escudellers, a qui puc enviar cada dia algú perquè esmorzi sense que li cobri res.

Tu coneixes les persones que treballen a la casa Els Alps, nit i dia, dies de feina i dies festius, sempre amatents i afectuoses envers tots els pobres que hi acudeixen.

Tu coneixes l'Armand, sempre disposat a empenyer la cadira de rodes d'aquell amic, encara que ell també estigui mig impossibilitat.

Tu coneixes la directora d'Institut que tres dies la setmana dona classe de matemàtiques en una presó.

I coneixes molta gent que estimen no de lluny, sinó entre els marginats. Tu en coneixes molts que estimen silenciosament; sense no esperar mai cap medalla o un reconeixement.

Ens manes que ens estimem els uns als altres. I vols que estimem particularment els pobres. I que estimem de prop, no des del banc de pregària personal. No podem viure sense amor, ni sense rebre'l ni sense donar-lo.

Punt de vista

Ramon Coca
Escriptor

L'amor setmanal

El cantautor Joan Manuel Serrat va divulgar a l'estiu passat per TV3 aquestes paraules: «Què n'ets de bonica, fins i tot les llambordes aixequen el cap per veure ta pell morena!» Casualment és el mateix ornament romàntic que jo vaig dir, ja fa anys, a una noia que m'estimava; ben segur que les hi tornaré a dir amb tota plenitud quan em trobi conjuntament davant la presència visible del Creador. Però hi ha un amor molt més profund, sense parangó, digne d'encomi, lluny del presentiment; quan la Sagrada Escriptura ens parla de l'amor ens diu que no passa mai, en conseqüència podem afegir-hi que és constant, no es marceix, no mor, és el veritable amor. En aquesta línia de pensament, en aquesta afecció virtuosa em trobo totes les setmanes, en una congratulació portada al seu cim que desemboca en la solemnitat: la santa missa, que com Jesús, que anava cada setmana a la sinagoga, la meva troballa roman dins d'un clima pedagògic per la sàvia transmissió de la litúrgia de la paraula —les lectures— en un aprenentatge talment minuciós i de caire cultural exhaustiu.

L'assistència de forma participativa és objecte d'una atenció especial, tant, que durant tota la setmana penso en la concepció i coherència del text proclamat a la celebració dominical. Tot un origen de la saviesa arrodonit per la presència Divina en un ambient de fe comunitari. El que sembla un monòleg és un viu diàleg amb el Mestre, aparentment un amor clàssic, impossible, displicent —aquesta triple unitat gramatical— es transforma en una estimació i sensació auditiva profundament cordial i si la seva estructura és ancestral els pensadors íntegres la qualificarien de nova ciència. Sabem la història i prehistòria, tota la historiografia de la santa missa; únicament ens cal assaborir el sentit científic de característiques il·limitades, en la tasca difusora quantitativa i qualitativa que realment captiva. La llibertat personal ens dona l'opció d'anar-hi o simplement no mostrar-se disposat, actitud clàssica de dret tradicional, tanmateix les relacions harmonioses de l'escultura humana amb la profunditat de la fe són molt més assimiladores de llibertat, un paral·lelisme superficial de trets generals no comuns.

a propòsit de...

Pelegrins

Començo a escriure a Jerusalem. He vingut amb un grup de cristians, convidat per Mn. Manuel Valls, per prestar un servei d'orientació i d'animació espiritual. La capital de Terra Santa sempre té un interès especial, però ara encara més a causa de la recent visita del Papa. No me'n puc estar de preguntar als meus amics franciscans per aquest episodi. La resposta ha estat unànime: la preparació de l'esdeveniment va ser una experiència molt enutjosa, els responsables de les comunitats i dels edificis cristians es van sentir assetjats pels serveis de seguretat israelians que van actuar moltes vegades d'una manera molesta i impertinent. Com li deien a un dels franciscans: «Si diuen que els jueus vam matar Crist ara només caldria que el Papa morís en aquesta terra.» Tot i que el viatge era un pelegrinatge, els seus desplaçaments i les seves allocucions podien tenir interpretacions i conseqüències polítiques. El viatge va ser tot un èxit. Va satisfer els bons cristians d'aquella terra que es van sentir molt honorats que el Papa volgués visitar-los i va entusiasmar els joves, que es van veure acompanyats per molts d'altres d'arreu del món. No es tractava de veure gent passar pels carrers, era reunir-se junts per celebrar la mateixa fe. El desig persistent de visitar i de pregar al Calvari, en la situació en què es trobava aquell dia i sense que estigués programat, va causar una gran admiració. Altrament van ser les deferències que va tenir amb els franciscans de la Custòdia. Molta gent, que ha escoltat les bajanades d'alguns guies de grups cristians, que passen indiferents, despreocupats i que ignoren que ells són allà per servir i ajudar, se

sent satisfeta quan li expliquen que el Papa no va prescindir mai de la seva companyia i que, com a gest simbòlic, a última hora els va deixar com a record el seu solideu i al P. Custodi li va lliurar el seu pectoral.

Què hem de dir de l'experiència recent? La gran afluència de pelegrins podria ser una constatació, una experiència irreplicable, de la universalitat de la nostra fe i de l'atractiu que encara a 2.000 anys de distància suscita el nostre Salvador Jesucrist. Algunes coses d'aquestes se sent a Natzeret quan et diuen que les celebracions de la missa es fan conjuntament, classificats per llengües, sense que sigui possible aïllar-se en grupet. Algunes coses d'aquestes se sent quan fent cua reps o dones unes paraules de salutació, perquè constates que t'hi pots entendre. Però, lamentem l'actitud d'indiferència i, fins i tot, de menyspreu, que rebem d'algun capítol. Hom té la sensació que fa nosa, que amb la seva visita potser lesiona els drets que té aquella Església en aquell lloc. És molt desagradable escoltar paraules severes, empenyes i crits, quan esperem pacientment més d'una hora per poder entrar uns moments a pregar al Sant Sepulcre, com si el 2000 fos una cosa exclusiva dels catòlics. Espero que molts dels meus lectors pelegrinïn aquest any a Jerusalem a celebrar el 2.000 aniversari de Jesucrist, però els aconsellaria que durant el seu itinerari dediquessin algunes estones a visitar algun frare, alguna monja, algun grup, dels que durant tot l'any viuen la seva fe i que en els seus propòsits, a més de les compres habituals, incloguessin molt contents de ser fidels a una tradició apostòlica (Ga 2:10 1C 16:1 i altres) un donatiu per als pobres.

P-J Ynaraja,

Capellà del Montanyà (ynaraja@retemail.es)

saber escoltar

Glorificació de la Trinitat

Tenim la sort de viure l'Any Jubilar. És una gràcia de Déu. Un bon regal. Que fa girar els nostres ulls cap a la Santíssima Trinitat. El Gran Jubileu del 2000, en afirmació del Sant Pare, té com a objectiu «la glorificació de la Trinitat, de la qual tot procedeix i a la qual tot es dirigeix en el món i en la història... En aquest sentit, la celebració jubilar actualitza i alhora anticipa la meta i l'acompliment de la veritat del cristià i de l'Església en Déu u i tri».

El tema de la Trinitat se subratlla molt en el Jubileu. Un bon motiu per reflexionar-hi. Millor dit, per endinsar-se en aquest misteri, realitat sustentadora de la vida cristiana. De fet, quedem situats davant del que és bàsic i radical en la revelació.

Per això mateix convé repassar el *Crec en un Déu*, és a dir el símbol de la nostra fe. Com si diguéssim, el carnet de la identitat cristiana. En pronunciar el credo, hom s'adona que té una estructura trinitària. Fe en Déu Pare, Fill i Esperit Sant. La professió de la fe, doncs, té un eix trinitari. Parla del Pare, del Fill i de l'Esperit.

El símbol té una importància primordial. No ocupava ni ocupa un lloc accidental de la vida cristiana. Ni es trobava en un simple oracional. Sinó que té un espai molt concret en la vida cristiana. El seu indret és el baptisme, on el catecumen s'insereix en la mort i la resurrecció salvadores del Senyor. En efecte, abans de rebre l'aigua baptismal cal professar la fe per si mateix (en el cas dels adults) o dels pares i padrins (si es tracta d'infants). El baptisme es confereix en el nom del Pare del Fill i de l'Esperit Sant. El batejat resta dedicat —consagrat— a la Divina Trinitat. Participa de la naturalesa divina. Esdevé fill adoptiu, per la Pasqua del Senyor, i temple de l'Esperit Sant. Per tant, membre del cos místic de Crist, que és l'Església. Abocat a la salvació que trobarà la seva plenitud en el banquet del Regne.

«Ben mirat —em deia en Toni, un dia que parlàvem d'aquests termes—, la realitat de la vida cristiana és molt gran i fa sentir un goig immens!»

Joan Guiteras i Vilanova

VIATGES BAIXAS, S.A.

G.C. i M.D.

JUBILEUM 2000

- **RUTA DELS SANTUARIS** visitarem: Lourdes, Nîmes, Milà, Venècia, Pàdua, Florència, Assís i Roma (10 dies)
- **ITÀLIA ETERNA** visitarem: Milà, Venècia, Pàdua, Florència, Assís, Orvieto i Roma (8 dies)
- **PELEGRINATGE A ROMA I ISRAEL** visitarem: Roma, Tiberiades, Natzeret i Jerusalem (12 dies)

SORTIDES SETMANALS

OFICINES A BARCELONA:

Aribau, 205 - Pau Claris, 133 - Via Laietana, 24 - Aragó, 205

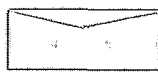
OFICINES A CATALUNYA:

El Vendrell - Lleida - Manresa - Sabadell - Tarragona - Tàrraga - Terrassa

Informació:

Tel. 932 159 854 - Fax 934 872 840
E-mail: perezchillida@viajesbaixas.esOPERA ROMANA
PELEGRINAGGI

Cartes del lector

☐ Ajuda per peregrinar a Roma

Sr. Director,

Si Déu ho vol, el 31 de maig proper sortiré a peu en peregrinació cap a Roma i espero arribar-hi a finals d'agost. Faig una petició d'ajuda per saber possibles llocs d'acolliment durant el camí. Penso en parròquies, cases particulars o comunitats que puguin oferir un sostre per una nit (porto sac de dormir i aïllant).

L'itinerari és el següent: Montserrat, Sant Vicenç de Castellet, Navarres, Moia, Vic, Sau, Tavertet, Rupit, les Preses, Santa Pau, Besalú, Lladó, Boadella, La Jonquera, Perpinyà, Narbona, Beziers, Montpellier, Arles, Aix-en-Provence, Nice, Ventimiglia, Gènova, La Spèzia, Carrara, Lucca, Siena, Bolsena i Roma. Podeu trucar al telèfon 938 972 064.

LOURDES LLUCH
Torrelles de Foix

☐ Institucions eclesials

Sr. Director,

Vaig sentir recentment un comentari que em va fer pensar. Des del Concili Vaticà II s'han aprovat més de set mil institucions dins de l'Església, a més de les que ja hi havia. Això ha donat com a fruit nombroses conversions i una orientació espiritual i humana. El propòsit fonamental és donar a conèixer més Déu i escrutar amb constància el que Déu vol.

«Pels fruits els coneixereu», diu Jesús. Hi ha qui s'entesta a anar a la seva, encara que no doni fruits. Sembla innat no acceptar les renovacions que donen fruits arreu, en aquest cas dins de l'Església. Les noves institucions sempre surten amb força: van pel bon camí si són guiades per l'Església i per figures insignes com els sants, o no tan bé, si volen anar a la seva.

JAUME VALLS SALADELAFONT
Barberà del Vallès

☐ La vivència religiosa popular

Sr. Director,

M'ha agradat molt l'article de Mn. Pere Domènec, vicari episcopal de Pastoral, al *Full Dominical* del bisbat de Girona, publicat el 2 d'abril passat. Molt encertat, Mn. Pere. Teniu tota la raó. Certament, «el clima de secularització no ha eliminat les inquietuds de les necessitats religioses»

de molta gent. No hem de buscar i tenir cura de les formes populars de pregària, de celebració de la fe i d'acostament a la Bíblia?

Em feu pensar, Mn. Pere, amb el que repetidament ens diu el nostre gran papa Joan Pau II, al qual cada dia admiro més! El Papa dona una gran importància a la pietat popular, tal com ens ho demostra en tots els seus viatges apostòlics i pastorals. Com ens va alligonar el Papa en el pelegrinatge que va fer a Terra Santa! Ens va edificar a tots. I ha estat una prova més del que diu, Mn. Pere, un tenir cura i promoure la vivència religiosa popular. Aprenem tots, doncs, del Sant Pare, que és

Diàleg obert

Per tal d'augmentar la participació i el debat entre els nostres lectors, us oferim aquesta secció dins de «Cartes del lector», on els temes d'actualitat són els protagonistes. D'aquesta manera, esperem afavorir el diàleg obert en el nostre setmanari.

☐ L'alegria de ser cristià

Sr. Director,

Em dol profundament quan s'acusa al cristianisme o, més ben dit, els cristians que posseïm una religió trista, pessimista o fins i tot tenebrosa. I em dol més encara, quan a través de certes conductes, disposicions, maneres o comportaments de molts cristians en reunions o societats cristianes semblen donar peu a justificar aquests qualificatius.

No m'aturaré a comentar com funcionen i amb quin zel es porten moltes litúrgies, que més aviat són les conseqüències d'una desgana, d'una rutina o pitjor encara d'un mercantilisme del que és sagrat. Crec que més aviat hem d'anar cap al que és positiu, i veure quins trets podem contraposar per poder donar una imatge més atraient i simpàtica del nostre cristianisme. A mi, com ja vaig indicar en un altre escrit, em mou molt o millor dit moltíssim l'exemple de figures exemplars, valgui la redundància. És així com em fixo en sant Felip Neri, que atreia i convertia tanta gent a través de la seva alegria i del seu somriure; em fixo també en sant Francesc d'Assís, en el pare Claret, també sant, i sense haver de limitar-me a figures de sants es pot afegir una afortunadament llista extensa de persones que, potser perquè precisament són cristianes, són el paradigma de l'alegria.

Cal fer un aclariment sobre el que jo entenc com ha de ser l'alegria atraient que han de manifestar els cristians. Abans que res no s'ha de confondre l'alegria amb la poca-soltada o fer el tabal, i excuseu-me d'emprar aquests termes vulgars. Considero que la nostra religió, el cristianisme, és una opció seriosa abans de tot, però com que la fe no està renyida amb la llibertat, i aquesta no pot ser-ho si no va unida amb una satisfacció íntima, aquesta satisfacció s'ha de manifestar per força amb l'alegria de ser cristians. Sincerament, crec que val la pena comprovar-ho.

La referència que fa de mi en Saturnino Valle l'accepto i agraeixo perquè la considero englobada dins d'aquest equip que afortunadament i amb alegria formem Església dins de *Catalunya Cristiana*. A més, anima a continuar.

IGNASI VILADEVALL PADROSA
Barcelona

tan sols hem de respectar les persones, sinó també tota la creació, per exemple els animals, com ara els gats i els gossos. Amb aquests últims a vegades penso que algunes persones exageren portant-los fins i tot a la perruqueria i perfumant-los.

Atès que avui ens trobem en un despertar de la consciència ecològica, penso que almenys a les catedrals i a les esglésies més concorregudes, on hi ha sempre algun confessor disponible, seria bo que en algun dels confessionaris hi hagués un llumet de color verd amb el rètol: «Confessor ecologista, capella reciclat».

Mn. PERE CAMPÀS BONAY
Monestir de l'Estany

☐ La processó de la Mare de Déu de Fàtima

Sr. Director,

El vull felicitar a vostè i al seu equip per l'article i la fotografia sobre la processó de la Mare de Déu de Fàtima, que van ser publicats en el número 1.076 de *Catalunya Cristiana* dins de la secció «En primer pla». Tal com s'assenyala dins del text, la processó de la Mare de Déu de Fàtima tindrà lloc el proper 27 de maig.

Mil gràcies per la publicació d'aquesta notícia, ja que fa gairebé tres dècades que, abans amb els meus fills i ara amb els meus néts, tota la família assistim a aquesta magna manifestació mariana. No havia llegit mai una informació a la premsa sobre aquest tema. Aquesta vegada sí! La Mare de Déu, senyor director, li ho agrairà sens dubte i la feligresia assistent, també.

MATEO ARGERICH ALMIRALL
Barcelona

☐ Maternitat i treball professional

Sr. Director,

El Sr. Coscubiela de CC.OO. diu que perquè la dona treballi «la feina i la vida personal han de ser compatibles». Calen persones com ell que tractin aquest tema amb valentia. Més d'una dona ha renunciat a la seva vocació professional per poder dedicar-se a ser mare. N'hi ha d'altres que han abdicat de la maternitat per no «tenir temps». Com volem que neixin catalanets si no es posen els mitjans? I això és feina dels polítics i dels empresaris, no pas meua. Homes i dones han de tenir l'opció a la mitja jornada i ells han d'aprendre totes les tasques de la casa juntament amb l'afer de ser pares.

MARIATERESA LLADÓ BADIA
Barcelona

admirat arreu del món. Recordem que ell, molt especialment, capta i promou aquesta vivència religiosa popular.

Mn. JORDI CARRERA
Banyoles

☐ Consciència ecològica

Sr. Director,

L'actual Catecisme de l'Església catòlica deixa ben clar que destruir l'equilibri ecològic de la terra és pecat. És probable que hagin estat els ecologistes els que hagin ajudat l'Església catòlica a fer una declaració tan explícita i contundent. No

Esqueles a Catalunya Cristiana

Tel. 934 905 988

GESMOR

DES DE 1950

Servei permanent

24 hores

Ens desplaçem a domicili

Tramitació d'enterraments

En cas de defunció,
què s'ha de fer?
Truqueu al 902 11 65 93

Descomptes especials per a subscriptors,
parròquies i comunitats religioses

La unitat dels dotze

Pere Tena, bisbe auxiliar de Barcelona

El Senyor ha pregat pels seus deixebles, els que Ell mateix havia elegit: els dotze. Aquesta pregària l'escoltem avui, a l'evangeli del diumenge. Forma part del llarg «adéu» que Jesús volgué adreçar als dotze, a l'últim sopar. Un «adéu» sens dubte programàtic del que Ell volia i vol per a la seva Església. Per això en aquest «adéu» Jesús parla molt clarament sobre la vida dels deixebles; llur relació amb Ell, la tasca i les dificultats que tindran... Però la pregària demana sobretot una cosa: la unitat. Què significa la unitat per als dotze, i, en conseqüència, per als seus successors els bisbes, amb els seus col·laboradors els preveres, i en el seu lloc els diaques?

Unitat en Crist i amb Crist

Una primera perspectiva d'aquesta unitat és la que estan cridats a tenir en Crist, participant de la seva vida divina. És una unitat que els és comuna amb tots els fidels del Senyor. En efecte: el que Jesús demana per als dotze ho demanarà després «per a tots els que creuran per la seva paraula»; «perquè siguin u, com ho som nosaltres», és a dir, el Pare i el Fill. El ministre de Crist és, primer de tot, un

cristià entre els cristians. Ni tan sols és un supercristià. El ser ordenat bisbe, prevere o diaca, no fa que l'ordenat sigui més cristià; no fa que la seva vida sigui, per això, més «en Crist». Si es vol, tindrà un motiu més per viure amb intensitat la seva vida en-Crist, però aquest fet no el diferenciarà dels altres fidels.

La segona perspectiva en canvi li és pròpia. Els dotze, segons la paraula de Crist, estan cridats i consagrats a assimilar-se a Jesucrist en la seva «consagració» i «missió»: «Jo els he enviat al món, tal com vós m'heu enviat a mi»; «Jo em consagro a mi mateix per ells, perquè ells també siguin consagrats en la veritat». En un altre lloc de l'evangeli de Joan, Jesús s'autodefineix com aquell que el Pare «ha consagrat i enviat al món» (Joan 10:36). El mateix, doncs, que ara diu dels seus apòstols.

La paraula «consagrar» pertany al llenguatge cultural, i més concretament, al sacrificial. «Consagrar» és posar a part, situar quelcom o una persona en l'àmbit de la divinitat, fer-ne una ofrena a Déu. Quan Jesús diu «Jo em consagro a mi mateix» significa que s'ofereix al Pare en obediència amorosa a la seva voluntat; és, per tant, una evocació del

seu misteri pasqual. Demanar la «consagració» per als apòstols és demanar que siguin participants personalment del misteri de Crist. Sant Pau ho havia entès, i ho expressava així: «Nosaltres portem aquest tresor (del ministeri) en vasos de terrissa..., sempre duent arreu en el cos la mort de Jesús, a fi que també la vida de Jesús es manifesti en el nostre cos» (2C 4:7-10). Els dotze, i els seus successors, estan cridats a identificar-se amb Crist vitalment i personal, i a dur a terme a través de la història la seva mateixa missió. Fer present la persona i l'acció de Jesús: heus aquí l'originalitat.

Units en la missió

La unitat de missió és potser un dels aspectes més visibles de la condició dels apòstols i dels seus successors. És ben clar: no hi ha una missió de Pere, i una de Pau, i una d'Andreu o de Jaume; ni una del Papa, i una del cardenal de París i una altra del cardenal de Viena, o del Patriarca de Constantinoble... Hi ha la missió de Crist, i aquesta Ell l'ha encarregat als dotze, «llavor del poble de Déu, i origen de la sagrada jerarquia» (vegeu decret

Ad gentes, núm. 5).

No cal dir que els preveres i els diaques participem d'aquesta mateixa missió, en el nostre orde. I és ben clar que, com en qualsevol missió, el que es demana és unitat i fidelitat. Ens imaginem alguna empresa, social o eclesiàstica, que pugui progressar sense unitat d'orientació? No tenim tal vegada l'exemple dels partits polítics que comencen a declinar en el moment en què les divisions són aparatoses?

Que n'és de clara la necessitat, però, de pregar Déu per la unitat de missió en l'Església! Jesús va fer-ho, Ell que sabia prou el que havia de succeir. Exercir algun tipus d'autoritat inclou gairebé sempre, per la nostra limitació, una temptació de prendre decisions independents. I no cal pas explicar el que succeix quan no es reconeix cap autoritat: l'autonomia de la pròpia voluntat portada a l'exasperació condueix a la incapacitat de fer anar endavant res. És com aquestes situacions de trànsit en què cadascú emprèn la decisió de passar, costi el que costi, i per això mateix tot resta bloquejat, sense que ningú, en definitiva, pugui avançar.

(Núm. 606 del 2 de maig del 1991)

petites homilies

Alegria i amor

Josep M. Aragonès, rector de Torrelavit i canonge de la seu de Barcelona

Vet aquí dues paraules clau de la vida cristiana. Els cristians no hem estat cridats al pessimisme. Ni a la tristesa. Malgrat què en el nostre món hi hagi molts motius que ens hi empenyin, som cridats a l'alegria. La nostra és una vocació d'esperança que neix de l'amor amb què Déu ens estima. Som estimats pel qui és amor totpoderós. Així hem d'estimar joiosament. *Us he dit això perquè tingueu l'alegria que jo tinc, una alegria ben plena.* Aquestes paraules de Jesús són del seu discurs de comiat abans de la passió.

En el món hi ha lluita i sofriment. El cristià ho sap. No és cap il·lús. Però també sap que hi ha el do de Déu. La resurrecció. I acull el do. Aquest és el fonament de la seva esperança, que és la que sosté i alimenta la seva alegria. Sap que, lluitant contra el mal que hi ha en ell i en els altres —en el món—, compleix la voluntat de Déu que el realitza com a persona. I és en aquest punt on hi troba la realitat més intensament humana i alhora reflex de la divina: l'amor.

Estimar. Vet aquí el desig de tothom. Vet aquí el gran problema de tots. Ho és tant, de problema, i tant gran, que Jesús ha de manar-nos que ens estimem. Ens passem la vida anant darrere l'amor, cantant-lo en les nostres cançons i poemes, intentant agafar-lo ben fort. Però no acabem d'aconseguir-ho. Curt i ras: no estimem. Ens estimem nosaltres mateixos. Ens costa moltíssim sortir del nostre egoisme. Aquesta és la pedra de toc del nostre amor: *Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics.* La mesura. Que és

Jesús i els apòstols en un evangeliari de la Biblioteca Nacional.

molt aviat dita. Però que costa tant de realitzar! A l'hora de la veritat ens preferim nosaltres i les nostres coses, als altres. Llavors l'amor de debò, l'amor amor, s'arruïna. Sols queda l'amor propi. Caricatura estafeta, lletja de mena, que no serveix ni per assegurar-nos la vida.

Donar la vida. No es tracta de morir, desaparèixer. Es tracta de donar, i quedar-se. Com el noi que fa volar un estel: amolla cordill perquè l'estel voli, s'enlairi. Cada cop més lliure. Donar la vida. Fer passar els interessos del nostre egoisme al darrere dels interessos de la col·lectivitat. Dels altres. Ajudar els altres a ser. A créixer. A volar lliurement. A ser de debò. A ser ells i no una vulgar còpia de nosaltres mateixos. Vet aquí la prova definitiva de l'amor. És la que dona Jesús. La prova capaç de resistir el sofriment, la mort. I arribar així a la resurrecció. *L'amor és això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; Ell ha estat el primer d'estimar-nos, tant, que ha enviat el seu Fill únic perquè visquem gràcies a Ell.*

Quan parlem de divisions, de divorci, d'avortament, dels meus drets, la meua realització, sense pensar en els drets i la realització dels altres i en els meus deures envers ells, estimem de debò? Mantenim la serenitat de la veritable alegria? Construïm la resurrecció del món? *Això us mando: que us estimeu els uns als altres.* Què hi fem a l'Església si no som capaços de convertir-nos a l'amor i a l'alegria de Jesús?

CALENDARI DE LA SETMANA

Lectures de la missa, santoral i altres celebracions

(Cicle litúrgic B; ferial II)

Temps de Pasqua

(Salteri: setmana 2)

MAIG

28. Diumenge

VI de Pasqua. Blanc. Lectures: Fets 10:25-26.34.44-48 / Salm 97 / 1 Joan 4:7-10 / Joan 15:9-17

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Germà, Senador, bs.; Príam, Emili i Eladi, Fèlix i Llucià, mrs. Santa Maria Anna de Jesús Paredes, vg.

Festa Major: a Boldú, les Preses (Festa del Roser) i Prullans.

29. Dilluns

Fèria. Blanc. Lectures: Fets 16:11-15 / Salm 149 / Joan 15:26-16:4a. LLEIDA: Dedicació de la Catedral (S) Blanc. URGELL (MO) i SOLSONA (MLI): Sant Just, bisbe. Blanc. TORTOSA: Beat Pere Sans, bisbe, mr. (MLI) Vermell.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Màxim, b. Santa Teodòsia, mr.

30 Dimarts

Fèria. Blanc. Lectures: Fets 18:22-34 / Salm 137 / Joan 16:5-11. Si es vol: Sant Ferran, rei. (MLI) Blanc.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Sic, Gabí, Palatí i Basili, mrs. Santes, Joana d'Arc vg. i Emèlia, casada, mrs.

31. Dimecres

La Visitació de la Mare de Déu (F) Blanc. Lectures: Sofonies 3:14-18 (o bé: Romans 12:9-16b) / Isaïes 12:2-6 / Lluç 1:39-56

ALTRES CELEBRACIONS: La Mare de Déu de l'Amor Hermós. Sants, Canci i Cancià, mrs.; Lupicià, b. Santes Petronel·la vg. i Cancianil·la, mrs.

JUNY

1. Dijous

Sant Justí el filòsof, mr. (MO) Vermell. Lectures: Fets 18:1-8 / Salm 97 / Joan 16:16-20

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Ignasi, ab.; Reverià, b.; Fortunat, prev.; Pàmfil, mr. i Gratirià, sold. mr. Santa Laura, vg.

2. Divendres

Fèria. Blanc. Lectures: Fets 18:9-18 / Salm 46 / Joan 16:20-23a. Si es vol: Sant Marcel·lí i Sant Pere mrs. (MLI) Vermell. GIRONA: Sant Germà, Sant Paulí, Sant Just i Sant Sici, mrs. (MLI) Vermell.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Erasme, b. mr.; Eugeni I, p. Santa Blandina, mr.

3. Dissabte

Sant Carles Luanga i companys màrtirs (MO) Vermell. Lectures: Fets 18:23-28 / Salm 46 / Joan 16:23b-28

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Isaac, mjo.; Cecili i Lifard, prevs.; Lucil·lià, mr. Santes, Clotilde, reina, i Oliva, vg.

Lectures bíbliques

Diumenge VI de Pasqua

Cicle B

Lectura primera Ac 10:25-26.34-35.44.48

El do de l'Esperit Sant ha estat vessat fins i tot sobre els qui no són jueus

Lectura dels Fets dels Apòstols

Així que Pere entrà, Corneli sortí a rebre'l i es prosternà als seus peus. Pere el féu aixecar dient-li: «Posa't dret, que jo sóc home igual que tu.» Llavors Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui.» Mentre Pere deia això, l'Esperit Sant vingué sobre tots els qui escoltaven la seva predicació. Els jueus creients que havien vingut amb Pere s'estranyaren molt en veure que el do de l'Esperit Sant era vessat fins i tot sobre els qui no eren jueus. De fet, els sentien parlar en llenguatges misteriosos i proclamar les grandeses de Déu. Llavors Pere digué: «Qui pot excloure de l'aigua del baptisme aquests que han rebut l'Esperit Sant igual que nosaltres?» Tot seguit manà que els bategessin en el nom de Jesucrist. Després li pregaren que es quedés amb ells uns quants dies.

Salm responsorial 97:1. 2-3ab. 3cd-4 (R.: 2)

Canteu al Senyor un càntic nou:
ha fet obres prodigioses;
la seva dreta i el seu braç sagrat
han sortit victoriosos.

R. El Senyor ha revelat la seva ajuda,
i els pobles contemplen la salvació.
O bé: Al·leluia

El Senyor ha revelat la seva ajuda,
i els pobles contemplen la salvació.

L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment a la casa d'Israel. R.

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra,
la salvació del nostre Déu.
Aclameu el Senyor arreu de la terra,
esclateu en cants i en crits d'alegria. R.

Lectura segona

1Jo 4:7-10

Déu és amor

Lectura de la primera carta de sant Joan

Estimats meus, hem d'estimar-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu. Tothom qui estima és fill de Déu; ha nascut d'ell i el coneix. Els qui no estimen no coneixen Déu, perquè Déu és amor.

Hem vist clarament l'amor que Déu ens té quan ell ha enviat al món el seu Fill únic, perquè visquem gràcies a ell. L'amor és això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ha estat el primer d'estimar-nos, tant, que ha enviat el seu Fill com a víctima propiciatòria pels nostres pecats.

Al·leluia

Jo 14:23

Qui m'estima, farà cas de les meves paraules,
diu el Senyor; el meu Pare l'estimarà,
i vindrem a fer estada en ell.

Evangeli

Jo 15:9-17

Ningú no té un amor més gran
que el qui dona la vida pels seus amics

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo us estimo tal com el Pare m'estima. Manteniu-vos en l'amor que us tinc. Si observeu els meus manaments, us mantindreu en l'amor que us tinc, com jo també observo els manaments del meu Pare i em mantinc en l'amor que em té. Us he dit tot això perquè tingueu l'alegria que jo tinc, una alegria ben plena. El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo us mando. Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres us he dit amics, perquè us he fet saber tot allò que he sentit del meu Pare. No sou vosaltres, els qui m'heu escollit. Sóc jo qui us he escollit per confiar-vos la missió d'anar pertot arreu i donar fruit; un fruit que durarà per sempre. I el Pare us concedirà tot allò que demanareu en nom meu. Això us mando: que us estimeu els uns als altres.»

Catalunya

diòcesis

Pelegrins en el Jubileu del Clergat

■ Les diòcesis de Barcelona, Tarragona i Lleida celebren a Roma el vuitantè aniversari del Papa

ROMA.— Tres diòcesis catalanes han coincidit en el temps en els respectius pelegrinatges diocesans a Roma. Són Barcelona, Tarragona i Lleida. Els pelegrins han pogut viure de ben a prop tant l'aniversari del Sant Pare com la celebració del Jubileu del Clergat. Tot plegat va tenir lloc el 18 de maig.

El mes de maig ha estat mes de peregrinacions. El dilluns 15 sortia de Barcelona en autocar el primer grup que participava en el pelegrinatge jubilar diocesà a Roma, presidit per l'arquebisbe de Barcelona, Mons. Ricard M. Carles, i pels seus bisbes auxiliars. L'endemà, el dia 16, sortia un segon grup, aquest cop en avió. En total,

la diòcesi de Barcelona van participar en l'eucaristia que va presidir el Sant Pare a les deu del matí amb motiu del Jubileu Sacerdotal.

Durant els dies d'estada els pelegrins també van participar en la celebració eucarística a la basílica de Sant Pau Extramurs i a la de Santa Maria la Major. El diumenge, dia 21 de maig, la celebració eucarística es va fer a prop de les catacumbes de Sant Calixt, a la basílica de Sant Sebastià.

Tarragona:
representació del
Misteri de la
Selva

L'arquebisbat de Tarragona va viatjar de peregrinació a Roma, amb el seu pastor al capdavant, l'arquebisbe Lluís Martínez Sistach, amb motiu de l'any jubilar 2000. La sortida de Tarragona va ser el dijous dia 11 de maig i el retorn, el dia 20.

L'anada a Roma i la visita a altres ciutats italianes té connotacions especials que vénen emanades pel fet de celebrar a la seu de l'Església catòlica la commemoració dels dos mil anys del naixement de Jesucrist. Una cinquantena de

tarragonins són els que configuren el grup de la peregrinació, tot i que un cop a Roma aquest nombre s'ha triplicat, atès que altres diòcesans hi han anat, malgrat no realitzar el programa sencer. També cal destacar la presència dels membres del Misteri de la Selva del Camp que van representar dilluns 15 de maig l'antiga peça que reflecteix l'ascensió al cel de la Mare de Déu. L'escenificació de l'obra va tenir lloc a l'església de Santa Maria in Trastevere de Roma. Al Misteri de la Selva, obra que data del segle XV, hi participen unes 200 persones i aquest és el primer cop que s'escenifica fora del marc habitual que és la parròquia de Sant Andreu Apòstol, a la Selva del Camp.

Durant aquesta setmana els actes prin-

cipals a Roma van consistir en la visita als museus vaticans, la missa a la basílica de Sant Pere, altres eucaristies a celebrar en diferents basíliques o l'audiència que el dimecres va concedir el Sant Pare als pelegrins. Fins al dissabte va durar la visita a Itàlia, concretament a les ciutats de Florència, de Pisa, de la Spezia, de Camogli i de Sant Fructuós, la població on es guardaven part de les relíquies del primer bisbe i màrtir tarragoní.

Lleida: organització a càrrec de la parròquia de Llardecans

Mig centenar de lleidatans van peregrinar a Roma del 15 al 22 de maig per guanyar el Jubileu de l'any sant i alhora aprofitar l'avinentsa de felicitar el papa Joan Pau II amb motiu del seu 80è aniversari.

El pelegrinatge va ser organitzat per la parròquia de Llardecans, a la comarca del Segrià, conjuntament amb la Fundació Catalunya Cristiana, que va aplegar a Roma un miler de pelegrins catalans.

Els pelegrins lleidatans, de Llardecans i pobles de la comarca, van fer el viatge amb autocar des de Lleida, d'on van sortir el dia 15. Els va acompanyar el rector de Llardecans, Daniel Gómez, i el rector de Soses, Mn. Enric Alàs.

Mn. Daniel Gómez va assenyalar abans de partir que aquest pelegrinatge tenia un marcat caràcter espiritual. «No anem a fer turisme», va precisar, «i l'estada se centra a la ciutat de Roma i principalment al Vaticà per poder gaudir-lo amb temps i sense presses, encara que també visitarem Subiaco, amb el seu monestir benedictí fundat per sant Benet al segle VI, i el port d'Òstia, ciutat en la qual va ser enterrada santa Mònica, mare de sant Agustí. Volem guanyar el Jubileu i el pelegrinatge és una preparació en ruta per a aquesta fita espiritual».

Els pelegrins lleidatans van tornar de Roma el dia 22 de maig, després d'experimentar i viure l'Any Sant al centre i cor del cristianisme.

Joan Boronat i Jordi Curcó

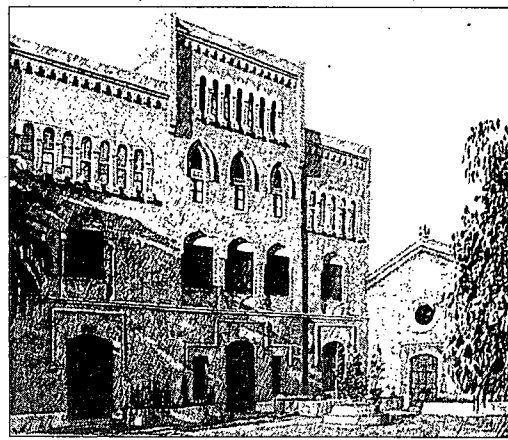

Els pelegrins van travessar la Porta Santa de la basílica de Sant Pere del Vaticà.

han estat aproximadament uns 400 els pelegrins procedents de Barcelona. Un dels moments més significatius del pelegrinatge va ser la celebració de l'eucaristia a la basílica de Sant Pere, presidida pel cardenal Carles. Les peregrinacions van acabar, respectivament, els dies 22 i 21 de maig.

L'eucaristia, concelebrada pels bisbes auxiliars i els preveres de l'arxidiòcesi que van assistir a la peregrinació, va tenir lloc el dimecres 17 de maig a dos quarts de quatre de la tarda. El mateix dia, però al matí, els assistents en la peregrinació van ser presents en l'audiència papal. Cal assenyalar, a més, que el 18 de maig, dia en què Joan Pau II va complir 80 anys, els més de tres-cents pelegrins procedents de

FUNDACIÓ COL·LEGI SAGRAT COR SARRIÀ

c/ Sagrat Cor, 25
08034 Barcelona
Tel. 932 030 200
Fax 932 802 049

Els cicles formatius
disposen d'una borsa
de treball

A més d'Educació infantil
Primària
ESO

OFERIM TRES NIVELLS TAMBÉ CONCERTATS
amb el Departament d'Ensenyament

- CICLES FORMATIUS DE GRAU SUPERIOR
 - Integració Social (2 cursos)
 - Secretariat (1 curs)
 - Educació infantil (2 cursos)
 - Comerç Internacional (2 cursos)
- CICLES FORMATIUS DE GRAU MITJA
 - Gestió administrativa (1 curs)
- BATXILLERAT amb les modalitats:
 - Ciències de la Naturalesa i la Salut (2 cursos)
 - Humanitats i Ciències Socials (2 cursos)
 - Tecnològic (2 cursos)

<http://www.pangea.org/sagrat.cor.sarria>
a/e: sagrat.cor.sarria@pangea.org

Barcelona

Relleu abacial a Montserrat

■ L'abat Josep M. Soler, marcat per l'experiència ecumènica i les persones del bisbe Casaldàliga i de Pau VI

MONTSERRAT.— El nou abat de Montserrat, el P. Josep M. Soler i Canals, va voler respondre a les preguntes dels mitjans de comunicació el 17 de maig, just l'endemà de la seva elecció. I ho va fer,

entre d'altres coses, per presentar públicament les seves prioritats en el càrrec que li ha estat encomanat i per apuntar algunes pistes sobre la seva personalitat.

El P. Josep M. Soler, que va néixer a Santa Eugènia de Ter (Girona) l'any 1946, va voler deixar constància de dues persones i d'un fet que han ajudat a definir i perfilar el seu tarannà. En primer lloc, va ser deixeble del bisbe Pere Casaldàliga, una personalitat que, explica, el va impactar durant l'època que el va tenir com a professor a Sabadell, així com el va marcar la figura de Pau VI, tot i només haver tingut la possibilitat de veure'l de lluny. Finalment, va recordar l'any —del 1976 al 1977— que va passar a Jerusalem, concretament a l'Institut Ecumènic de Tantur, dirigit pels benedictins. En aquest sentit, va explicar: «La convivència entre protestants, anglicans, ortodoxos i catòlics, amb la diversitat de formes d'entendre la fe cristiana, d'una banda, i, de l'altra, la profunditat que es vivia en la relació entre els uns i els altres i en la pregària comuna, em van marcar molt, així com les possibilitats que vaig tenir d'entrar en contacte en aquell moment amb el món jueu i amb el món àrab.» Fins a tal punt aquesta experiència va marcar el P. Josep M. Soler que, afirma, la seva vida es divideix en un abans i un després d'haver estat a Jerusalem.

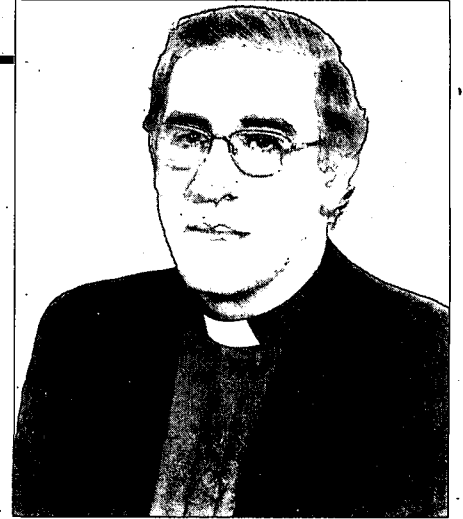
Al costat del P. Josep M. Soler s'asseia durant la roda de premsa el seu predecessor, el P. Sebastià M. Bardolet, amb la intenció de posar fi als rumors i a les diverses interpretacions que durant aquests dies s'han sentit sobre la seva renúncia. «Fa onze anys vaig dir que creia que el meu abadiat no havia de ser llarg i que estaria atent al moment en què

veïés que la meva renúncia era convenient. I així ha estat», va justificar el P. Bardolet, que tot seguit va afegir: «Em conec una mica i sé que arriba un moment en què la frescor, la rapidesa d'idees, poden anar declinant i, per tant, d'aquestes limitacions, no n'han de pagar les conseqüències els altres, sinó que ha de ser un mateix qui se n'adoni i espontàniament demani el relleu.» «Encara que la meva explicació pugui semblar molt senzilla, aquesta és la veritat», va engegar el P. Sebastià M. Bardolet.

Finalment, va explicar també que malgrat que la institució monàstica, que pertany a la Congregació de Subiaco, prové d'una tradició d'abats vitalicis, i

sembla que en el temps de sant Benet així era, les coses han canviat molt i actualment en la congregació els abats ja no són vitalicis. «Ho són per temps indefinit, que es pot concretar i acabar per pròpia voluntat de l'interessat [com ha estat el cas], perquè la comunitat ho demana o perquè hi pugui haver alguna altra circumstància especial que ho recomani», va explicar el P. Bardolet.

Mons. Joan-Enric Vives, bisbe auxiliar de Barcelona i secretari de la Conferència Episcopal Tarraconense, va declarar en una nota la seva alegria pel nomenament del P. Soler com a nou abat de Montserrat. «I continuem esperant molt de Montserrat, perquè té una missió important dins de l'Església que peregrina a Catalunya, perquè és el santuari de la Mare de Déu de Montserrat, patrona de les vuit diòcesis catalanes, santuari al qual tots els catalans mirem i implorem auxili des de fa molts segles», afirmava en la nota Mons. Vives. (C.C.)

Mn. Josep Àngel Sáiz.

Canvis a l'arquebisbat

BARCELONA.— Noves cares en l'organigrama de l'arquebisbat de Barcelona. Mn. Josep Àngel Sáiz Meneses, actualment responsable de l'església de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola del Vallès, ha estat nomenat secretari general i canceller de la Cúria en substitució del jesuïta P. Enric Puig i Jofra. Al mateix temps, Pere Alegrí, laic llicenciat en Econòmiques, si bé fa cinc anys que treballa a la Delegació d'Economia de l'arquebisbat, s'hi incorpora ara a l'equip dirigent amb la condició d'interventor. En aquesta mateixa línia de relleus, el mateix bisbe auxiliar de Barcelona Mons. Joan Carrera ha presentat la seva dimissió com a moderador de la Cúria.

Segons informa Rosa M. Jané Chueca, Mn. Josep Àngel Sáiz Meneses ha rebut amb sorpresa el nomenament com a secretari general i canceller de la Cúria. «Accedeixo a aquest càrrec», ha afirmat, «amb un esperit de servei i de disponibilitat. Se m'ha demanat un servei al bisbat i en aquest sentit jo dec obediència al pastor de la diòcesi. Però no només es tracta de disponibilitat i d'obediència, sinó també de treballar i fer les coses amb il·lusió i esperança, d'estar obert als altres i de mantenir la comunió». Pel que fa al seu predecessor al càrrec, el P. Puig, ha indicat que pensa que serà molt important treballar amb una continuïtat respecte d'ell, «que ha fet una bona feina i que va assolir tots els objectius que es van plantejar».

Finalment, el cardenal Ricard M. Carles ha disposat que el Secretariat de Pastoral de Migracions i de Gitanos es divideixi en dos organismes separats. D'aquesta manera, el Secretariat de Pastoral de Gitanos seguirà encomanat com fins ara a Mn. Ignasi Marquès, mentre que el Secretariat de Migracions s'incorpora a Càritas diocesana. (C.C.)

APADRINEU UN NEN/A, AVI/A

DIRECTAMENT I A TRAVÉS DE MISSIONERS CATÒLICS DE MÉS DE 40 ORDES RELIGIOSOS, EN 1.100 PROJECTES DE 23 PAÏSOS DEL TERCER MÓN.

QUÈ VOL DIR UN APADRINAMENT?

Per a un nen: aliment cada dia, atenció sanitària dental, roba, l'oportunitat d'anar cada dia a l'escola, i sentir-se estimat per vostè.

Per a la família del nen: instrucció sobre nutrició, higiene, alfabetització, educació en la cura del nen, i formació professional.

Per als missioners/es: rebre amb alegria la vostra col·laboració en la labor humanitària que porten a terme a favor dels pobres, dels humils, dels malalts i necessitats. Per amor, lliurament i servei a l'Evangeli.

NECESSITEN UN PADRÍ! VOLS SER-HO TU?

100 ptes. cada dia poden fer-ho possible.

FUNDACIÓ CRISTIANA PER A NENS I GENT GRAN

CFCA/España C/ Real, 21, 2º - 47140 Laguna de Duero (Valladolid)

Tel. 983 54 47 50 - 983 54 52 06 - Fax 983 54 47 50 e-mail: fcpny@telefonet.es

Telefons de la Pregària

Obert cada dia de les 21.30 a les 23.30 h

934 175 449 / 937 258 011

Obert de dilluns a divendres de les 9.00 a les 10.30

938 040 296 (excepte festius)

La solidaritat autèntica ve de dins i s'expressa eminentment en la pregària. Truca'ns en les teves necessitats i pregarem. Per la línia telefònica passarà la veu, l'amor i el poder de Déu.

Associació Amor de Déu

Barcelona

Pasqua arxiprestal a la Cisa

■ El bisbe Carrera va presidir l'eucaristia a la parròquia Pilar-Maricel del Masnou

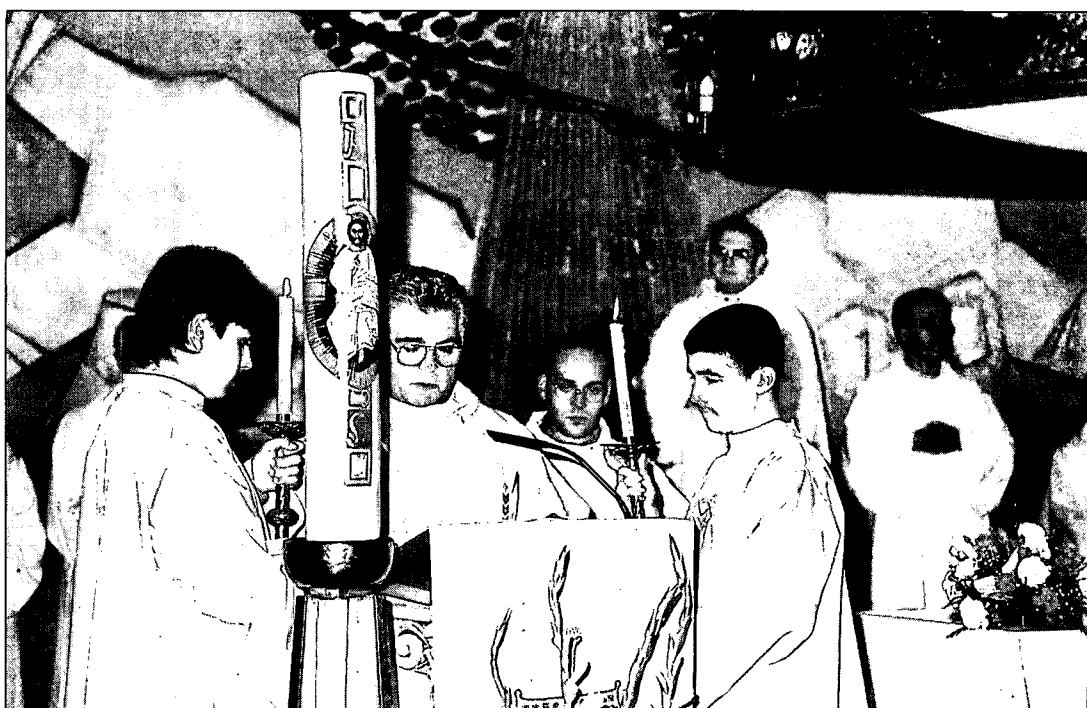
EL MASNOU.— El dia 12 de maig passat, a les nou del vespre, es van congregar a la parròquia del Pilar-Maricel del Masnou les onze parròquies que formen l'arxiprestat de la Cisa per celebrar la tradicional Pasqua arxiprestal.

Es van reunir més de 250 persones des d'Alella i el Masnou fins a Cabrils i Cabrera. Van presidir l'eucaristia el bisbe de la demarcació, Mn. Joan Carrera, l'arxiprest de la Cisa, Mn. Aureli Gómez de Cadiñanos, i el rector de la parròquia del Pilar-Maricel, Mn. Segimon Garcia. Van concelebrar els preveres de les onze parròquies.

En la seva homilia el bisbe Carrera es va referir a la primera lectura dels Fets dels Apòstols que tractava de la conversió de Saule. Algunes de les seves paraules

van ser les següents: «Saule es pensava que perseguia cristians i, sense saber-ho, qui perseguia de debò era Jesús. Amb Jesús va passar de seguidor a apòstol, i després va començar la gran evangelització. Què ens falta a nosaltres per ser més evangèlics, per passar de ser cristians distrets a cristians conscients? Ens falta l'experiència de Jesús com va experimentar Pau, que sempre se sentia acompanyat per Jesús. Crist vivia amb Pau. Per proclamar aquesta experiència de Jesús ens cal la força de l'aliment de l'Eucaristia. En la nostra societat hi ha tants cristians que van mal alimentats! Valorem l'Eucaristia, és l'aliment que com a Pau ens anirà transformant i acostant cap a Jesucrist.»

Especialment emotiu va ser el moment de la celebració en què tots i cadascú dels fidels van encendre un petit ciri pasqual per fer la renovació del compromís cristià. La llum de la fe tornava a estar representada en aquelles petites llànties, així com l'ofrena d'un ciri per cadascuna de les onze parròquies en el mateix mo-

Un moment de l'eucaristia.

ment de les pregàries dels fidels, que dipositades sobre el cremador en què es va encendre el foc la nit de Pasqua recordaven la nostre unitat en Crist, llum del món. Cadascuna de les pregàries van ser preparades i presentades per una de les parròquies, distribuïdes de la següent manera: Sant Feliu d'Alella, pel Pastor i l'Església; Sant Feliu de Cabrera, per les persones grans; Santa Creu de Cabrils, pels nens i els joves; Mare de Déu del Pilar del Masnou, pel Jubileu; Sant Pere del Masnou, pels aturats, els immigrants i

el projecte Al-Qantara; Sant Pere de Premià de Dalt, per les famílies; Sant Cristòfol de Premià de Mar, pels allunyats i els no creients; Santa Maria de Premià, per l'arxiprestat, la comarca i el país; Sant Martí de Teià, per l'ecumenisme i la unió dels cristians; Sant Genís de Vilassar de Dalt, pels malalts, i Sant Joan de Vilassar de Mar, pels governants.

Un cop acabada la celebració litúrgica van passar a compartir tots plegats un petit sopar fred que la parròquia va oferir per a tots els assistents a l'acte. (C.C.)

Festes Maricel 2000

La parròquia del Pilar-Maricel del Masnou celebra com cada any les Festes Maricel 2000, que tenen lloc els dies 27 i 28 de maig. Del programa d'actes cal destacar la celebració solemne en honor de Santa Maria de Maricel (el dia 27, a les vuit del vespre), el ball popular, amenitzat pel Grup Tropicana (el mateix dia, a les onze de la nit), la missa i l'ofrena floral a la Mare de Déu (el dia 28, a les nou del matí) i, seguidament, la processó (a les dotze del migdia) i la missa solemne (mitja hora més tard).

Dia del Malalt a Montserrat

MONTSERRAT.— Organitzat pel Secretariat Interdiocesà de Pastoral de la Salut de la Tarraconense, el dia 13 de maig va tenir lloc a Montserrat un romiatge de malalts i de visitadors parroquials com a acte previ al Dia del Malalt, que se celebra el dia 28 de maig a Catalunya i a la resta d'Espanya.

Coincidint, doncs, amb els 2.000 anys de l'Encarnació i del naixement de Jesucrist que es commemoren en aquest any jubilar, la Pastoral de la Salut de la Tarraconense va creure convenient de celebrar un acte conjunt de totes les diòcesis amb seu a Catalunya. Mn. Marcel·lí Carreras, coordinador del Secretariat Interdiocesà de Pastoral de la Salut, explica que en la peregrinació van participar visitadors parroquials, les Hospitalitats de la Mare de Déu de Lourdes, la Fraternitat Cristiana de Malalts i Minusvàlids, voluntaris, malalts i les Delegacions de Pastoral de la Salut de les diòcesis de la Tarraconense. Tot plegat van ser unes 1.400 persones, entre elles uns 250 malalts amb cadires de rodes. Mons. Antoni Deig, bisbe de Solsona i responsable de la

Pastoral de la Salut de la Conferència Episcopal Tarraconense, va presidir l'eucaristia, que va ser concelebrada pel ja abat emèrit de Montserrat el P. Sebastià Bardolet.

El lema del Dia del Malalt d'enguany és «La Paraula s'ha fet home», perquè,

segons les orientacions de la Conferència Episcopal Espanyola, «en l'Encarnació de la Paraula trobem el primer capítol de l'Evangeli de la Salut. És l'expressió de la passió del Pare per l'home i del seu amor entranyable (...) i en la seva Encarnació es fa visible el disseny de Déu: alliberar

l'oprimit, guarir el malalt, aixecar el desvalgut, tornar la dignitat perduda...».

«La campanya del Dia del Malalt», ha assenyalat Mn. Carreras, «és un reconeixement a totes aquelles persones que treballen en la Pastoral de la Salut, des dels professionals fins a les congregacions que es preocupen i tenen cura dels malalts, sobretot dels més marginats. També a aquelles persones que, des de motivacions humanes, ajuden a donar qualitat a les situacions que viu la gent malalta, així com als familiars que se'n fan càrrec en unes condicions de vegades molt precàries».

Cada diòcesi, però, també té una agenda pròpia de celebracions, com és el cas de Barcelona, que el 28 de maig celebrarà una missa a la catedral presidida per l'arquebisbe, el cardenal Ricard M. Carles, a les set del vespre. També com a celebració prèvia, la basílica de la Mare de Déu de la Mercè de la ciutat comtal va ser escenari el dia 6 de maig de celebració jubilar.

Amb ocasió de la diada d'enguany el Secretariat Interdiocesà de Pastoral de la Salut també ha publicat el llibre *La Paraula s'ha fet home*. (C.M.)

Malalts i professionals de la Pastoral de la Salut es van aplegar a Montserrat.

Santuari del Far

Unes 400 persones es van aplegar el diumenge dia 14 de maig al santuari del Far per celebrar el XXX aniversari de la restauració del santuari i del retorn de la imatge de la Mare de Déu. En aquesta ocasió van ser presents al Far una bona part de les persones que se senten properes al santuari a través de lligams de sentiment, estima o devoció.

El programa d'actes va incloure la celebració solemne de l'eucaristia, a càrrec del vicari episcopal del bisbat de Vic, Josep Maria Riba, i un emotiu acte d'agraïment a Mn. Josep Isern, que va ser qui, fa 30 anys, va tenir la iniciativa de recuperar el santuari per al culte i encara avui n'és el capellà custodi. També es va presentar el llibre *Els quartets de corda*, de Salvador Sunyer i Aimeric, que parla de la vida al santuari del Far en poemes i facilita la reflexió i la pregària. Tant en l'eucaristia com en la presentació del llibre es van poder escoltar les interpretacions del Cor Artesenc.

Finalment, després de dinar, la cobla Bofills de Torelló va protagonitzar la part musical d'una ballada de sardanes que va combinar-se amb uns jocs de cucanya per a la mainada. L'aplec va acabar pels volts de les sis de la tarda amb el comiat i el cant dels adéus.

REPIC DE CAMPANES

De bon matí un repic de campanes va donar la benvinguda als excursionistes i pelegrins que van acudir a peu al santuari des de les Planes d'Hostoles, en un recor-

regut de tres hores, i des de Sant Martí Sacalm, en un recorregut d'una hora i quart. El repic de campanes va contribuir a fer d'aquesta arribada un moment molt celebrat, tal com explica Mn. Josep Isern: «L'arribada dels pelegrins, molt alegre i festiva, va comptar amb la presència de persones que fa trenta anys van venir portant a coll la Mare de Déu.» Després d'unes paraules de benvinguda els pelegrins van ser obsequiats amb un esmorzar.

Abans de l'eucaristia va tenir lloc un acte d'agraïment a Mn. Josep Isern per la seva dedicació al santuari, durant trenta anys, i per haver estat l'impulsor de la seva restauració. Com a mostres d'aquest agraïment Salvador Sunyer va dedicar el seu llibre al mossèn, a qui també es va entregar una placa perquè sigui col·locada a l'entrada del santuari. En aquesta placa es fa referència a Mn. Isern com a sacerdot exemplar i artífex de la restauració.

Per la seva banda, Josep Isern va llegir unes emotives paraules que van retornar l'agraïment a totes les persones i institucions que, d'una manera o altra, han donat suport al santuari. Isern va recordar el somni que havia tingut de «tornar a fer al Far el que hi havia hagut abans, que la gent trobés acolliment, beguda, menjar i l'església oberta al culte». Aquest somni es va complir i segons Mn. Isern «possiblement ha ultrapassat amb escreix la visió que tenia del Far».

DADES SOBRE EL SANTUARI

El santuari del Far, al Collsacabra, està situat a 1.123 metres d'altitud sobre el nivell del mar al municipi de Susqueda i en territori del bisbat de Vic. La seva àrea té, però, un abast més gran i aplega les comarques d'Osona, la Selva i la Garrotxa i els bisbats de Vic i de Girona. La seva situació al cim d'una cinglera li dóna una incomparable panoràmica sobre les Guilleries i les comarques gironines.

Els primers documents que donen fe del santuari són de l'agost del 1269. Des dels seus orígens fins a l'actualitat el santu-

L'aplec va ser una gran festa, amarada d'un clima de germanor.

l'entrevista

Mn. Isern: «Mai com ara no hi havia hagut aquesta afluència massiva als santuaris»

—Com definiria el moment pel qual passa el santuari en aquests moments?

—És el moment més fort, mai com ara no hi havia hagut aquesta afluència massiva als santuaris. Sigui perquè hi ha més mitjans de transport o per altres motius el fet és que, als santuaris que estan en condicions dignes, la gent hi puja. Els nostres avantpassats van construir els santuaris en llocs meravellosos on de forma gratuïta es pot passar el dia o es poden fer caminades. Al Far en concret, donat que cada any hi ha una afluència més gran de gent, hi hem fet una zona de pícnic, hem instal·lat barbacoes, sanitaris i aparcaments amb aforament per a una desena d'autocars i uns setanta vehicles. El santuari també està al dia en normatives de seguretat i contra incendis, hi ha instal·lats hidrants, fosses sèptiques, escales i rampes per a l'accessibilitat, entre d'altres coses.

—D'on provenen les visites?

—Hem intentat donar a les visites un caire no solament diocesà. Vénen moltes parròquies de Girona, de Barcelona, catequistes, pelegrinatges que s'acaben amb un dinar, grups que volen celebrar una eucaristia. Això ha fet que entre el Far i els responsables de les parròquies que ens visiten s'hagin creat uns lligams afectius, sentimentals, evangèlics.

—Què és el que més atreu els visitants?

—Vénen bàsicament per la panoràmica. El Far és un dels santuaris que té una panoràmica més oberta per totes bandes..., té un espadat molt profund. A més de venir a passar l'estona també es pot gaudir del repòs, d'un lloc ideal d'estudi, de convivències, de reunions d'espiritualitat o de commemoracions. Un altre dels motius d'interès pot ser la gastronomia i l'ambient de devoció i recolliment.

—Rep moltes mostres de devoció el santuari?

—Estic rebent moltes notes que els devots dipositen a les bústies que demostren que la Mare de Déu fa més del que ens pensem. Moltes d'aquestes notes són d'agraïment per haver-se guarit d'una malaltia, per haver aprovat un examen, o per haver sortit bé de situacions difícils. Ara la devoció té més força que mai, la gent puja d'un món de sorolls, ho tenen tot i estan buits de dins, i el santuari els ofereix la possibilitat de trobar-se a ells mateixos, trobar la pregària i reflexionar. A tot això ajuden la panoràmica, els arbres, els ocells, i l'església on es pot sentir, permanentment, una selecció d'avemaries de fons.

—Com va ser, fa trenta anys, el retorn de la Mare de Déu?

—Quan el Far va quedar sense ermitans durant uns sis o set anys, la imatge va guardar-se al bisbat de Vic. El llavors bisbe, Dr. Ramon Masnou, va fer costat al meu desig de retornar la imatge a casa seva i afortunadament no va entrar a formar part del fons patrimonial del Museu Episcopal. Per la meua banda, vaig acceptar ser capellà del Far amb la condició que la imatge tornés a presidir el santuari, al servei dels devots. Finalment, el dia 23 d'agost, cap al tard, un grup de vuit persones va retornar la imatge de la Mare de Déu, a coll, cap a dins de l'església i la van col·locar al seu lloc. L'acte es va acompanyar d'una vetlla comunitària que va dirigir Mn. Bastardes i tot seguit es va celebrar amb un pisolabis al voltant d'un foc, a la plaça.

—Quines excursions es poden fer per la zona?

—Les més usuals són anar fins a la Trona, que hi ha uns deu minuts, baixar fins a Coll de Condreu, que hi ha una hora de camí, o visitar la parròquia de Sant Martí Sacalm. A tothom qui vulgui fer altres excursions els donem a consultar un mapa on hi ha marcades les diferents rutes dels entorns.

—Quines funcions compleix l'Associació d'Amics del Santuari del Far?

—L'associació, que actualment aplega uns 200 socis, té la funció de protegir i de promocionar el santuari en els aspectes religiós, arquitectònic i paisatgístic. També permet un agermanament entre els membres de la mateixa associació i l'organització de trobades, festes i iniciatives culturals i cíviques. L'Associació, que actualment té una quota mínima anual de 1.000 pessetes, està regida per estatuts i per una junta directiva.

Mn. Josep Isern.

Dos moments de l'aplec del 30è aniversari de la restauració del santuari del Far i del retorn de la imatge de la Mare de Déu.

«Goigs a llaor de la Mare de Déu del Far»

La Mare de Déu del Far, també coneguda com la Mare de Déu de la Llet.

Puix us heu dignat honrar aquest lloc, sagrada aurora: sigueu nostra intercessora, Verge Maria del Far.

La guia i far radiant en el mar tempestuós d'aquest món, sols troba en Vós tot infeliç navegant, que si us invoca a l'instant a segur port ve a parar.

Fóreu Vós port de salut per tot el llinatge humà, puix vostre Fill el lliurà de la dura esclavitud; l'infern serp vençut als vostres peus va quedar.

Aquesta terra deserta heu elegit per estada, que estant a Vós consagrada té del Cel la porta oberta, i d'obtenir-lo està certa puix per Vós confia entrar.

Des d'ella espurnes d'amor escampeu al veïnat, amb què al cor dur i obstinat, ablaniu del pecador; i al just constància i fervor vostra mà es digna allargar.

Rodejada de les valls d'Hostoles, Amer, Rupit, com altra invicta Judit, defenseu vostres vasalls; en ses penes i treballs els sou consol singular.

Sou formosa com la lluna, escollida com el sol, que amb vostre clar tornassol no ens deixeu tenebra alguna milloreu nostra fortuna, apartant-nos de pecar.

Amb cordial devoció sou de la gent visitada, de sant Marc en la diada amb solemne processó, tothom vostra protecció humilment ve a implorar.

Sou en qualsevol caiguda molt segur i prompte remei, puig del vostre amor és llei en tot perill donar ajuda; tot braç i cama rompuda sabeu Vós consolidar.

No pot vostre pietat deixar-nos desamparats quan pateixen els sembrats en el temps de sequedat; ans bé amb lliberalitat pluja abundant soleu dar.

Vostra imatge peregrina aconsola a tot malalt perquè de qualsevol mal és eficaç medicina; del pic de cuca danyina també acostumeu curar.

Quan Carles l'Emperador i son fill Felip segon moriren en aquest món, dàreu senyals de dolor tocant amb so de tristor les campanes de l'altar.

Sou, Mare i divina Esposa, un refugi per a tots; empareu vostres devots puix amb Déu sou poderosa; mostreu-nos estar joiosa si us venim a visitar.

ari ha viscut diverses vicissituds, com ara el terratrèmol de l'any 1425 que va afectar la cinglera i va provocar destrosses a l'església, que posteriorment van ser reparades. Dels segles XVI i XVII se sap que van ser èpoques d'especial esplendor devocional i, ja en el nostre temps, la darrera reforma estructural, inaugurada l'any setanta, és especialment significativa perquè va deixar l'església en el seu estat actual, tot guanyant en estètica.

Després d'haver estat abandonat pels darrers masovers, en la dècada dels anys seixanta el santuari va patir uns anys de davallada fins a ser malmesos alguns objectes, portes i muntants.

L'església presenta una volta apuntada feta amb còdols de pedra units amb

molt material, mentre que l'hostatgeria, construïda en diferents èpoques, està dotada d'instal·lacions i serveis moderns. L'accés al santuari compta amb una bona carretera que es va tornar a reparar de nou l'any passat.

La imatge de la Mare de Déu és original del segle XV, d'estil gòtic català, i està esculpida en alabastre. L'autor va prendre com a model una dona robusta que dóna el pit al nen, motiu pel qual la Mare de Déu del Far és també anomenada Mare de Déu de la Llet. Sovint a ella s'encomanen mares amb problemes d'embaràs, part o que no poden alletar el seu fill.

Fàtima Alemany

T2000 EL PRODUCTE QUE LI RESOL DE DEBÒ EL PROBLEMA DE NETEJA DE CAMISES I ALTRES PECES

A més, altres productes:

Detergents líquids (a mà i a màquina)
Blanquejant de juntes de rajola
Cera per a mobles multiús llevagreix
Netejadors de sabates (líquid, lluna, esponja, etc.)
Netejadors de metalls (plata i tota classe de metalls) en líquid i pasta

Lleida

El bisbe celebra la missa de Sant Anastasi

LLEIDA.— «En aquesta festa de Sant Anastasi, patró de la ciutat, assumeixo com a bisbe la història de la nostra Església particular, amb les seves llums i ombres, i em prostro amb ella davant el Pare de les misericòrdies per

donar-li gràcies per la santedat que ha obrat i obra entre nosaltres i per implorar, al mateix temps, el perdó pels nostres pecats passats i presents, que enlletgeixen el rostre de l'esposa de Crist, l'Església.»

Aquestes paraules les va pronunciar el bisbe de Lleida, Mons. Francesc Xavier Ciuraneta, en l'homilia que va celebrar l'11 de maig passat a la catedral de Lleida en honor al patró de la ciutat, sant Anastasi, de qui va dir que era «exemple de fortalesa i de fidelitat a les pròpies conviccions».

El bisbe, davant del paer i de la corporació municipal, les primeres autoritats i nombrosos fidels que omplien de gom a gom el temple catedralici, va donar gràcies a Déu per la història de la ciutat, per les seves glòries i esplendors. «Però també implorem», va dir, «la misericòrdia divina pels moments foscos, les injustícies i els odis», alhora que va demanar de purificar la nostra memòria personal i col·lectiva. El bisbe va oferir el seu suport a totes les iniciatives públiques i privades, que tenen com a fi millorar la qualitat de vida, de salut, la formació cultural i professional, «tot el que representa el progrés integral de les persones i dels grups,

sobretot dels més desfavorits socialment».

Es donava la circumstància que el bisbe Ciuraneta presidia enguany i per primera vegada els actes religiosos en honor a sant Anastasi i per aquest motiu va tenir el privilegi,

Badalona l'11 de maig de l'any 305. Les dues ciutats honoren el seu martiri i el tenen com a patró. Lleida el va proclamar com a tal el 9 de maig del 1627.

La imatge de sant Anastasi en el moment de sortir en processó de la catedral de Lleida.

com a nou bisbe de Lleida, de predicar en la seva missa. Aquest honor s'escau cada any a un sacerdot lleidatà que prèviament tria la Paeria, d'acord amb el Capítol de la Catedral.

Finalitzat el solemne ofici de Festa Major, va sortir la processó amb la imatge de sant Anastasi acompanyada pel bisbe, les autoritats i el poble fins a la plaça de Sant Joan amb la tradicional i multitudinària ofrena floral al patró pels infants vestits de catalans i representacions de les entitats ciutadanes.

Segons la tradició, sant Anastasi, soldat romà, va néixer a la ciutat de Lleida i va ser martiritzat per les seves conviccions cristianes amb altres companys de milícia per ordre de l'emperador Diocleciana a la platja de la ciutat de

El bisbe Ciuraneta va beneir el nou mantell.

Beneït el nou mantell de la Dolorosa d'Artesa de Lleida

ARTESA DE LLEIDA.— Durant una solemne cerimònia litúrgica celebrada la tarda del Diumenge de Rams, el bisbe de Lleida, Francesc Xavier Ciuraneta, acompanyat pel rector del poble, Mn. Joan Torrelles, va beneir el nou mantell de la Mare de Déu dels Dolors d'Artesa de Lleida (Segrià).

L'acte va tenir lloc a l'església parroquial amb la presència de Josep Capdevilla Duch i la seva filla Carmina, autors del mantell tot ell brodat a mà, amb fil d'or, i que han fet ofrena a la imatge de la Dolorosa. Aquest nou mantell ha estat una iniciativa que van promoure Dolors Solé, Maria Teresa Garrós i Ventura Vallverdú i que la parròquia i el poble van tirar endavant i la van fer seva. Cal destacar que els dos brodadors, pare i filla, són també els autors del magnífic mantell de la Dolorosa de Lleida, que ells van brodar i ofrenar a la Congregació dels Dolors, en la Setmana Santa del 1999.

El bisbe Ciuraneta en la seva homilia va agrair aquestes iniciatives que són testimoni de fe i devoció envers la Mare de Déu, «que sempre va estar als peus de la Creu de Crist». En la celebració va participar la Coral La Primavera d'Artesa de Lleida i el Cor Parroquial, que va interpretar abans de l'Evangeli el *Cant dels Misteris del Rosari*, que el poble d'Artesa canta des de temps immemorial.

La imatge de la Mare de Déu dels Dolors va sortir en processó el Divendres Sant a la nit, per acompanyar amb el seu mantell nou el seu Fill Crucificat pels carrers d'Artesa de Lleida. (J.C.)

Jordi Curcó

BALCLI'S
SALA DE SUBHASTES

DES DE 1979

**COMPRAVENDA DE PINTURES I ANTIGUITATS
AL COMPTAT**

PINTURA CATALANA I ANTIGA
MOBLES
JOIES I PLATA...
ANTIGUITATS

VALORACIONS PER A TESTAMENTARIES.
GESTIÓ DE VENDA

VALORACIONS GRATUÏTES PER A SUBSCRIPTORS,
CONGREGACIONS I PARRÒQUIES

C/ ROSSELLÓ, 227 - 08008 BARCELONA

932 175 607
932 377 663

**CASA
GAY**

**SERVEI DE LLOGUER PER A
FESTES I BANQUETS.**

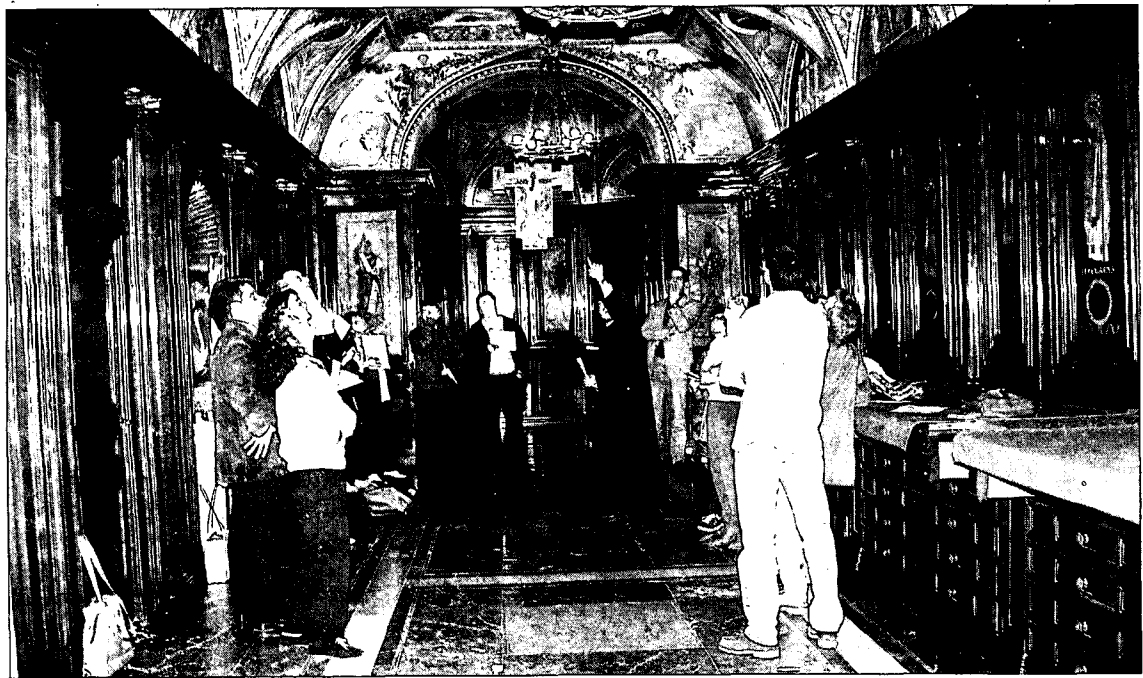
**CADRES, TAULES, CRISTALLERIA,
VAIXELLA, ETC.**

ROGER DE LLÚRIA, 12 i 14

Tels. 933 181 495 - 933 016 731- Fax: 934 124 455

cultura

Celebrades les III Jornades de formació teològica per a periodistes

Un moment de la xerrada «Vocabulari bàsic de litúrgia».

La comunitat benedictina s'ha implicat molt en les jornades.

Formació per a informadors

MONTSERRAT.— La informació religiosa torna a copar les portades dels diaris i obrir les seccions de societat. En aquests darrers mesos, diferents afers han rellançat el paper del fet religiós, especialment el cristià, en els mitjans de comunicació. L'especificitat del tema i la manca de formació de molts periodistes el converteixen, però, en susceptible de provocar incongruències, imprecisions o fins i tot serioses desviacions de la realitat. Per evitar-ho l'abadia de Montserrat i la Delegació de Mitjans de Comunicació de l'arquebisbat de Barcelona celebren des del 1998 unes trobades de formació teològica per a periodistes.

La premissa de l'objectivitat ha deixat de ser des de fa uns quants anys un dels requisits de la professió periodística. En lloc seu els periodistes i estudiosos de la comunicació han encunyat un nou terme, el de *rigor*. No és menys exigent, tot i que sí molt més realista. D'aquesta manera els professionals de la informació estan cridats a formar-se seriosament abans de disposar-se a informar els altres. Amb l'objectiu de proporcionar un rigor més gran a la informació religiosa, fa tres anys que se celebra a Montserrat «Periodisme i Religió. Jornades de formació teològica per a periodistes». Aquest any jubilar van assistir a la trobada una vintena de professionals de diferents àmbits que van adquirir durant dos dies coneixements, vocabulari i experiències en benefici de la seva formació teològica. El contacte amb una comunitat de monjos, coneguda per la seva gran intel·lectualitat i per la seva obertura, ha ajudat també molt a favor d'aquest objectiu.

En donar la benvinguda als periodistes, l'anterior abat de Montserrat, el P. Sebastià Bardolet, va assenyalar que de la mateixa manera que moltes persones acudeixen a Montserrat en actitud de recerca personal per obtenir respostes als seus

interrogants, és molt important que els comunicadors cristians puguin transmetre un missatge d'esperança a aquestes persones. Des del primer moment, la comunitat benedictina s'ha implicat amb entusiasme en aquestes jornades. De les set xerrades que es van impartir, sis van anar a càrrec de diversos monjos (de la primera conferència es va encarregar el jesuïta Oriol Tuñí). Els temes tractats han estat molt variats i han combinat la formació teòrica (l'exercici de la justícia a l'Església, l'Evangeli, organismes implicats en el diàleg ecumènic) i pràctica (vocabulari bàsic de litúrgia, estructures arquitectòniques d'una església, composició musical litúrgica). El marc de les jornades, el gran Jubileu del

L'Escolania, de gira

Un dels atractius de Montserrat es troba en la seva Escolania, formada per uns cinquanta nois, de 10 a 14 anys, que reben una bona formació acadèmica, així com una immersió especial en el món musical a través del cant i l'estudi de dos instruments musicals. Els periodistes assistents a les jornades també han pogut gaudir de l'Escolania, la missió de la qual és cantar en els actes litúrgics que se celebren a Montserrat, cosa que no impedeix que periòdicament enregistri discos o faci concerts per tot Catalunya i l'estranger. En aquest sentit, fins al 2 de juny l'Escolania fa una gira de concerts al Japó. Els concerts estan localitzats especialment a la zona de Kobe, a l'illa de Honshu. En les actuacions que ofereix al Japó, l'Escolania canta obres de la polifonia clàssica, de compositors romàntics europeus, música catalana de Pau Casals o Cristòfor Taltabull, així com cançons populars. A més, interpreta dues obres en japonès. Aquesta és la segona vegada que l'Escolania viatja al Japó. La primera va ser el 1981, ocasió en què es va poder apreciar l'alt grau de coneixement que la societat japonesa té de Montserrat i de la seva Escolania. Normalment aquesta formació fa una gira de concerts per l'estranger cada any o cada dos anys. D'aquesta manera ha cantat a països com el Canadà, Israel, Hongria, Àustria, Bèlgica o Portugal.

2000, ha donat l'oportunitat per parlar sobre l'experiència del pelegrinatge, a partir de la vivència del monjo Ramon Ribera-Mariné.

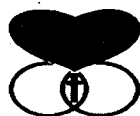
Aquestes jornades han tornat a posar de relleu la preocupació de l'Església per preparar els professionals de la comunica-

ció que es dediquen a la informació religiosa. Una preocupació que ha de dur cada periodista a ser conscient de la necessitat de formar-se i de dotar-se de les eines imprescindibles per treballar amb professionalitat i seriositat les notícies religioses. (C.C.)

PUJOLS JOIERS, els artesans de l'or

Medalles religioses, rellotgeria. Gran varietat de dissenys. Taller propi. Reparacions.

Visita'ns al carrer Hospital, 29, de Barcelona, al costat de les Rambles. Tel. 933 182 284

ENCONTRE MATRIMONIAL

"Dialogar és la base d'una bona relació"

Encontre Matrimonial us ofereix la possibilitat d'aprofundir en la comunicació de parella, en un CAP DE SETMANA

Durant aquests dos dies aprendreu una nova tècnica de diàleg, que us permetrà descobrir els meravellosos valors humans que cadascú posseeix.

Truqueu al nostre telèfon d'informació: 937 188 798

Sant Guillem de Tolosa, una vida consagrada a Déu

Qui era sant Guillem de Tolosa? Aquesta pregunta tan sols pot ser contestada fil per randa pels historiadors que han penetrat a fons en la història de la reconquesta del nostre Principat. Guerrer valent en els seus anys de joventut, Guillem va sentir la crida de Déu i l'any 804 es va fer monjo a Aniana, una localitat del Llenguadoc. Va ser canonitzat per les seves extraordinàries virtuts. La seva festivitat se celebra el 28 de maig.

Sant Guillem de Tolosa era el famós i intrèpid guerrer anomenat comte Guillem, duc d'Aquitània. Un exemple de virtuts, de cavallerositat i de valentia. Anava al capdavant dels exèrcits cristians-carolingis, dirigits per Lluís el Pietós, fill de l'emperador Carlemany, que van travessar els Pirineus i van imposar la Marca Hispànica al nord de la Península Ibèrica. Segons es deia, Guillem estava emparentat amb l'esmentat emperador.

En ple any 800 les tropes carolíngies ja havien conquerit gairebé tota la part nord del Principat i s'estaven preparant per fer el darrer assalt per reconquerir Barcelona. Aquestes forces indòmites, comandades pel comte Guillem, es van llançar amb tota la fúria sobre Barcelona i van derrotar estrepitosament els sarraïns i es van apoderar de la capital. Això va tenir lloc l'any 801. Els sarraïns no van poder suportar l'assalt i van haver de fugir corrents de forma desesperada, aterrits, i cridaven fortament: «Ha arribat el comte Guillem!». Des de llavors, Barcelona tornava a ser cristiana.

Recordo molt bé quan a la meva infantesa, al Col·legi Santa Anna de Mataró, el *padre*, en parlar d'història, ens feia dir tot cantant: «*Ludovicopio, hijo de Carlo-magno, conquistó la ciudad de Barcelona y la hizo dependiente de Francia.*» Jo hi afegiria el següent: «Gràcies als exèrcits comandats pel comte Guillem.» Era un gran estrateg i va donar unes instruccions molt precises a Lluís per atacar i conquerir la capital.

Vocació monacal

L'any 804 el comte Guillem, després de sortir victoriós de nombroses batalles, era l'home més ben considerat dins de l'Estat carolingi. Tot eren honors i felicitacions a la seva persona, però dins la seva ànima sentia un neguit, unes ànsies, una necessitat de pau espiritual. I li va

arribar l'hora de gran transcendència i de ser fidel a la crida de Déu.

La seva vocació monacal va ser tan forta que es va despullar de tots els seus atributs de comte de Tolosa i d'arxiduc d'Aquitània i va abandonar tots els seus béns terrenals i els va donar als pobres. Guillem va entrar com un humil monjo al convent benedictí de Vitiza, situat a la població d'Aniana, al Llenguadoc. La seva vida monacal va ser exemplar, amb una obediència humil i un recolliment espiritual immensos. Tan sols pensava en Déu i en la seva ànima.

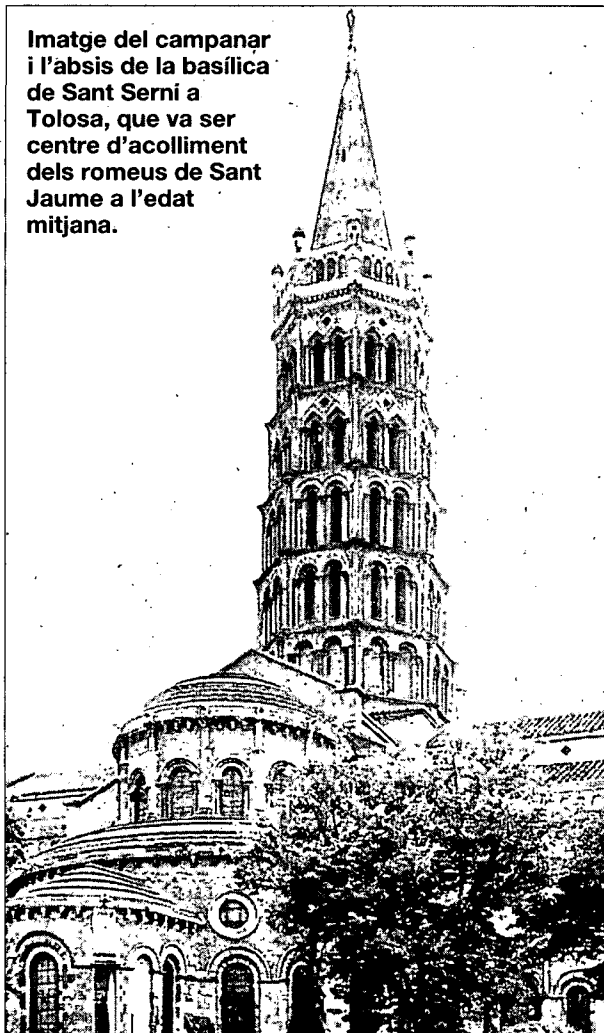
Dins del convent es va guanyar l'estimació de tots els monjos. L'any 806 va fundar el monestir de Gel-lona (Llenguadoc), on es va retirar fins a la seva mort. Morí en olor de santedat. Per les seves virtuts i mèrits va ser canonitzat i enlaira als altars. Actualment és venerat com a sant Guillem de Tolosa.

Durant l'edat mitjana a Catalunya moltes famílies cristianes li professaven una gran devoció. La prova la tenim en el fet que quan un matrimoni tenia un fill home li posaven el nom de Guillem, sobretot si era el primogènit. Llegint les obres dels historiadors de l'edat mitjana, el nom de Guillem és el que abunda més.

Amb tota devoció i veneració demanem a sant Guillem que vetlli per nosaltres, que ens porti la pau i que ens deslliuri de tanta corrupció, del terrorisme i de la immoralitat, causa directa de tantes situacions de drogoaddicció, violacions, avortaments, atracaments, crims, etc. Amb l'ajuda de Déu, així ho esperem.

Josep M. Vallmajor i Cuní

Imatge del campanar i l'absis de la basilica de Sant Serni a Tolosa, que va ser centre d'acolliment dels romeus de Sant Jaume a l'edat mitjana.

FILATÈLIA

per Enric Graupera

Els Papes i els Anys Sants: Martí V

Seguim amb la sèrie de segells que la Ciutat del Vaticà ha emès per commemorar els Anys Sants al llarg de la història, on es pot veure la imatge del Sant Pare i el seu blasó.

Martí V (Genazzano, 1368 - Roma, 1431) és el nom que va adoptar Oddone Colonna en esdevenir Papa (1417-1431). Havia estat nomenat cardenal per Innocenci VII. La seva elecció per unanimitat al concili de Constança, l'11 de novembre del 1417, va posar fi al Cisma d'Occident. Va combatre els hussites i les teories conciliaristes que defensaven la supremacia del concili per damunt del Sant Pare. A Roma va treballar incansablement per restaurar la ciutat, gairebé arruïnada per l'anomenat captiveri de Babilònia i pel Cisma d'Occident. El 1423 va tenir lloc l'Any Sant. En aquest mateix any Martí V va constituir el concili de Pavia i en va convocar un altre, el de Basilea, per al 1430.

Publicada una «Memòria» anual sobre l'atur

BARCELONA.— Acció Solidària contra l'Atur ha publicat la seva *Memòria* corresponent a l'any 1999. Aquesta entitat es va crear el 1981 com a associació i es va constituir en fundació civil privada al novembre del 1984 amb els mateixos objectius inicials: donar respostes concretes al problema de l'atur. Aquestes respostes es materialitzen amb la creació i la gestió d'un fons econòmic de solidaritat amb els aturats. Amb aquest fons es vol contribuir a pal·liar les necessitats bàsiques de les persones i les famílies que es troben en una situació límit a causa de l'atur. Els ajuts a aquestes situacions límit es canalitzen a través d'assistents socials de municipis, parròquies, etc. (C.C.)

Concert en honor de Josep M. Folch i Torres

PLEGAMANS.— En el marc dels actes programats aquest any en commemoració del 50è aniversari de la mort de Josep M. Folch i Torres, el 13 de maig passat es va celebrar a l'Auditori del Castell de Plegamans un concert de l'Orfeó Català, una entitat amb la qual Folch i Torres va estar estretament vinculat des dels primers temps. El concert va anar a càrrec del Cor Infantil III, que va ser fundat l'abril del 1986 per Ricard Bordas. Actualment els seus responsables són Alba Boada i Lluís Vilamajó. (C.C.)

Congrés Internacional sobre Comunicació i Realitat

BARCELONA.— Sota el títol «Els impactes de les tecnologies de la informació i de la comunicació en les realitats socials», els dies 18, 19 y 20 de maig es va celebrar el I Congrés Internacional sobre Comunicació i Realitat, organitzat per la Facultat de Ciències de la Comunicació Blanquerna (URL) amb la col·laboració de la Universitat Oberta de Catalunya, la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, el Centre de Cultura Contemporània de Barcelona i l'Ajuntament de Barcelona. (C.C.)

Conèixer més a fons la Santíssima Trinitat

MADRID.— «Déu, Bona Notícia» és el lema de la III Exposició Bibliogràfica i Iconogràfica Internacional que el Secretariat Trinitari de Salamanca presenta a Madrid fins al 30 de maig, dins del marc de l'Any Jubilar consagrat a la Santíssima Trinitat. La mostra, que es pot visitar al convent de les Trinitàries, inclou 381 icones de la Santíssima Trinitat, tant antigues com modernes, i 1.780 llibres sobre la Santíssima Trinitat apareguts després del Concili Vaticà II. (Confer)

COSM

AGÈNCIA MATRIMONIAL

Si es troba sol o sola **cerqui la seva parella amb les màximes garanties.**

Dirigit per una psicòloga amb 24 anys d'experiència.

Les nostres psicòlogues **l'informaran gratuïtament i sense cap compromís.**

COSM. c/ Balmes, 64 3r 2a (xamfrà Aragó). 08007 Barcelona
Tel. 934 877 180 - Fax 934 877 148
Girona, Lleida i Tarragona: 902 113 812

RESIDÈNCIA GERIÀTRICA BON VIURE

Som a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, servei mèdic, sanitari i humà. Estadies per sempre, i per convalescències. Pocs places.

Tel. 934 274 453

Cinquanta anys construint pau i prosperitat

Els periodistes —tret dels de la premsa rosa, que tenen una accentuada tendència cap als casoris i els naixements— ens passem la vida parlant, informant, explicant desgràcies i conflictes de tota mena. Reflectim la realitat, o una part de la realitat, d'una societat, d'un país, d'un estat, d'un món que són com són i no com voldríem que fossin. Ara mateix, si fem atenció als noticiaris dels últims dies, tenim tres guerres ben enceses, dues a Àfrica i una a Àsia, i la setmana passada parlàvem d'un altre conflicte bèl·lic, el del sud de les Filipines, també al continent asiàtic.

La guerra civil de Sierra Leone és una guerra d'una gran crueltat en què un dels bàndols talla les mans i els peus als civils per tal de fer-se témer. La guerra entre Etiòpia i Eritrea és una enorme absurtitat, ja que estan morint molts milers de persones per uns trossos de terra fronterers sense cap mena de valor. La guerra de Sri Lanka (antiga illa de Ceilan) entre tàmlis i singalesos sembla eterna ja que fa dècades que es troben en ofensives i contraofensives d'una i altra part. Però no, aquesta setmana volem parlar de la pau, de com es construeix políticament la pau que fa possible la prosperitat i el benestar econòmic dels pobles i les persones.

Aniversari de la Declaració Schuman

Com que estem acostumats a les notícies de desgràcies i de guerres, va passar mig amagat i desapercebut el cinquantè aniversari de la Declaració Schuman, la base del procés de construcció europea. El 9 de maig del 1950 el ministre francès d'Afers Estrangers, Robert Schuman, proposava col·locar la primera pedra del futur edifici de la comunitat europea. Feia tot just cinc anys que el nostre continent havia sortit de la

Segona Guerra Mundial, amb un immens balanç de destruccions i de pèrdues humanes. Si es volien evitar noves guerres no n'hi havia prou amb bones intencions i amb relacions bilaterals més o menys amistoses. Calia treballar junts en temes i coses concretes, dins d'estructures comunes i amb projectes de futur. D'aquí sorgeix la proposta de Schuman de «col·locar el conjunt de la producció francoalemanya de carbó i d'acer sota una alta autoritat comuna, en una organització oberta a la participació d'altres països d'Europa».

Primer van ser sis estats (França, Alemanya, Itàlia, Holanda, Bèlgica i Luxemburg) els que van arrencar i amb els anys l'Europa comunitària ha anat creixent i expandint-se (Gran Bretanya, Irlanda, Dinamarca, Grècia, Estat espanyol, Portugal, Suècia, Finlàndia, Àustria) i hi ha cua a la porta d'entrada (Polònia, Hongria, Txèquia, Estònia,

Eslovènia, Xipre, Eslovàquia, Letònia, Lituània, Bulgària, Romania, Malta i Turquia). I pel que fa a continguts, primer van ser el carbó i l'acer, després l'energia atòmica, el comerç, l'agricultura, la pesca i el mercat interior; recentment, s'han obert a la cooperació conjunta els capítols d'ocupació, política exterior i de defensa, la lluita contra el crim organitzat; ara mateix estem en la moneda única i s'està treballant en el tema de la fiscalitat i es preparen els de justícia i interior, inclosos els apartats d'immigració i dret d'asil. Déu n'hi do el que s'ha fet, el que s'està fent i el que es vol fer. Com que la casa és comuna, els problemes, les disputes, es resolen dins de casa, sense sang, perquè tots tenen massa a perdre i molt a guanyar.

Els homes del miracle

Els homes que van fer possible aquest

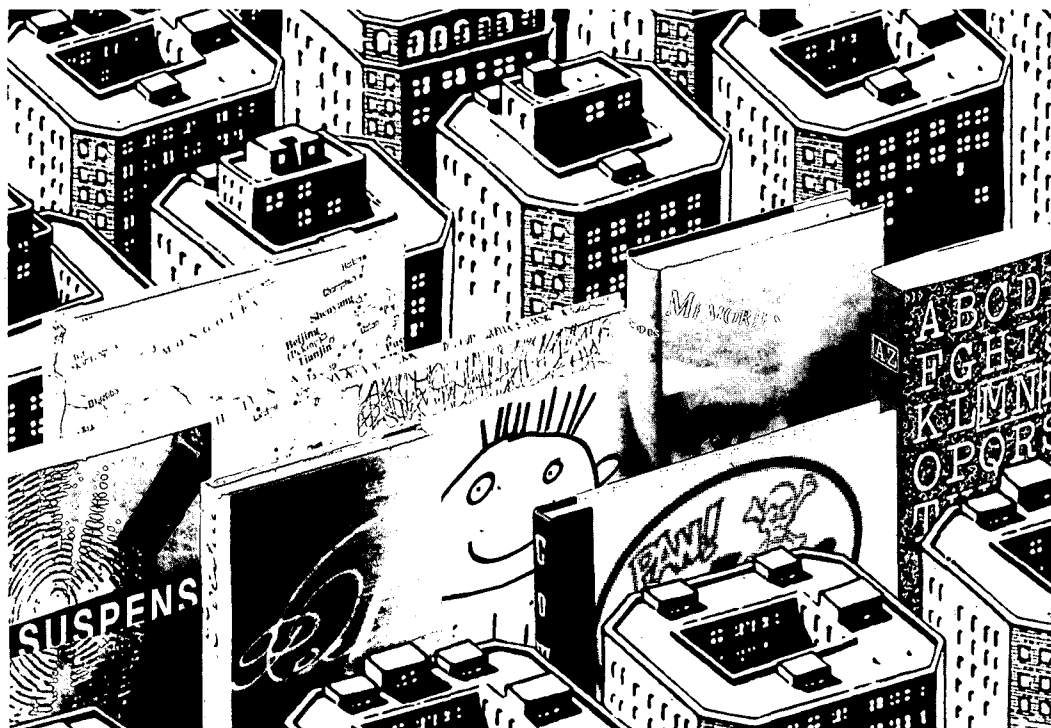
miracle històric —només cal repassar la història europea dels últims segles per trobar un rosari inacabable de guerres i conflictes arreu del continent— havien viscut la guerra i les seves conseqüències. La major part eren gent de frontera que havien estat diferents coses, segons es movien les línies de separació. Així, De Gasperi havia estat austríac i italià, Schuman, alemany i francès, Adenauer, alemany i sota ocupació francesa. Una altra característica compartida va ser la seva ideologia, la seva línia política democristiana. Així doncs, les idees del cristianisme, a través dels dirigents esmentats i molts d'altres, van estar presents en el naixement de la nova Europa, la comunitària. Només cal mirar la bandera europea, un dels nostres símbols: està treta d'una frase de la Bíblia, del Nou Testament (els dotze estels no corresponen als estats membres sinó a una frase bíblica).

Els fundadors van tenir un seguit de successors que van saber tirar endavant i entendre's prou bé per anar aprofundint en el procés de construcció de la pau i la prosperitat conjuntes. Algunes de les figures més representatives han estat De Gaulle, Adenauer, De Gasperi, Giscard, Schmidt, Mitterrand, Kohl, Delors. Un dels problemes actuals és que entre els dirigents d'avui dia no n'hi ha cap de destacat que assumeixi el lideratge del procés. Els actuals dirigents no semblen tenir la dimensió europeïsta d'alguns dels seus antecessors. I problemes per resoldre no en falten.

Mirant enrere queda clar que la fórmula ha funcionat i que la Unió Europea és un oasi de pau i prosperitat enmig d'un món ple de guerres i conflictes. Mirant endavant queda clar que hem de tirar per aquest camí tot pressionant els nostres governants perquè s'aboquin a noves àrees polítiques, econòmiques, culturals i socials de cooperació conjunta. Serà la manera de superar velles rivalitats històriques, afegint als nostres diferents nivells identitaris (poble, barri, ciutat, comarca, regió, nació, estat) la dimensió, la consciència, de ser europeus.

Antoni Reig

Periodista i professor de la UAB

24 FIRA del LLIBRE de BARCELONA
PASSEIG de GRÀCIA del 25 de MAIG al 4 de JUNY

Organitza: Cambra del Llibre de Catalunya. Hi col·laboren: Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Institut de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona i CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos).

Vida Creixent

La setmana jubilar de la gent gran a Montserrat, una fita memorable

La gent gran de la nostra terra ha volgut assimilar el lema montserratí per a aquest Any Jubilar: «Retrobar el do de viure amb Déu»

Des del dilluns dia 8 fins al divendres dia 12 de maig, han desfilat per la basílica de Montserrat per celebrar el Gran Jubileu del 2000 nodrides representacions dels bisbats de Catalunya.

Iniciaren el pelegrinatge, el dia 8, els bisbats de Tortosa i Lleida, presidits pel bisbe de Lleida, Mons. Francesc Xavier Ciuraneta, que en la seva homilia va dir: «Crist ha fet l'aventura de fer-se present i camina amb nosaltres vers el Pare... El Jubileu ha de ser un nou impuls per al nostre moviment...»

El dimarts dia 9 Tarragona, Solsona i Vic, presidits per l'arquebisbe de Tarragona, Mons. Lluís Martínez Sistach. L'arquebisbe de Tarragona va dir-nos: «La porta per la qual hem entrat significa Crist. Vida Creixent és un moviment d'avui que està present als cinc continents amb sentit d'Església i que està donant molts fruits...»

El dia 10, dimecres, els bisbats de Girona i Urgell, presidits pel bisbe de Girona, Mons. Jaume Camprodon. El vicari general d'Urgell va dir que «el servei a l'evangeli no és qüestió... cal que fem costat a tots els qui ens necessitin...»

El dijous dia 11 presidí el pelegrinatge de Barcelona ciutat, Mons. Joan-Enric Vives, bisbe auxiliar de Barcelona. En l'homilia va dir: «El dia d'avui ha fet adonar-nos que fem bé de viure en un moviment d'Església. Crist és la porta i

ens acull. Som el cos de Crist a la terra i som enviats per transformar el món... La Mare és la dona del silenci i de l'escolta...»

Finalment, el divendres dia 12 la gent gran de la resta de l'arquebisbat de Barcelona, les comarques, i els bisbats de Mallorca i Menorca. Fou presidida per l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal Ricard M. Carles, que va dir-nos: «Un

rector em va dir: «Déu vulgui que no em falti mai el grup de Vida Creixent»... Sou memòria que heu rebut dels vostres pares la fe, i la transmeteu als vostres fills i néts... Caminem no cap a la mort, sinó cap a la vida. Recordem sempre els nostres estimats difunts, avui especialment el P. Lluís Antoni Sobreroca...»

Hem buscat un testimoni realment excepcional d'aquests cinc dies, i l'hem

trobat en Antoni Bosch, coordinador de Barcelona i de Catalunya, les Illes i Andorra. Ell, motivat pel seu càrrec, ha estat present a tots els actes, i amablement ha volgut transmetre'ns la seva visió personal:

—La teva impressió general?

—Que la gent gran volem viure la nostra fe en comunitat, i a Montserrat vam tenir el goig de fer camí junts amb un recolliment i solidaritat extraordinaris.

—La particular de cada bisbat?

—Rebre cada dia els autocars era un plaer. Un dia un bisbe va arribar amb l'autocar, amb els seus feligresos, i em deia: «El secretari em diu que tinc el cotxe a punt, però jo li vaig dir que volia gaudir de la companyia dels meus...»

—Hi ha hagut alegria?

—Vaig percebre molta alegria saludant els amics d'arreu, però un matrimoni de la meua parròquia que no estaven decidits a venir em van dir que no s'haurien perdonat no venir a aquesta trobada...

—Alguna anècdota especial?

—Potser que la gent s'estranyava que en tota la setmana d'estar a Montserrat no ens sentíssim cansats fins i tot de menjar cada dia el mateix... El cert és que veure i viure la felicitat de tothom..., fins i tot hauríem continuat una setmana més. A més, contemplar la Moreneta cada dia tant de prop ja era un goig molt especial i compensador... (O.C.)

Maria de la gran fe i esperança

El consiliari diu...

Maria camina davant nostre en la fe. No és només la dona de les meravelles, sinó la dona que ens ensenya el camí de la fe, passant multitud de proves. Ella és el model de la fe.

La crida de Maria i el seu *fiat* trastoca tots els plans. Ella sofreix una tragèdia després de l'anunci de l'àngel i de la seva disponibilitat. I Josep un turment. Ella es pregunta: què he de fer?

Maria és la dona de gran fe enmig de la foscor de les tenebres.

Es posa en mans de Déu. Va a empadronar-se; l'Infant neix en una cova de Betlem, fora de casa, amb moltes incomoditats. No troben lloc. Hi ha la persecució d'Herodes. Fugida a un país desconegut. Maria va aprendre a interpretar els esdeveniments. Déu no li va facilitar les coses. Tot era ben difícil.

El «sí» joïós de l'Anunciació, és un inici que la porta al «sí» pronunciat al peu de la creu. La vida ordinària de la Mare de Déu s'anava santificant per aquest *fiat* ininterromput.

Nosaltres hem de fer com Maria, que es va donar totalment al Senyor, i aquest va ser el motiu que el Verb es va donar totalment a Ella. Maria, per a tots

nosaltres, és una crida a realitzar l'ideal del radicalisme de la fe.

Maria és la filla predilecta del Pare. Ens anima a complir en tot la voluntat del Senyor. Llegim en la *Constitució de l'Església* del Concili Vaticà II, en el núm. 67: «Recordin els fidels que la vertadera devoció a Maria no consisteix pas en un sentimentalisme estèril ni en una vana credulitat, sinó que ve de la fe autèntica que ens impulsa a un amor filial vers la nostra Mare i a la imitació de les seves virtuts.» I Joan Pau II a l'encíclica sobre el Jubileu ATM en el núm. 54 diu: «Maria, Filla predilecta del Pare, es presenta davant la mirada dels creients com a exemple perfecte d'amor, tant a Déu com al proïsme.»

En els evangelis se'ns parla molt poc de Maria, però quan surt, es demostra la seva entrega a Déu i al proïsme.

Ella vol complir sempre la voluntat de Déu. Si dubta, l'àngel li diu: «Per a Déu no hi ha res impossible.» Com a Filla fidel de Déu respon a la proposta de l'àngel dient: «Faci's en mi segons la vostra paraula.» Diu sempre «sí» al que Déu li proposa. Tot ho guardava en el seu cor i ho meditava malgrat que no ho acabava d'enten-

dre. Es fia de la paraula de Déu. I Elisabet li diu la benaurança: «Feliç tu, que has cregut.»

Hem vist com Maria és prompta i fidel a respondre a l'amor de Déu i en la preocupació i diligència per ajudar a servir els que la rodegen.

Què hem de fer els de Vida Creixent?

• Esforçar-nos a viure la devoció a Maria, creixent a imitar el seu amor a Déu i al proïsme.

• Ajudar que dins de la família hi hagi bon humor i més caliu de col·laboració i estima.

• Quan les situacions siguin difícils o les coses no surten com voldríem, evitar les males cares.

• Saber descobrir la presència del Senyor en tots els esdeveniments de la vida, els favorables i els adversos. Com Maria ens ho ensenya.

• Cal concretar les coses de casa i saber dir «sí» en el compliment de la voluntat de Déu.

Que Maria ens acompanyi i ens ensenyi a ser persones de *Fe* i d'*Esperança* en el camí de la vida i sapiguem viure en el goig de l'Esperit.

Jaume Serrano i Vidal

Consiliari diocesà i interdiocesà de Catalunya, Balears i Andorra

ALTRES OPINIONS

Des de Tarragona
Peregrinar a Montserrat

Dins la celebració del Jubileu 2000, durant la segona setmana de maig ha tingut lloc a Montserrat la setmana de la gent gran, per a la realització de la qual i per raons de cabuda dels fidels a la basílica, s'han distribuït els dies per a cadascuna de les diòcesis catalanes. Els pelegrins, majoritàriament, formaven part de Vida Creixent, el nostre moviment cristià de jubilats i adults grans. El dimarts dia 9 uns centenars de fidels de les diòcesis de Tarragona, Solsona i Vic, peregrinaren a Montserrat presidits per l'arquebisbe primat Mons. Lluís Martínez Sistach, que presidí l'Eucaristia, concelebrada amb preveres de les diferents diòcesis.

La missa començà amb una ben estructurada monició referida a la Pasqua i a la joia de la celebració jubilar, acollida pels fidels amb un cant de glòria a Crist Senyor, i de confiança en la seva promesa de vida eterna. A l'homilia, el Dr. Martínez Sistach va posar l'accent en la importància de la gent gran en la vida de l'Església per la seva disponibilitat per a les tasques pastorals, de catequesi i servei solidari i caritatiu, també en l'esperit que ha d'imperar en el gran Jubileu del 2000, impregnat de reconciliació, de l'anhel de perdonar i ser perdonats, del desig d'avançar amb renovada fermesa en el camí d'una vida cristiana més autèntica i de fer llum en aquest món nostre tan materialitzat i desorientat.

L'Eucaristia va acabar amb l'oració del papa Joan Pau II pel Jubileu, la benedicció del senyor arquebisbe Lluís, el cant del *Virolai* i l'himne de Vida Creixent. Tarragona va ser-hi representada pels grups de Vida Creixent de la capital, Reus i Cambrils.

Josep Salcedo

Des de Barcelona
Ambaixadors de reconciliació

Aquest romiatge dels grups de Vida Creixent de Catalunya, les Illes i Andorra a Montserrat en la segona setmana de maig em mena a comparar les nostres esglésies amb les que ens descriu l'apòstol Joan en el llibre de l'Apocalipsi: en totes dues s'hi entrecreuen clarors i ombres.

Tot pujant-hi amb la peregrinació dels grups de Barcelona ciutat del nostre arquebisbat, interiorment ens adonàvem del creixent abrusament que ens corpenia, com si pugéssim al Tabor. Estàvem plens de Pasqua, indissociable de la prèvia passió i mort de Crist. I amb l'esperit encara trasbalsat per la col·lecta del segon diumenge de Quaresma en el nucli de la litúrgia de la Paraula de Déu era la Transfiguració del Senyor. Demanàvem que «purificada la nostra visió interior» poguéssim fruit de la contemplació de la glòria. Tot acostant-nos-hi sentíem la necessitat d'aïtal purificació per aconseguir que el do de la indulgència jubilar caigués en terra bona... i no sols pels que peregrinàvem, sinó sobretot per bandejar totes les ombres que ben segur n'hi ha i que enlletgeixen les nostres esglésies.

Ja en l'acollida en la basílica se'ns instava a ser «ambaixadors de reconciliació», i el bisbe Joan-Enric Vives que presidia la nostra trobada ens urgí també a portar una vida «reconciliada i reconciliadora» tot demanant que l'apassionament per la fe de Crist no minvi amb els anys, ajudats per la intercessió de Maria, «la dona del silenci i de l'escolta», segons expressió de Joan Pau II, glossada pel bisbe Joan-Enric.

Josep M. Ràfols

Des de Vic
La nostra jornada jubilar

Hem arribat a l'any 2000. El papa Joan Pau II, ha convidat totes les persones creients a preparar-nos per rebre aquest nou mil·lenni. D'aquesta manera l'Església vol celebrar, segons la tradició, l'aniversari del naixement de Jesús de Natzaret, l'aniversari de les seves obres i de la seva paraula, adreçada especialment a les persones marginades de la societat: pobres, malalts, totes aquelles persones que sofreixen... i l'aniversari de la seva mort i resurrecció.

La celebració d'aquest aniversari s'anomena «Jubileu» que traduït de la paraula llatina *jubilum* vol dir goig, alegria.

I aquesta alegria sentida per tota la cristiandat, l'hem volguda sentir la gent gran, els jubilats, els milers de persones que formen part de Vida Creixent.

Som conscients que, per la nostra edat avançada, no tindrem l'oportunitat de gaudir d'un altre Jubileu. És un do de Déu poder-lo celebrar a la nostra edat.

És un any important des del punt de vista religiós, social i moral. Per això s'anomena «any de gràcia». És un any que Déu ens concedeix a totes les seves criatures per renovar-nos el cor, canviar d'orientació i escollir el camí de la vida. L'any jubilar és el símbol messiànic per excel·lència, l'any de la redempció que recorda la Bíblia, en l'alliberament d'Egipte.

Preguem amb el Papa, al Pare celestial, que l'any jubilar sigui un temps de conversió profunda i un joïós retorn a Ell; que sigui un temps de reconciliació entre els homes, i d'una nova concòrdia entre les nacions. Un temps que les espases es

canviïn per arades i al soroll de les armes el segueixin cants de pau.

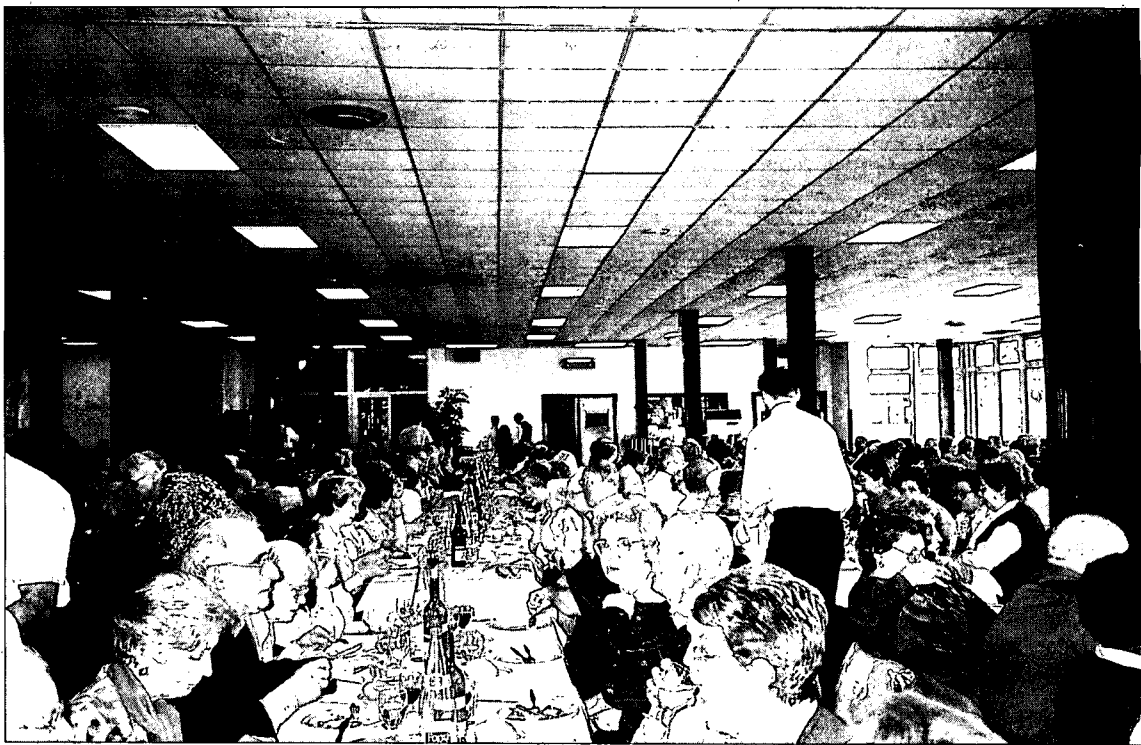
Per això el moviment de Vida Creixent de tot Catalunya, celebrant «La Setmana de la Gent Gran», hem volgut unir-nos als milions de cristians de tot el món que amb fe i esperança pregunten Déu el perdó dels nostres pecats i la renovació de les nostres consciències.

Per celebrar aquest joïós esdeveniment, i acompanyats pels nostres bisbes i consiliaris diocesans, hem peregrinat a la muntanya de Montserrat als peus de la nostra Mare, la Moreneta, a oferir-li els nostres sacrificis, la nostra col·lecta com a ofrena de germanor i les nostres pregàries al seu diví Fill, perquè ens concedeixi el seu perdó.

El dimarts dia 9 de maig a la tarda se celebrà l'Eucaristia, presidida pel senyor arquebisbe de Tarragona Mons. Martínez Sistach i concelebrada per nombrosos sacerdots de Tarragona, Solsona i Vic. Era un goig veure la basílica plena de gom a gom de gent gran.

Esperem que l'Esperit Sant ompli de joia abundant els nostres cors per continuar la tasca d'amor i d'ajuda als germans.

Josep Molist

Animador del grup de Vida Creixent
d'Hostalets de Balenyà

**VOLEU DONAR
SENTIT A
LA VOSTRA
VIDA?**

**EXERCICIS
ESPIRITUALS**

Dirigits per un sacerdot de la Unió Lumen Dei.
Inspirats en sant Ignasi, en règim
d'internat i silenci.

ORGANITZA: LUMEN DEI

DATES: 3 I 4 DE JUNY
(entrant el 2 a la tarda)

933 013 194

c/ Xuclà, 10 - 08001 Barcelona
Recessos externs els 2ns diumenges de mes

PUBLICITAT A:

CATALUNYA CRISTIANA
(edició setmanal)

**BUTLLETÍ DE L'ARQUEBISBAT
DE BARCELONA**
(edició mensual)

**GUIA DE L'ESGLÉSIA DE
L'ARXIDIÒCESI DE BARCELONA**
(edició anual)

RÀDIO ESTEL

Informeu-vos al telèfon: 934 905 988
c/ Puiggarí, 5 - 08014 Barcelona
e-mail: publicitat@catcrist.com

La situació dels refugiats a Catalunya

■ L'Associació Catalana de Solidaritat i Ajuda als Refugiats fa vint anys que vetlla pels drets dels desplaçats

«En cas de persecució, tota persona té dret a cercar asil i a gaudir-ne en qualsevol país.» Fent cas de l'article 14 de la Declaració Universal de Drets Humans, l'Associació Catalana de Solidaritat i Ajuda als Refugiats (ACSAR) —que enguany compleix el seu vintè aniversari— atén anualment uns 4.000

immigrants, i unes 500 persones desplaçades que demanen dret d'asil per poder residir al nostre país.

ACSAR ofereix informació i acollida als refugiats, els assessora jurídicament, té una borsa de treball i els Serveis Socials ajuden a cobrir les necessitats bàsiques dels desplaçats com l'allotjament i el menjar.

ACSAR va néixer el 1980 a partir de l'experiència de diversos grups que havien treballat en l'acollida de refugiats llatinoamericans (comitès de solidaritat de Justícia i Pau, Agermanament, Amnistia Internacional, etc.). També hi havia l'Entesa dels Catalans, un grup senatorial de defensa dels refugiats polítics. Tots ells es van posar d'acord per tirar endavant una associació que vetllés per atendre els refugiats i cobrir les seves necessitats més bàsiques.

Han atès refugiats de països llatinoamericans, gent de l'Orient Mitjà com libanesos, iraquians, iranians, kurds, algun grup de vietnamites, i més recentment persones de l'antiga Iugoslàvia i de l'antiga Unió Soviètica, sense oblidar diversos països africans com Angola o Nigèria, entre altres. Són persones que han fugit del seu país per una persecució política, religiosa, ètnica i per conflictes civils. ACSAR atén refugiats i immigrants, en total unes 4.500 persones l'any. De refugiats en passen anualment uns 400 o 500, que demanen la sol·licitud d'asil o un permís humanitari.

Els passos que cal seguir són molt complicats i vénen marcats per la llei d'asil. Primer, un dels advocats de l'associació prepara la documentació necessària que cal presentar. Llavors s'obre un període d'un parell de mesos per veure si el Ministeri de l'Interior estudiarà aquesta sol·licitud. En aquest primer sedàs es queda el 50-60% de les peticions que es rebutgen perquè es consideren més raons econòmiques que no pas polítiques. Les persones que superen aquesta primera etapa, han d'esperar un any o un any i mig, i al final només es concedeix l'asil a un 3%, mentre que a un 10% se li concedeix un estatut humanitari que és vàlid per a un any i que es pot anar renovant mentre la situació del país del qual han fugit continuï sent la mateixa.

Pel que fa a les ajudes econòmiques, quan s'admet la sol·licitud del dret d'asil,

Refugiats de la destruïda ciutat de Vukovar el 1991 inicien un llarg viatge a l'exili.

els desplaçats poden estar en un centre d'acollida. Si l'aconsegueixen se'ls concedeix diverses ajudes: una quantitat econòmica per accedir a un habitatge, beques per estudiants que es renoven cada any i una ajuda d'autoocupació per aquelles persones que ja tenien una experiència com a autònoms i se les ajuda a establir-se pel seu compte.

Segons Antoni Lluch, director d'ACSAR, els que no aconseguen ni dret d'asil ni estatut humanitari només poden esperar que es produeixin tres miracles: «Que tinguin passaport, que trobin una feina i que hi hagi un procés de regularització o contingents al qual es puguin acollir.» De totes formes, Antoni Lluch per l'experiència que té afirma que encara que no tinguin el dret d'asil no tornen al seu país. «Es queden aquí en situació irregular o intenten anar a altres països europeus.» Lluch opina que no acostuma a haver-hi preferències per un país o per un altre, encara que «a vegades pot influir la relació que té Espanya amb l'indret d'on ve el desplaçat. Per exemple, amb l'Iraq o Afganistan, que no té cap vincle especial, acostuma a reconèixer-ne els refugiats».

Diversos serveis d'acollida

Els refugiats quan arriben a Catalunya es troben molt desorientats: desconeixen el català, i en molts casos el castellà, la cultura, el sistema socioeconòmic, etc. «Molts han hagut de fugir precipitadament —afirma Lluch— i quan arriben aquí les coses no són tan fàcils com es pensen.» Per ajudar-los, ACSAR els ofereix diversos serveis.

- Informació i acollida. És fonamental que quan arribin algú els escolti, puguin explicar la seva història i se'ls orienti en els passos que han de seguir. Això és el que fan els traductors de l'associació, n'hi ha pràcticament de totes les llengües del món.

- Assessoria jurídica. Molts han hagut de fugir a corre-cuita dels seus països, han fet servir la màfia, passaports falsos, i tenen por del que els pugui passar. Se'ls assessora legalment de tots els papers que han de presentar per sol·licitar el dret d'asil. I se'ls tranquil·litza: aquí no els perseguiran.

- La integració laboral. La majoria de refugiats són gent jove que pot aconseguir amb certa facilitat una feina, especialment

en el camp de la indústria.

- Serveis socials. Si la feina no arriba o no n'hi ha prou, se'ls ha d'ajudar a pagar l'habitatge, que tinguin un lloc per anar a menjar...

L'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats (ACNUR), alerta de l'increment de les minories que han quedat sense nacionalitat en estats que han accedit fa poc a la independència. «Armènia, Geòrgia, Txetxènia, el Daguestan han deixat moltes persones sense nacionalitat. La situació dels apàtrides no es donava amb tanta virulència com ara des de la Segona Guerra Mundial», afirma el director d'ACSAR.

Els casos de desplaçats per les persecucions de fonamentalisme religiós també han anat en augment. En alguns països musulmans, les persones no es poden convertir o ser d'una altra religió sense rebre represàlies. «És el que passa a l'Iran, s'ha donat contra els cristians armenis, contra els cristians del Sudan. A l'antiga Iugoslàvia el paper religiós hi ha tingut un trist paper. Cada vegada es parla més de globalització, però les societats tendeixen a ser més tribals. Una persona d'una religió contrària a la majoritària no pot accedir a cap lloc de treball, dificultats per anar a la universitat, marginació social. En molts casos no els queda més remei que fugir», explica Antoni Lluch.

El director d'ACSAR destaca com a un bon indicatiu d'integració el cas de refugiats i d'immigrants que es casen amb persones d'aquí. Es donen uns 120 matrimonis mixtos anuals d'un 4.000 persones que passen per l'associació. Un altre factor positiu és el gran nombre de voluntaris que hi treballen fent tot tipus de tasques. «Pels recursos econòmics que tenim la feina del voluntariat és molt important, i d'alguna manera representa la preocupació social que hi ha pel tema dels refugiats», conclou Antoni Lluch.

Glòria Carrizosa Servitje

**ASSOCIACIÓ CATALANA
DE SOLIDARITAT I
AJUDA ALS REFUGIATS**
AVDA. PARAL·LEL, 204
08015 BARCELONA
TEL.: 932 924 077
FAX: 932 924 173

Catalunya
Un país de voluntaris

Dóna Suport
al voluntariat
a través del món associatiu

Fomenta la Formació
dels voluntaris

Facilita Informació

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social
Institut Català del Voluntariat

MÉS INFORMACIÓ
900 300 500

Pensadors cristians del segle xx (20)

Václav Havel: del totalitarisme a la democràcia

És un dels protagonistes de la caiguda del totalitarisme soviètic. Václav Havel, txec de naixement i dramaturg de professió, es va dedicar a la política per defensar els drets humans i les llibertats al seu país. Empresonat i censurat, va saber testimoniar amb valentia el batec d'un poble a la recerca de la llibertat.

DRAMATURG I POLÍTIC

Va néixer a Praga el 1936. Enamorat de l'art escènic, va estudiar a la facultat de Teatre de l'Acadèmia de les Arts Dramàtiques de Praga, entre els anys 1963 i 1967.

Va ser durant la primavera de Praga (1968) quan aquest dramaturg txec esdevé president del Club d'Escriptors Independents. Des de llavors, la seva reconeguda trajectòria professional es desenvolupa en dos escenaris: el de l'art i el de la política. Després de la intervenció soviètica, se li prohibeix l'estrena i la publicació de totes les seves obres literàries. Per això, es veu obligat a treballar en una fàbrica de cervesa. Havel lluita obertament contra el règim comunista del moment. Per això, funda el Moviment Carta-77, defensant a ultrança els drets humans davant d'un sistema que continuament els trepitjava. A causa de la seva oposició al règim va ser empresonat tres cops (des del 1970 fins al 1989), i en total va passar cinc anys a la presó.

Després de sortir de l'últim empresonament, no es dona per vençut. Funda el Fòrum Cívic (1989), on reorganitza l'oposició democràtica. Durant l'anomenada *revolució del vellut*, aquest escriptor cristià esdevé una figura emblemàtica que lidera els grups opositors al sistema comunista txec.

A la caiguda del règim soviètic, negocia la transició del seu país cap a la plena democràcia. És elegit president de Txecoslovàquia (1989) i, després de la divisió d'aquest país en les dues repúbliques Txeca i Eslovaca, és elegit president de la República Txeca (1993). Rep a l'octubre del 1989 el premi de la Pau, dels llibreters alemanys, en honor al seu testimoni a favor de les llibertats i els drets humans.

Va escriure tant obres dramàtiques (*El comunicado*, 1965; *Audiencia*, 1975; *Protesta*, 1979...) com profunds assajos (*Intentando vivir en la verdad*, 1979; *Cartas a Olga*, 1984; *Reflexiones desde la cárcel*, 1989).

Havel és una referència cultural i intel·lectual òbvia al llarg de la història del segle xx. És una persona com Vargas Llosa, un intel·lectual que ha fet l'experiència de la política. És un exemple del valor moral i de la posada en pràctica dels principis intel·lectuals en l'àmbit social.

El missatge polític social de l'escriptor txec se centra a col·locar els pilars de la democràcia txeca i la seva regeneració, després del fracàs del totalitarisme soviètic. El seu pensament és profund i original. Predica el retorn als principis anteriors al comu-

nisme pràctic. A més, constata un nou perill en el posttotalitarisme. Els que governen ara són buròcrates amorfs, que tornen als errors del passat. No creuen en res, excepte en una modesta societat de consum. Es corre el risc de construir una societat centrada en l'individualisme i en els interessos materials, que impedeixi així l'exercici de la solidaritat. Manifesta que a Occident la política s'ha convertit en *pura tecnologia racional del poder*. D'aquí que aquest intel·lectual aposti per la moralitat en acció, aplicada a la vida quotidiana, encaminada al servei de la veritat i dels ciutadans.

Per això, Havel situa el principi de l'acció política en la decisió individual de caràcter moral. Per a ell, la política neix d'una experiència radical d'un mateix, al capdavant d'una circumstància límit (cf. *Cartas a Olga*, 1984). El contingut d'aquesta actuació és el sentit de responsabilitat propi i l'esperança com a motor, que supera qualsevol contradicció. Precisament, Havel considera que la tragèdia de l'home modern no és el desconeixement del sentit de la seva vida, sinó que això cada cop li importi menys.

PARAULES SOBRE LA PARAULA

Aquest és el títol del discurs que V. Havel va pronunciar en rebre el premi de la Pau (títol original: *Slovo o Slovu*). En ell, el dissident txec exposa la importància de la paraula en la història dels pobles.

Hi ha una connexió misteriosa entre la paraula i la pau. Ja en la Bíblia, apunta Havel, es considera la Paraula divina com l'origen de tota la creació. I l'home apareix en el món gràcies al miracle de la Paraula divina. D'aquesta manera, també la nostra paraula humana té un poder misteriós, capaç de canviar el món i d'influir decisivament en la història.

Però la paraula pot ser traïda, manipulada, segons la conveniència del moment. Havel és conscient que vivim en un sistema on la paraula pot sacsejar el poder polític, el mateix Soljenitsin la considera força perillosa. Es pot convertir en una paraula rabiosa i creadora dels terribles gulags i dels camps de concentració.

Això no obstant, és la mateixa paraula la que pot alliberar els pobles, com ha passat a la República Txeca o a Polònia amb el moviment Solidaritat de Walesa. En lluita contra l'arrogància de l'home modern, que vol ser el propietari de la raó, la paraula *solidaritat* té la força que venç el terror. Per desembocar en la paraula *pau*. Amb la pau

Václav Havel.

al cor, Havel ens convida a lluitar contra les paraules arrogants. Aquesta és una tasca essencialment moral, «no es troba ancorada en l'horitzó del món del nostre camp visual sinó més enllà, on hi ha la Paraula que existia al principi de tot i que no és la paraula de l'home» (*Slovo o Slovu*, 1989).

«Ens van llençar al riu i nosaltres no vam tenir cap altre remei que nedar, però ara havia arribat el moment en què realment

érem capaços de valorar en la seva totalitat la gravetat del destí pel qual havíem optat.» Aquestes són paraules del dissident txec en un discurs polític a Salzburg (1990). Amb elles descriu l'inici de la reconstrucció d'un poble malmenat pel totalitarisme soviètic. Un poble que es va refer gràcies al treball en comú.

Es va afrontar la por de la pròpia responsabilitat davant d'una nova nació. També es van vèncer altres pors: a la història, a l'odi dels enemics... edificant damunt d'un sistema de convivència, damunt de la solidaritat dels uns envers els altres. Per això, Havel ens convida a rebutjar de la nostra vida tota ambigüitat, propugnar una nova autoconfiança en la construcció d'una Europa unida, sense totalitarismes.

Enfront de l'odi ètnic que reapareix en força ciutadans europeus, ens motiva a lluitar contra aquest odi. «Hem de lluitar enèrgicament contra qualsevol dels possibles gèrmens de l'odi col·lectiu no únicament per principi, sinó també perquè cal fer front al mal, pel nostre propi interès» (Discurs polític a Oslo, 1990).

Les paraules de Havel són el testimoni ferm d'un cristià convençut de la seva tasca en bé dels altres, de cada ciutadà. Ens crida a una renovació ètica global, basada en l'exercici de la responsabilitat individual i col·lectiva. Va construir amb els seus ideals, posats en pràctica, el sistema democràtic txec, capaç de tornar la llibertat a un poble injustament martiritzat.

Joan Manuel Gutiérrez Delgado

Escriptor i humanista
(stein@mixmail.com)

CATALUNYA CRISTIANA

El cel, plenitud de
comunió
amb Déu

**Catalunya
Cristiana**
Una xarxa per a
l'evangelització

Subscribiu-vos-hi ara
només per 11.180 ptes./any

Desitjo subscriure'm al
setmanari CATALUNYA CRISTIANA
durant un any (52 números)

Edició en català ☐ Edició en castellà ☐
Nom Cognoms
Adreça Població
D.P. Tel. N.I.F.

FORMA DE PAGAMENT

☐ Amb un únic pagament d'11.180 ptes. per any ☐ Amb dos pagaments
semestral de 5.590 ptes.
☐ Domiciliació bancària ☐ Xec nominatiu que adjunto
(Ompliu l'ordre de domiciliació)

Senyors,
Els prego que, a partir d'ara, i fins a nou avis, carreguin al meu compte els rebuts que els
presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA per la meua subscripció a "CATALUNYA CRISTIANA".

Titular Data
Entitat Oficina DC Compte

Signatura del titular del compte

Envieu aquesta butlleta a nom de:
CATALUNYA CRISTIANA
(Departament de Subscripcions).
Puiggarí, 5 - 08014 Barcelona
Tel.: 934 905 988 - Fax: 934 902 035

La nostra galàxia també ha estat galàxia caníbal

D'ençà del naixement del cosmos ara fa una 12.000 milions d'anys han passat coses molt curioses en la immensitat dels espais siderals. Observacions telescòpiques cada vegada més perfectes han fet palesos fenòmens inèssers. Entre altres coses s'ha vist que hi ha galàxies gegants que amb la seva força gravitatòria n'han estirat d'altres de més petites i se les estan fent seves, o sigui que una galàxia petita va caient sobre la més grossa, i fa la impressió que aquesta la va engolint. Aquestes grans galàxies que n'absorbeixen d'altres han rebut en l'argot dels astrofísics el nom de *galàxies caníbals*.

Doncs bé, com que la nostra galàxia (la Via Làctia) és de les grans, certs astrònoms s'han plantejat la possibilitat que també hagi estat o sigui una galàxia caníbal. Però, com trobar les restes de la galàxia petita que s'ha cruspit, si és que ho ha fet? Dos astrofísics, l'un holandès i l'altre coreà, han arribat, independentment, a la conclusió que la nostra galàxia, poc després de formar-se ja va dedicar-se a l'esport del canibalisme, perquè n'han trobat la prova. Com ho han pogut saber? Estudiant les dades que el telescopi espacial *Hipparcos* ens ha proporcionat.

Aquest telescopi europeu va ser llançat a orbitar la Terra al novembre del 1989. Amb una resolució de visió 30.000 vegades superior a la de l'ull nu, va mesurar, amb una feina de gairebé quatre anys, la posició, la distància i el moviment de 120.000 estels de la Via Làctia. La complexitat de les dades que proporcionà (va fer una mitjana de 115 mesures a cada estrella i en moments diferents) ha donat feina llarga als astrofísics, que hi treballen des del juliol del 1993 i encara no han acabat. A més dels 120.000 estels programats a alta resolució, l'aparell ha fet fotometria a més baixa resolució de prop d'un milió més. De les conclusions obtingudes una de les més interessants és que l'edat de l'univers es troba entre 11.000 i 13.000 milions d'anys (no entre 15.000 i 20.000 com s'havia dit).

I els dos astrofísics que hem dit han analitzat 88 estrelles deficientes en metalls que formen un grup coherent, i hi han vist que presenten característiques similars a les dels estels d'una galàxia nana coneguda que es troba a la constel·lació del Sagitari. Explicació que cal donar-hi? Són les restes d'una galàxia també petita, que la nostra va engolir ja fa molts milions d'anys. És força versemblant, oi?

Actualitats científiques

Per Francesc Nicolau, professor de la Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya

La matemàtica i els matemàtics

25 Francois Viète, un francès que inaugura la matemàtica moderna

A més dels alemanys Riese i Stifel, i els italians Tartaglia i Cardano, durant el segle XVI podríem citar alguns altres noms de matemàtics que contribuïren poc o molt al progrés d'aquesta ciència. Entre ells el francès Nicolas Chuquet, amb la seva *Triparty en la science des nombres*, on fa ús per primera vegada d'un terme negatiu aïllat en una equació; l'anglès Robert Recorde (1510-58), que en el seu *The Whetstone of Witte* (la pedra d'afilar l'enginy) introdueix el signe (generalitzat més tard) de dues ratlletes paral·leles per significar igualtat, «perquè no hi ha dues coses que puguin ser més iguals»; l'alemany Joachim Rheticus, que amb *Opus palatinum de triangulis* fa que la trigonometria es faci major d'edat; l'italià Raffaello Bombelli, que amb la seva *Algebra* proposa «una idea boja», diu, que és que els nombres imaginaris (arrels quadrades de nombres negatius) que apareixen en la resolució de l'equació cúbica en el cas irreduïble poden tenir un sentit (i tenia raó, és el que ara sabem dels complexos conjugats), i altres cultivadors de la matemàtica de menor importància. Però per damunt de tots es destaca un francès que es mereix que li dediquem aquest capítol:

Fou un advocat que es dedicà també a la matemàtica

Es deia François Viète, però és més conegut pel nom llatinitzat amb què firmava, Franciscus Vieta (1540-1603). Era d'una família burgesa distingida. Va néixer a Fontenay-le-Comte (La Vendée). Va rebre una acurada educació a l'escola del convent dels frares menors franciscans, on adquirí excel·lents coneixements filològics fins a ser capaç de llegir directament de l'original grec. La seva família el dedicà a les Lles. Va començar els estudis de Dret

als 18 anys a la universitat de Poitiers. Acabada la carrera s'establí d'advocat a la seva ciutat nadiua, i ben aviat adquirí una gran reputació. El 1564 va defensar els interessos de la reina d'Escòcia Maria Stuart, quan es descobrí un tresor en un molí de la propietat d'ella a Fontenay.

Vieta era catòlic, però de temperament tolerant i per això no féu escarafalls per fer de secretari i assessor d'una família calvinista, molt rica i socialment influent, que se li proposà. I s'encarregà també de l'educació científica de la filla única, Cathérine, de la família, que tenia 12 anys. Sembla que, de resultes d'això, va escriure una obra d'astronomia, *Harmonicon Coeleste*, on, curiosament, exposava la teoria geocèntrica de Ptolemeu perquè la considerava més exacta que la de Copèrnic. Quan el 1568 hagué d'intervenir en un assumpte jurídic en la qüestió del matrimoni de Cathérine amb un noble bretó, entrà en contacte amb l'hugonot (calvinista) Enric de Navarra, el futur Enric IV de França. El 1571 passà a ser el Lletrat del Parlament de París. En aquesta ciutat tingué relació amb erudits de la matemàtica i se li ocorregué escriure un llibre de trigonometria *Canon mathematicus*, que seria imprès el 1579. Fou nomenat conseller personal a la cort de l'últim rei francès de la casa de Valois, Enric III. Quan fou assassinat Enric III el 1589, el seu successor, Enric IV, convertit al catolicisme, va conservar Vieta al seu servei com a hàbil jurista molt experimentat, i aquest li va trobar la clau per desxifrar els missatges secrets que feien servir els enemics espanyols amb uns cinc-cents signes i els francesos van poder llegir tranquil·lament totes les comunicacions que interceptaven. Els espanyols van acusar Vieta de tenir aliances amb el diable.

I es féu mereixedor de reconeixement reial durant la consolidació del nou règim

absolutista que inaugurava la dinastia dels Borbons. Tot això no li va impedir seguir amb els seus treballs de matemàtica. El 1591 imprimia *In Artem analyticam Isagoge* (Introducció a l'Art analítica; no li agradava dir «àlgebra» i donà el nom d'«Art analítica» a aquesta part de la matemàtica), obra de gran importància històrica. Però les seves obres matemàtiques arribaren a una vintena, entre les quals, *Ad logisticam speciosam notae priores* (fórmules per al càlcul algebraic), *Zeticorum libri quinque* (cinc llibres sobre problemes d'àlgebra; Vieta va introduir termes grecs que després no han tingut continuïtat; *zeticum* per a ell és allò que es busca, del verb grec *zetéo*, que significa cercar) i *Supplementum Geometriae*. El 1579 obtingué, amb una fórmula descoberta per ell, el valor del nombre π amb deu decimals: 3,1415926535.

L'any 1602 sol·licità del rei cessar del seu càrrec per raons de salut, cosa que se li concedí amb tota classe de mostres de reconeixement dels seus mèrits i l'any següent moria a París mateix. Sempre es va mostrar home afable de debò i condescendent amb tothom. Una vegada va mantenir amb el propi peculí durant mesos, a casa seva un dels seus adversaris científics i fins i tot li pagà el viatge de tornada a la seva població. Dels llibres que publicava, ell en pagava les despeses sense voler ser mai carregós a ningú.

Amb Vieta l'àlgebra pren un aspecte nou

S'ha dit, i amb raó, que Vieta inaugura l'àlgebra moderna. La matemàtica no és, no ha de ser, un conjunt de regles de càlcul, sinó un edifici lògic en forma de raonament. Això ja ho havia assumit la geometria des dels temps d'Euclides, però no l'àlgebra. Si Diofant ha estat anomenat «pare de l'àlgebra» és per haver ensenyat mètodes de càlcul, donant-ne receptes, no per haver-la estructurada racionalment. El primer que ho féu efectivament va ser Vieta, el qual remunta sempre als principis més generals per deduir-ne amb bona lògica les regles. A la *Isagoge* proposa fer

servir les vocals per representar les incògnites i les consonants per indicar els nombres que se suposen coneguts. O sigui que distingeix ja entre incògnites i paràmetres. Operant així és com arriba a fórmules generals. Anomena *logistica speciosa* l'art d'operar amb símbols i lletres, oposant-lo a la *logistica numerosa*, que volia dir càlcul fet amb nombres. Ell anomena *species* (imatge) a la lletra que significa un nombre qualsevol genèric, o també *forma rei* (forma de la cosa), i pren el mot *logistica* com un sinònim de càlcul o mètode de càlcul. Una paraula que ell fa servir per primera vegada i que sí que s'ha conservat és la de *coefficientis*, o sigui, coeficient. I com que també fa servir els signes + i - inventats per l'alemany Stifel, podem dir que amb Vieta les matemàtiques han arribat ja al seu «esperanto» o llenguatge universal, simbòlic, intel·ligible i igual en totes les llengües.

Però no s'acaben aquí els mèrits de Vieta. També amb els seus mètodes de generalitzar és l'inaugurador de l'enfocament general de la trigonometria, en la qual estableix les fórmules per a angles múltiples d'un angle donat i fórmules per transformar en productes les sumes o diferències de funcions trigonomètriques. Més encara, veu la possibilitat de connectar-ho amb equacions algebraïques: les fórmules trigonomètriques tenen relació amb la resolució de l'equació cúbica. I altres amb altres. Aquí hem d'explicar un fet interessant. L'any 1593 un matemàtic belga, Adriaen van Roomen (1561-1615), havia llançat un repte públic a qualsevol que es veiés capaç de resoldre una equació de grau 45 que feia així: $x^{45} - 45x^{43} + 945x^{41} - \dots = K$. I l'ambaixador dels Països Baixos a la cort de França es vanagloriava que no hi havia cap francès capaç de resoldre-la, mentre que el seu compatriota en tenia la solució, però Vieta, volent salvar l'honor de la pàtria, estudià el problema i no trigà pas gaire d'adonar-se que si es posava que K fos $\sin 45^\circ$ i $x = 2 \sin z$, es podia calcular ràpidament el valor de les solucions positives. No cal dir l'admiració de Van Roomen, que va córrer a visitar el nostre matemàtic francès.

Som gairebé a totes les llars

És del tot segur que a la seva llar, com a la de milers i milers de famílies, hi ha instal·lat algun producte Roca.

Al llarg de més de 75 anys, el nostre objectiu constant ha estat augmentar la qualitat de vida proporcionant confort i benestar màxim, a tots els gustos i necessitats.

Això ens obliga a millorar allò que moltes vegades sembla immillorable.

Conegui les novetats de Roca. Hem aconseguit aplegar els últims avenços tecnològics amb el disseny més actual.

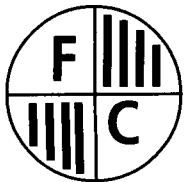
CAMBRES DE BANY
AIRE CONDICIONAT
CALEFACCIÓ
CERÀMICA

Roca

Compartim una mateixa sintonia...

106.6 FM 93.7 FM	Barcelonès, Maresme, Vallès Oriental, Vallès Occidental i Baix Llobregat Alt Penedès, Baix Penedès, Anoia, Bages, Berguedà i Garraf	BISBAT DE BARCELONA
104.4 FM	Solsonès	BISBAT DE SOLSONA
105.0 FM 107.5 FM	Alt Urgell (Ràdio Principat) Andorra (Ràdio Principat)	BISBAT D'URGELL

FEDERACIÓ DE CRISTIANS DE CATALUNYA

«Grup Avant» TERRASSA

37.685 PARTICIPANTS

XV CONCURS BÍBLIC - Tema: «JESUCRIST 2000»

XI CONCURS DE REDACCIÓ BÍBLICA

TEMA: Grup A i Grup B: LA CONVERSIÓ

VEREDICTE DEL CONCURS BÍBLIC

Tal com anunciàvem en el tríptic presentador del XV Concurs Bíblic en el punt 9è, de comunicar públicament el veredict del Jurat, avui, i a través d'aquesta nota, queda notificat.

REPARTIMENT DE PREMIS: DIA: 3 de juny del 2000. HORA: 11 del matí. LLOC: Centre Cultural de la Caixa de Terrassa (Rbla. d'Egara, 340).

RESULTATS OBTINGUTS:

PRIMERS PREMIS: 5 per als millors treballs personals de cada categoria.

PREMIS ESCOLA: 1 premi per a cada categoria, per al millor treball presentat pel conjunt de l'escola, dintre de la categoria.

PREMIS ESPECIALS PER BISBATS: 33 premis especials, a cadascun dels tres millors treballs de cada categoria per a cada bisbat de la província eclesiàstica Tarraconense i de cada demarcació episcopal de l'arquebisbat de Barcelona que no hagin estat premiats en els apartats anteriors.

ACCÈSSITS:

L'apartat d) del punt núm. 6 de les BASES deia que la Comissió Organitzadora es reservava el dret de concedir accèssits si el grau de participació en el concurs i la vàlua dels treballs presentats així ho aconsellaven. Amb aquest fonament i considerant la uniformitat en la valoració obtinguda amb els treballs que han aconseguit els tres primers premis per escola, el jurat ha estimat oportú concedir: A). 9 ACCÈSSITS EXTRAORDINARIS PER ESCOLA (tres per categoria)

B). Com també, atorgar 510 accèssits (180 per a les escoles i 340 per a treballs personals). I, a més a més, com és costum, s'ha decidit que tots els concursants tinguin un petit record: enguany se'ls lliurarà una cinta casset del vídeo *Jesús* el dia 3 de juny de 2000 a les 11 del matí, al Centre Cultural de la Caixa de Terrassa (Rbla. d'Egara, 340 - Terrassa), a l'acte del lliurament de premis.

No volem tancar aquesta nota sense regraciar a "CATALUNYA CRISTIANA" tot el suport i la bona acollida i difusió que ha realitzat a través de les seves pàgines. Per tant, "CATALUNYA CRISTIANA", gràcies, gràcies, gràcies i... si Déu vol, fins l'any vinent.

VEREDICTE XI Concurs Redacció Bíblica 2000

Grup A

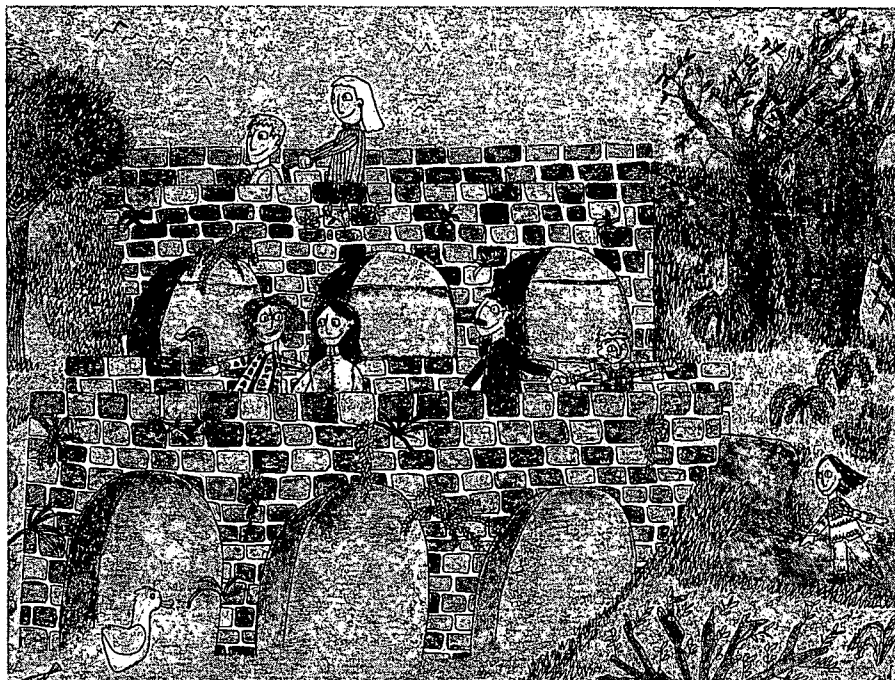
1. Premi	Lorena CARMONA SÁEZ	SANT JOSEP OBRER	L'HOSPITALET DE LLOBREGAT
2. Premi	Daniel COTS GALLARDO	SANT JOSEP OBRER	L'HOSPITALET DE LLOBREGAT
3. Premi	Cristina TURÓN BLASCO	IES LLAGOSTERA	LLAGOSTERA
Accèssit	Elena FREIXA RUBIO	EL PINAR DE NTRA. SRA.	VALLDORREIX

Grup B

1. Premi	Maika HERNÁNDEZ GUDIÑO	EL PINAR DE NTRA. SRA.	VALLDORREIX
2. Premi	Isabel ANTÓN MARTÍN	EL PINAR DE NTRA. SRA.	VALLDORREIX
3. Premi	Amparo FERRERA HERMOSO	EL PINAR DE NTRA. SRA.	VALLDORREIX
Accèssit	Carolina BELVER AGUILAR	EL PINAR DE NTRA. SRA.	VALLDORREIX

Total de participants de conjunt grups A i B: 925

Total d'escoles participants: 21

Dibuix realitzat per: Rosa Güell i Baró (12 anys) CEIP Baltasar Segú (Valls)

PRIMERS PREMIS PERSONALS

N. NOM I COGNOMS	ADREÇA	ESCOLA	POBLACIÓ
Primera Categoria			
1 Alexandra FERNÁNDEZ ZALDAÑA	Maresme, 74, 4t 3a BARCELONA	COL·LEGI MIRÓ	BARCELONA
2 Climent RATERA VILLEGAS	Ducs de Cardona, s/n CARDONA	MARE DE DÉU DEL CARME	CARDONA
3 Patricia LLEBARIA CONSUEGRA	La Font, 1 TARRAGONA	CEIP PUIGMARÍ	TARRAGONA
4 Esther ESTEVE GARRIGA	Gelida, s/n SANT SADURNÍ D'ANOIA	JACINT VERDAGUER	SANT SADURNÍ D'ANOIA
5 Elisa JARQUE SABATÉ	Masos, 5 BONASTRE	CEIP L'ESTEL	BONASTRE
Segona Categoria			
1 Vanessa COMA NAVARRO	Serrat, 9 SANTA PAU	JOAN MARAGALL	SANTA PAU
2 Cintia CASTILLO MORILLO	Fàtima, 93, 2n TERRASSA	CEIP PERE VIVER	TERRASSA
3 Laura GARCÍA SÁNCHEZ	Can Illas, 3, 1r BLANES	COR DE MARIA	BLANES
4 Montserrat MÁS SALA	Estanislau Figueres, 33 TARRAGONA	MARE DE DÉU DEL CARME	TARRAGONA
5 Elisabet GASSÓ CABESTANY	Afores, s/n MOLLERUSSA	EL CARME	MOLLERUSSA
Tercera Categoria			
1 Júlia BACARIA GEA	Joan Miró, 24, 2n 2a BARCELONA	LESTONNAC	BARCELONA
2 M. Teresa CONTRERAS ESCUDÉ	Pl. Espanya, 5, 1a 4t CAPELLADES	MARE DEL DIVÍ PASTOR	CAPELLADES
3 Mireia MARTÍ PLA	Rossinyols, 5 SANT GREGORI	ESCOLA VEDRUNA	GIRONA
4 Anna CALM RAMON	Rocosa, 4t 3a SANT HILARI SACALM	COL·LEGI SANT JOSEP	SANT HILARI SACALM
5 Sonia DE LA CRUZ CARRASCO	Bonavista, 36 S. COLOMA CERVELLÓ	PARRÒQUIA SANT ANTONI	SANT VICENÇ DELS HORTS

PRIMERS PREMIS PER ESCOLA

Primera categoria:	MARE DE DÉU DE MONTserrat	MALGRAT DE MAR
Segona categoria:	COL·LEGI NTRA. SRA. DEL CARME	RIPOLL
Tercera categoria:	CENTRE D'ESTUDIS GRESOL	TERRASSA

ACCÈSSITS EXTRAORDINARIS PER ESCOLES

PRIMERA CATEGORIA:	ESCOLA SAGRAT COR DE JESÚS CEIP JOAN MARAGALL ESCOLA PIA	VIC SANTA PAU CALDES DE MONTBUI
SEGONA CATEGORIA:	MARE DE DÉU DEL ROSER COL·LEGI MARE DE DÉU DEL CARME FUNDACIÓ ESCOLA SANTA MARIA	PINEDA DE MAR BELLPUIG NAVARRLES
TERCERA CATEGORIA:	ESCOLA PIA DE CALDES ESCOLA COR DE MARIA PARE COLL - DOMINQUES	CALDES DE MONTBUI OLOT GIRONA

ACCÈSSITS PER ESCOLA

1a CATEGORIA

NÚMERO	ESCOLA	POBLACIÓ
1	ESCOLA JESÚS MARIA	BADALONA
2	CEIP BALDIRI REIXACH	BANYOLES
3	ESCOLA JOSEP TOUS	BARCELONA
4	CEIP JOSEP Mª JUJOL	BARCELONA
5	CEIP ENRIC GRANADOS	BARCELONA
6	REIAL MONESTIR SANTA ISABEL	BARCELONA
7	COL·LEGI MARE DE DÉU DEL ROSER	BARCELONA
8	COR DE MARIA	BLANES
9	MARE DE DÉU DEL CARME	BELLPUIG
10	CEIP MARE DE DÉU DE LA CANDELA	BOTARELL
11	CEIP SANTA CREU DE CALAFELL	CALAFELL
12	CEIP SANT MARC	CALLDETENES
13	CATEQUESI DE CAPELLADES	CAPELLADES
14	CEIP LA GESSERA	CASERRES
15	CEIP CENTELLES	CONSTANTÍ
16	CEIP DR. FERRAN	CORBERA D'EBRE
17	COL·LEGI SAGRADA FAMÍLIA	CORNELLÀ DE LLOBREGAT
18	CEIP SANT MIQUEL	DELTEBRE
19	CEIP TAQUÍGRAF GARRIGA	ESPARREGUERA
20	MARE DE DÉU DE LA MUNTANYA	ESPARREGUERA
21	CEIP CÉSAR MARTINELL	EL PINELL DE BRAI
22	CATEQUESI PARRÒQUIA SANT PERE	EL PRAT DE LLOBREGAT
23	ESCOLA PAULA MONTAL - ESCOLAPIES	FIGUERES
24	CEIP SALVADOR LLUCH	GAVÀ
25	ESCOLA VEDRUNA	GIRONA
26	COL·LEGI SAGRADA FAMÍLIA	GIRONA
27	CEIP LES ESCOLES	GURB DE LA PLANA
28	CEIP SANT JORDI	L'ATMETLLA DE MAR
29	CEIP EMPÚRIES	L'ESCALA
30	CEIP GIL CRISTIÀ ARBÓS	LA SELVA DEL CAMP
31	CEIP JOAN XXIII	LES BORGES BLANQUES
32	CEIP POMPEU FABRA	LLORET DE MAR
33	CEIP EL DIVÍ MESTRE	MOLLET DEL VALLÈS
34	COL·LEGI SANT JOSEP	MATARÓ
35	COL·LEGI LA MERCÈ	MARTORELL
36	SAGRAT COR DE JESÚS	MONISTROL DE MONTSERRAT
37	FUNDACIÓ ESCOLA SANTA MARIA	NAVARRLES
38	CEIP PLA DE DALT	OLOT
39	CEIP LLAR LLUÍS M. MESTRES	OLOT
40	CEIP MALAGRIDA	OLOT
41	CEIP SANT ROC	OLOT
42	ESCOLA VEDRUNA	PALAMÓS
43	CEIP LA GARALDA	PALLEJÀ
44	COL·LEGI MARE DE DÉU DEL ROSER	PINEDA DE MAR
45	CEIP RIBAGORÇANA	PONT DE SUERT
46	CEIP ALFONS I	PUIGCERDÀ
47	CEIP ALFRED MATA	PUIG-REIG
48	CEIP SANT RAMON	EL PLA DE SANTA MARIA
49	COL·LEGI PRESENTACIÓ MARE DE DÉU	PRATS DE LLUÇANÈS
50	CEIP TERESA MIQUEL I PÀMIES	REUS
51	CEIP MESTRE MARCEL·LÍ DOMINGO	ROQUETES
52	ESCOLA MARIA MONTESSORI	RUBÍ
53	COL·LEGI REGINA CARMELI	RUBÍ
54	ESCOLA LA IMMACULADA	SABADELL
55	COL·LEGI MARE DE DÉU DIVÍ PASTOR	SABADELL
56	ESCOLA SAGRAT COR	SANT HIPÒLIT DE VOLTREGÀ
57	CENTRE SAGRAT COR - VEDRUNA	SANT BOI DE LLOBREGAT
58	ESCOLA ANTONI GAUDÍ	SANTA COLOMA GRENANET
59	COL·LEGI COR DE MARIA	SANT FELIU DE GUÍXOLS
60	CEIP MESTRE ANDREU	SANT JOAN DE LES ABADESSES
61	ESCOLA JOAN MARAGALL	SANT ANDREU DE LA BARÇA
62	CEIP SANT ANTONI	SANT VICENÇ DELS HORTS
63	ESCOLA MARIA IMMACULADA	LA SEU D'URGELL
64	ESCOLA PIA DE SITGES	SITGES
65	COL·LEGI AIRINA	TERRASSA
66	CEIP JOAN XXIII	TERRASSA
67	ESCOLA SAGRAT COR DE JESÚS	TERRASSA
68	COL·LEGI VEDRUNA	TERRASSA
69	CEIP ESCOLA FRANÇA	TERRASSA
70	CEIP FONT DE L'ALBA	TERRASSA
71	CEIP LA PINEDA	TIVENY
72	CEIP EL TEMPLE	TORTOSA
73	PARRÒQUIA MARE DE DÉU DELS DOLORS	TORTOSA
74	CEIP BALTASAR SEGÚ	VALLS
75	CEIP L'ARJAU	VILANOVA I LA GELTRÚ

PREMIS PER BISBAT O DEMARCACIÓ EPISCOPAL

BISBAT	CATEGORIA	ESCOLA	POBLACIÓ
BARCELONA	1	SANTA TERESA DE JESÚS	BARCELONA
	2	COL·LEGI TORRE VALDOVINA	STA COLOMA GRAMENET
	3	CONCEPCIONISTES	BARCELONA
BAIX LLOBREGAT	1	ESCOLA PIA	BARCELONA
	2	CEIP SANT ANTONI	SANT VICENÇ DELS HORTS
	3	ESCOLA XALOC	L'HOSPITALET DE LLOBREGAT
GIRONA	1	ESCOLA MASMITJÀ	GIRONA
	2	COL·LEGI DR. MASMITJÀ	GIRONA
	3	ESCOLA VEDRUNA	GIRONA
LLEIDA	1	COL·LEGI EPISCOPAL	LLEIDA
	2	COL·LEGI L'ANUNCIATA - DOMINQUES	LLEIDA
	3	COL·LEGI L'ANUNCIATA - DOMINQUES	LLEIDA
MARESME	1	CEIP ANTONI BOTEY	BADALONA
	2	CATEQUESI PARROQUIAL	CABRILS
	3	COR DE MARIA	MATARÓ
SOLSONA	1	CEIP LLUÇANÈS	PRAT DE LLUÇANÈS
	2	ESCOLA MARE DE DÉU DEL CARME	BERGA
	3	SANT JOSEP	TÀRREGA
TARRAGONA	1	CEIP BEAT BONAVENTURA GRAN	RIUDOMS
	2	CEIP CÉSAR AUGUST	TARRAGONA
	3	LESTONNAC	TARRAGONA
TORTOSA	1	CEIP BÍTEM	BÍTEM
	2	CEIP CÉSAR MARTINELL	EL PINELL DE BRAI
	3	PARRÒQUIA SANT ANDREU APOSTOL	VANDELLOS
URGELL	1	VEDRUNA	PUIGCERDÀ
	2	ESCOLA SANTA MARGARITA	GÓSOL
	3	COL·LEGI NTRA. SRA. DEL CARME	BALAGUER
VALLÈS	1	CULTURA PRÀCTICA	TERRASSA
	2	CEIP PRESIDENT SALVANS	TERRASSA
	3	PETIT ESTEL	TERRASSA
VIC	1	EL CARME - VEDRUNA	MANLLEU
	2	COL·LEGI MARE DE DÉU DEL ROSER	SANT VICENÇ DE CASTELLET
	3	SANTA ROSA DE LIMA	MANRESA

PREMIS ESPECIALS ALUMNES D'EDUCACIÓ ESPECIAL

NOMS I COGNOMS	ESCOLA	POBLACIÓ
1 Oriol FONTANALS	CEIP JOAN PERUCHO	ALBINYANA
2 Tània SALA SAMBLAS	CEIP GASPAR DE QUERALT	AMER
3 Marina BOSCH GRANDE	CEIP POMPEU FABRA	ANGLÈS
4 Xènia CASTILLAZUELO GARRIGA	CEIP POMPEU FABRA	ANGLÈS
5 Lidia ABEIJÓN LLORET	CEIP POMPEU FABRA	ANGLÈS
6 Teresa VERDUGO GARCÍA	CEIP JAUME BALMES	CORBERA DE LLOB.
7 Alejandro IZQUIERDO IZQUIERDO	CEIP JAUME BALMES	CORBERA DE LLOB.
8 Lorena CAYUELA	CEIP JAUME BALMES	CORBERA DE LLOB.
9 Carlos AGÜERA OYA	ESCOLA VEDRUNA	GIRONA
10 Georgina MERCADAL BARRACHINA	ESCOLA VEDRUNA	GIRONA
11 Núria GENÉ SANS	LA SALLE MOLLERUSSA	MOLLERUSSA
12 Pol GARRIDO ESTRADA	FUNDACIÓ ESCOLA STA. MARIA	NAVARRLES
13 Sara GIL HEREDIA	CEIP MALAGRIDA	OLOT
14 Sara ROPERO PAVÍA	CEIP MALAGRIDA	OLOT
15 Germán MUÑOZ MORÓN	CEIP MALAGRIDA	OLOT
16 Edu MEDINA	ESCOLA VEDRUNA	PALAFRUGELL
17 Laia NOGUERA BOBER	ESCOLA VEDRUNA	PUIGCERDÀ
18 Laura CRESPILO JIMÉNEZ	ESCOLA VEDRUNA	PUIGCERDÀ
19 Sergi FARRÉS CAPDEVILA	CEIP MALAGRIDA	SANTA PAU
20 Jonathan MORENO CARMONA	CEIP GERMANS AMAT	TERRASSA
21 MARTA (Professora: Mariluz)	CEIP PAU VILA	TERRASSA
22 Neus POVILL MAGRE	CEIP ELADI HOMS	VALLS
23 Juan José NIETO	CEIP ELADI HOMS	VALLS
24 Elisabet OLLER HERNÁNDEZ	CEIP ELADI HOMS	VALLS
25 Sara GIL MARTOS	SAGRAT COR DE JESÚS	VIC

I CONCURS DE DIBUIX, PREMI ESPECIAL CATALUNYA CRISTIANA

Guanyadors:

Primera categoria: Sergio del Pozo Murgou - Ntra. Sra. del Carme, Campdevàrol

Segona categoria: Rosa Güell- CEIP Baltasar Segú, Valls

Tercera categoria: Maria Rius - Lestonnac, Tarragona

Premi especial també per als seus professors

ACCÈSSITS PERSONALS

PRIMERA CATEGORIA

NÚM.	NOM I COGNOMS	ESCOLA	POBLACIÓ	NÚM.	NOM I COGNOMS	ESCOLA	POBLACIÓ
1	Iris RUIZ ROLDÁN	CEIP Joan Perucho	ALBINYANA.	76	Gemma MALE GILIBETS	CEIP Girasol	MONTMAJOR
2	Fernando REBOLLAR PEIX	CEIP Joan Perucho	ALBINYANA	77	Roser PEDROL NIÑES	CEIP Les Muralles	MONTBLANC
3	Marc ÀVILA VALL	CEIP Josep Fuster	ALFORJA	78	Mireia VILAFRANCA CARTAGENA	CEIP Aiguadora de Navés	NAVÉS
4	Eduard GANAU CLAVERA	CEIP Almenar	ALMENAR	79	Mireia VILA MONTANYÀ	CEIP Aiguadora de Navés	NAVÉS
5	Joel MARSAL OLLÉ	CEIP Ramon Sogranyes	ALMOSTER	80	Ferran POYATOS MACIÀ	CEIP d'Olvan	OLVAN
6	Eduard PERELLÓ CORTI	CEIP Albirka	ARBECA	81	Judit BOIXADER CANALS	CEIP d'Olvan	OLVAN
7	Laura RUEDA LÓPEZ	Escola Jesús Maria	BADALONA	82	Anna FÍGOLS SERRALVO	CEIP d'Olvan	OLVAN
8	Saida LÓPEZ GÓMEZ	CEIP Planas i Casals	BADALONA	83	Fina MOLAS FORNELL	CEIP d'Olvan	OLVAN
9	David CAPELLERA TRIAS	CEIP Mn. Baldiri Reixach	BANYOLES	84	Vanessa BRUCH SABATA	CEIP Llevant	ORISTÀ
10	Laura NOGALES MARTÍN	Col·legi Santa Tereà de Jesús	BARCELONA	85	Carla JORDÀ TORRES	CEIP Llevant	ORISTÀ
11	Anna CLEMENTE ROMERO	Col·legi La Immaculada - Vedruna	BARCELONA	86	Adrià MATAMOROS RODRÍGUEZ	CEIP Les Ferreries de Palafròls	PALAFOLLS
12	Sandra PUIG RODÉS	CEIP Poeta Foix	BARCELONA	87	Laura HATERO GASQUET	Col·legi Mare de Déu del Roser	PINEDA DE MAR
13	Aida CORRETGER VILA	CEIP Poeta Foix	BARCELONA	88	Mabel PLANAS LUQUE	CEIP RIBAGORÇANA	EL PONT DE SUERT
14	Albert FORT BER	Col·legi Pare Josep Tous	BARCELONA	89	Guillem BOU NOGUERA	Col·legi Presentació de la Mare de Déu	PRATS DE LLUÇANÈS
15	Oriol MARQUÉS ANGLERILL	Col·legi Sant Josep de Gràcia	BARCELONA	90	Selene SELLES BAIGET	CEIP Montalbà	PREIXANA
16	Noelia PONS VIDAL	CEIP N-I de Pràctiques	BARCELONA	91	Anna PACHÁN	Escola Vedruna	PUIGCERDÀ
17	Oscar LEÓN PAREDES	Col·legi Miró	BARCELONA	92	Laura VARGAS PONS	CEIP Alfred Mata	PUIG-REIG
18	Patricia SUÁREZ HERNÁNDEZ	Col·legi Miró	BARCELONA	93	Pamela GIMÉNEZ	CEIP Pompeu Fabra	REUS
19	Núria ALCALÀ ORTIZ	CEIP El Rajaret	BELLCAIRE D'EMPORDÀ	94	Eva-Concepció PAGAN JIMÉNEZ	CEIP Pompeu Fabra	REUS
20	Oscar JORQUERA SALVADOR	CEIP El Rajaret	BELLCAIRE D'EMPORDÀ	95	Tania LACH-HAB AKBIB	CEIP Pompeu Fabra	REUS
21	Jesús PELLISSA VALLESPÍ	Catequesis Parroquial	BENIFALLET	96	Grup de catequesi parroquial	Parroquia de Sant Martí de Riudarenes	RIUDARENES
22	Maribel FARNOS PANISELLA	Catequesis Parroquial	BENIFALLET	97	José Antonio SÁEZ HARO	CEIP Beat Bonaventura Gran	RIUDOMS
23	Khadija JANNATI	CEIP L'Estel	BONASTRE	98	Marta TARRASON CLEMENTE	Col·legi Mare del Diví Pastor	SABADELL
24	Núria JANÉ GÓMEZ	CEIP L'Estel	BONASTRE	99	Cristina GARCÍA PASTOR	CEIP José Juan Ortiz	SANT ANDREU DE LA BARCA
25	Gemma ROVIRA POVILL	CEIP de Bitem	BITEM	100	Mireia LÓPEZ RODRÍGUEZ	CEIP Joan Maragall	SANT ANDREU DE LA BARCA
26	Laia NAVARRO BARGALLÓ	Mare de Déu de la Candela	BOTARELL	101	Clara EJARQUE MARTÍNEZ	CEIP Àngel Guimerà	SANT ANDREU DE LA BARCA
27	Astrid SUBIRÁ GONZÁLEZ	Escola Pia	CALDES DE MONTBUI	102	Cristina SISQUELLA SARRI	CEIP Vall Ondara	SANT ANTOLÍ
28	Marta MASCLANS LÓPEZ	Escola Pia	CALDES DE MONTBUI	103	Judit RASINES CID	CEIP Vall Ondara	SANT ANTOLÍ
29	Marina HDEZ-MONTAÑA CONDE	Escola Pia	CALDES DE MONTBUI	104	Núria DURAN FARRÉ	CEIP Vall Ondara	SANT ANTOLÍ
30	Montse ARAÑO BAULÍ	Escola Santa Rosa de Lima	CANET DE MAR	105	Mireia ORTÍZ PORTILLO	CEIP Els Roures	SANT FELIU SASSERRA
31	Anna RAMÍREZ MATESANZ	Col·legi Mare de Déu del Carme	CARDONA	106	Mónica BIBA SALADA	CEIP Els Roures	SANT FELIU SASSERRA
32	Albert BARONS SAVALL	Col·legi Mare de Déu del Carme	CARDONA	107	Clara CROUS FORT	Col·legi Sagrat Cor	SANT HIPÒLIT DE VOLTREGÀ
33	Berta CAMPOS SÁNCHEZ	Col·legi Mare de Déu del Carme	CARDONA	108	Núria INGLADA GIRALT	CEIP Els Quatre Vents	SANT JAUME DELS DOMENYS
34	Juan GÓMEZ ALVÁREZ	CEIP Vall d'Aro	CASTELL D'ARO	109	Mariona TOR DORCA	CEIP Mestre Andreu	S. JOAN DE LES ABADESSES
35	Laura PALOMEQUE GRAELLS	CEIP Els Secaltes	COMA-RUGA	110	Cristina GONZÁLEZ ANTÓN	Parroquia Sant Joan Baptista	SANT JOAN DESPI
36	Alba LUQUE CASTEÑEDA	Parroquia Verge del Pilar	CORNELLÀ DE LLOBREGAT	111	Sergi TORRAMADE MOIX	CEIP El Tallat	SANT MARTÍ DE RIUCORB
37	Josep FERNÁNDEZ MESTRICH	Escola Puigmartí	DUESAIGÜES	112	Patricia BLASCO MORENO	Col·legi Mare de Déu del Roser	SANT VICENÇ DE CASTELLET
38	Eduard ISERN CADEFÀU	CEIP Àngels Garriga	EL VENDRELL	113	Alba RAMÍREZ ARAGÓN	Col·legi Mare de Déu del Roser	SANT VICENÇ DE CASTELLET
39	Jennifer GÓMEZ PEREZ	CEIP Àngels Garriga	EL VENDRELL	114	Sergio MACIAS CANADÀ	Col·legi La Immaculada	SANT VICENÇ DELS HORTS
40	Laura BARRERO MOTA	CEIP Àngels Garriga	EL VENDRELL	115	Raquel VILLEN DOMÍNGUEZ	Col·legi La Immaculada	SANT VICENÇ DELS HORTS
41	Ariadna TORREBLANCA SÁNCHEZ	CEIP Àngels Garriga	EL VENDRELL	116	Robert BARBA PÉREZ	CEIP Antonio Gaudí	SANTA COLOMA DE GRAM.
42	Marc GARGALLO BAYO	CEIP Àngels Garriga	EL VENDRELL	117	Raül BERMEJA CACHARRÓN	CEIP Antonio Gaudí	SANTA COLOMA DE GRAM.
43	Héctor ESCATÍ VISA	CEIP Ramon Muntanyola	ELS OMELLS DE NA GAIA	118	Antonio GÓMEZ MORALES	CEIP Torre Balldovina	SANTA COLOMA DE GRAM.
44	Sandra PLANAS CORNELLA	CEIP Forn d'Anells	FORNELLS DE LA SELVA	119	David NOGUÉ ROCA	CEIP Jacint Verdaguer	SANTA EUGÈNIA DE BERGA
45	Clara FERRER BALLESTER	CEIP Eixemenis	GIRONA	120	Gemma ROBLES MORALES	CEIP Les Moreres	SANTA FE DEL PENEDES
46	Guillem BILBAO BARO	CEIP Eixemenis	GIRONA	121	Oriol DIAGO CALLAO	CEIP La Parellada	SANTA OLIVA
47	Laura FERRER BOSCH	Col·legi Doctor Masmitjà	GIRONA	122	Edgar BASIANA EGEA	CEIP Joan Maragall	SANTA PAU
48	Eduard FERNÁNDEZ MARTÍNEZ	Col·legi Sagrada Família	GIRONA	123	Àngels ALOY OROZCO	CEIP Sant Josep de Calasanz	SÚRIA
49	Anna MARTÍNEZ GONZÁLEZ	CEIP Mestral	L'HOSPITALET DE L'INFANT	124	Mei CASTRO MARÍN	Escola El Gurri	TARADELL
50	Joan PÉREZ LUIS	CEIP Garcia i Fossas	IGUALADA	125	Mª Jesús JIMÉNEZ CASTELLANO	CEIP de Pràctiques	TARRAGONA
51	Eva SALAS BRAVO	CEIP Ramon Castellort	IGUALADA	126	Pablo GALERA CALVO	CEIP de Pràctiques	TARRAGONA
52	Juanjo QUIJADA PUIG	CEIP Sant Jaume	LA GRANJA D'ESCARP	127	Zoraida RODRÍGUEZ MORENO	CEIP de Pràctiques	TARRAGONA
53	Óscar MOTOS FORNER	CEIP Sant Jaume	LA GRANJA D'ESCARP	128	Laura LÓPEZ GARCÍA	Col·legi Sagrat Cor	TARRAGONA
54	Montserrat PASCUAL TORRES	CEIP Arc Iris	ORISTÀ	129	Mónica FERNÁNDEZ GARCÍA	Col·legi Sagrat Cor	TARRAGONA
55	Ramón VERGER MARTÍNEZ	CEIP Fluvianets	L'ARMENTERA	130	Eva OLIVA PAVIA	Escola Sant Josep	TÀRREGA
56	Laura VÁZQUEZ BAGUER	CEIP Fluvianets	L'ARMENTERA	131	Andrés FERNÁNDEZ SANAHUJA	CEIP Jacint Verdaguer	TÀRREGA
57	Meitzell CAMDEPADRÓS VELLVAI	CEIP Fluvianets	L'ARMENTERA	132	Jonatha PÉREZ GARCÍA	CEIP Germans Amat	TERRASSA
58	Carla MASJOAN COLOMER	CEIP Empúries	L'ESCALA	133	Aitor AGUILAR PÉREZ	CEIP Germans Amat	TERRASSA
59	Andreu-RODRÍGUEZ COMAS	CEIP L'Estartit	L'ESTARTIT	134	Victor PÉREZ GEA	Centre d'Estudis Gresol	TERRASSA
60	Alexandra BISCAMPS POMARES	CEIP Les Codinetes	LA NOU DE GAIA	135	Alberto MARÍN PÉREZ	Centre d'Estudis Gresol	TERRASSA
61	Eva ÀVILA ROYO	CEIP Joc de la Bola	LLEIDA	136	Sara GALLARDO CAMPOS	CEIP Pere Viver	TERRASSA
62	Ariadna PEINADO LLOBERA	Parroquia Sant Julià	LLIÇA DE MUNT	137	Germán SALVADOR SANCHIZ	Col·legi Maria Auxiliadora	TERRASSA
63	Jessica MORENO MARTÍN	Parroquia Sant Julià	LLIÇA DE MUNT	138	Alexandra CARRASCO DELGADO	Col·legi Airina	TERRASSA
64	M. Àngels VIVES CABROL	CEIP Pere Teixinè	MALDÀ	139	Sara GÓMEZ MORA	CEIP Font de l'Alba	TERRASSA
65	M. Carmen MARTÍNEZ LUNA	CEIP Mare de Déu de Montserrat	MALGRAT DE MAR	140	Antonio QUIRANTE GARRIDO	CEIP Antonio Ubach i Soler	TERRASSA
66	Laia DOMÈNECH SELLAS	Escola El Carme-Vedruna	MANLLEU	141	Oriol PIÑOL PIÑOL	CEIP La Pineda	TIVENYS
67	Cristina GUIJARRO	CEIP La Renaixença	MANRESA	142	Verónica LIBERAL CURTO	Parroquia Mare de Déu dels Dolors	TORTOSA
68	M. Alba AGUILERA FERNÁNDEZ	CEIP La Renaixença	MANRESA	143	Cinta VALMAÑA CALVET	CEIP El Temple	TORTOSA
69	David PÉREZ RODRÍGUEZ	CEIP La Renaixença	MANRESA	144	Toni SÁNCHEZ LUQUE	Parroquia de Torrefarrera	TORREFARRERA
70	Fátima RODRÍGUEZ PELAEZ	CEIP La Renaixença	MANRESA	145	Miriam CLEMENTE CAMPDERRÓS	CEIP Sant Martí	TORRELLES DE LLOBREGAT
71	Irene RODRÍGUEZ PELAEZ	CEIP La Renaixença	MANRESA	146	Àlex VÉLEZ GIMÉNEZ	Col·legi Sagrat Cor de Jesús	VIC
72	Xavier LLORENTE ESCRIBANO	Col·legi Santa Rosa de Lima	MANRESA	147	Bernat SELLARÉS GIRALT	CEIP Dr. Estalella i Graells	VILAFRANCA DEL PENEDES
73	Mireia GARCIA PALOMO	Col·legi Sagrat Cor de Jesús	MATARÓ	148	Isabel BERZOSA MIRA	Col·legi Immaculada Concepció	VILASSAR DE DALT
74	Silvia MORALES CORDERO	Sagrat Cor de Jesús	MONISTROL DE MONT.	149	Adriana JUNQUERA BLANCO	Col·legi Immaculada Concepció	VILASSAR DE DALT
75	Sergi TORRABADELLA	CEIP Girasol	MONTMAJOR	150	Mireia CASANOVAS TÀPIES	Col·legi Immaculada Concepció	VILASSAR DE DALT

ACCÈSSITS PER ESCOLA

SEGONA CATEGORIA

NÚMERO	ESCOLA	POBLACIÓ	NÚMERO	ESCOLA	POBLACIÓ
1	CEIP MARE DE DÉU DEL REMEI	ALCOVER	39	CEIP JOAN MIRÓ	MIAMI-PLATJA
2	CEIP POMPEU FABRA	ANGLÈS	40	CEIP SANT JORDI	NAVÀS
3	CEIP SANTA CREU	ANGLESOLA	41	CEIP SANT ROC	OLOT
4	ESCOLA JESÚS MARIA	BADALONA	42	CEIP D'OLVAN	OLVAN
5	CEIP ANTONI BOTEY	BADALONA	43	CEIP ARC IRIS	ORISTÀ
6	CEIP SEAT	BARCELONA	44	COL·LEGI LLEVANT	ORISTÀ
7	LA SALLE COMTAL	BARCELONA	45	COL·LEGI VEDRUNA	PALAFRUGELL
8	COL·LEGI SAGRAT COR DE MARIA	BARCELONA	46	CEIP LLUÇANÈS	PRATS DE LLUÇANÈS
9	COL·LEGI MIRÓ	BARCELONA	47	CEIP RAMON LLULL	RUBÍ
10	ESCOLA MARÉ DE DÉU DEL ROSER	BERGA	48	CEIP ENRIC CASSASAS	SABADELL
11	CEIP DE BITEM	BITEM	49	CEIP MIQUEL CARRERAS	SABADELL
12	CEIP SANT JORDI	BONMATÍ	50	COL·LEGI MARE DEL DIVÍ PASTOR	SABADELL
13	ESCOLA PIA	CALDES DE MONTBUI	51	CEIP PEDRAFORÇA	SALDES
14	ESCOLA SANTA ROSA DE LIMA	CANET DE MAR	52	COL·LEGI NTRA. SRA. DEL CARME	SALIENT
15	MARE DE DÉU DEL CARME	CARDONA	53	CEIP ELS ROURES	SANT FELIU SASSERRA
16	CEIP MARE DE DÉU DEL PATROCINI	CARDONA	54	CEIP AGUSTÍ GIFRÉ	SANT GREGORI
17	ESCOLA MN. JOSEP ARQUÉS	CERVERA	55	CEIP L'ESTEL	SANT GUIM DE FREIXENET
18	CEIP L'AIXART	CERVIA DE TER	56	CEIP EL TALLAT	SANT MARTÍ DE RIUCORB
19	ESCOLA BETÀNIA	CORNELLÀ DE LLOBREGAT	57	CATEQUESI PARROQUIAL	SANTA EULÀLIA DE RONÇANA
20	CEIP SANT MIQUEL	DELTEBRE	58	COL·LEGI SAGRAT COR DE JESÚS	SÚRIA
21	CEIP VENTALLAT	EL MALLOLL	59	CEIP EL GURRI	TARADELL
22	CEIP ÀNGELS GARRIGA	EL VENDRELL	60	CEIP DE PRÀCTIQUES	TARRAGONA
23	COL·LEGI PAULA MONTAL - ESCOLAPIS	FIGUERES	61	CEIP SANT PERE I SANT PAU	TARRAGONA
24	ESCOLA ANUNCIATA	GIRONELLA	62	CEIP MARCEL·LÍ DOMINGO	TARRAGONA
25	CEIP GARCIA I FOSSAS	IGUALADA	63	ESCOLA SAGRAT COR DE JESÚS	TARRAGONA
26	MARE DE DÉU DEL CARME	L'ESPLUGA DE FRANCOLÍ	64	ESCOLA SANTA JOAQUIMA VEDRUNA	TERRASSA
27	COL·LEGI SANT JOSEP OBRER	L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	65	COL·LEGI MARTÍ	TERRASSA
28	CEIP JOAN DE MARGARIT	LA BISBAL D'EMPORDÀ	66	COL·LEGI SANTA TERESA DE JESÚS	TERRASSA
29	CEIP JOAN PALÀ	LA COROMINA	67	CULTURA PRÀCTICA	TERRASSA
30	COL·LEGI EPISCOPAL	LLEIDA	68	CENTRE D'ESTUDIS GRESOL	TERRASSA
31	CEIP LES COMETES	LLORENÇ DEL PENEDES	69	CEIP SANT MARTÍ	TORRELLES DE LLOBREGAT
32	ESCOLA EL CARME - VEDRUNA	MANLLEU	70	CEIP CARRASSUMADA	TORRES DE SEGRE
33	COL·LEGI SAGRAT COR	MANRESA	71	EL PINAR DE NUESTRA. SEÑORA.	VALLDORREIX
34	CEIP GINESTA	MATADERPERA	72	CEIP VANDELLÓS	VANDELLÓS
35	COL·LEGI MARE DE DÉU DE LA SERRA	MONTBLANC	73	CEIP RAMON PERELLÓ	VILAGRASSA
36	GIRASOL	MONTMAJOR	74	ESCOLA SAGRAT COR	VIC
37	CEIP MARE DE DÉU DE LA ROCA	MONT-ROIG DEL CAMP	75	COL·LEGI PARE COLL	VIC
38	CEIP TRES D'ABRIL	MORA LA NOVA			

ACCÈSSITS PERSONALS

SEGONA CATEGORIA

NÚM.	NOM I COGNOMS	ESCOLA	POBLACIÓ
1	Mònica OLLER TEIXEIRA	CEIP GASPAR DE QUERALT	AMER
2	Mariona FERRER GIMÉNEZ	CEIP POMPEU FABRA	ANGLÈS
3	Ramon AULET CASAS	CEIP POMPEU FABRA	ANGLÈS
4	Mònica GIMÉNEZ BUÑUALES	CEIP SANTA CREU	ANGLESOLA
5	Sílvia RODRÍGUEZ PEÑA	CEIP ANTONI BOTEY	BADALONA
6	Lidia MARTÍ VERGÉ	CEIP MN. BALDIRI REXACH	BANYOLES
7	Mario ARAUJO EDO	CEIP CATALONIA	BARCELONA
8	Xavier FONOLL MONTERO	COL·LEGI LA IMMACULADA	BARCELONA
9	Cèlia ARMENGOL	CEIP JOSEP M. JUJOL	BARCELONA
10	Eloi FERNÁNDEZ AISA	SANT JOSEP-TERESIANES	BARCELONA
11	Josselyn QUISEP VILLALOBOS	CEIP SEAT	BARCELONA
12	Núria SITGES FERREYROS	LA SALLE COMTAL	BARCELONA
13	Anna GARCÍA PEIRÓ	COL·LEGI MIRÓ	BARCELONA
14	Mònica FAYOS GONZÁLEZ	SAGRAT COR DE JESÚS	BARCELONA
15	Anna Mª MASSANA ESPACHS	MARE DE DÉU DEL CARME	BELLPUIG
16	Santi AUBACH SOTERES	MARE DE DÉU DEL CARME	BELLPUIG
17	Àfrica CASERRAS VILARDAGA	MARE DE DÉU DEL CARME	BERGÀ
18	Marta SORROCHE GUIX	MARE DE DÉU DEL ROSER	BERGÀ
19	Francisco VIÑAS CUSTANDOY	CEIP BÍTEM	BÍTEM
20	Carles ORTUÑO VIRGILI	CEIP SANT JORDI	BONMATÍ
21	Enric VEGA CASANOVAS	CATEQUESI PARROQUIAL	CABRILS
22	Anabel VALERO PÉREZ	ESCOLA PIA	CALDES DE MONTBUI
23	Aitor MELERO CASA	MARE DE DÉU DEL CARME	CARDONA
24	Pili MARMÍ ROSAS	CEIP MARE DE DÉU PATROCINI	CARDONA
25	Anna CASTANY PICH	CEIP MN. JOSEP ARQUÉS	CERVERA
26	Isaac RUFÍ CASALS	CEIP L'AIXART	CERVIA DE TER
27	Bladi SEOANE LUCENA	CEIP JAUME BALMES	CORBERA DE LLOBREGAT
28	Spèphanie CARNARVON-BROWN	CEIP JAUME BALMES	CORBERA DE LLOBREGAT
29	Alba COLORADO DAYA	ESCOLA BETÀNIA	CORNELLÀ DE LLOBREGAT
30	Naiara DE LA PUERTA FERNÁNDEZ	ESCOLA BETÀNIA	CORNELLÀ DE LLOBREGAT
31	Alba VERCHER NIETO	COL·LEGI SAGRADA FAMÍLIA	CORNELLÀ DE LLOBREGAT
32	Andrea CASANOVA FABRA	CEIP SANT MIQUEL	DELTEBRE
33	Cristina BARRERA RIUS	CEIP VENTALLAT	EL MALLOLL
34	Mònica TRIBÓ GIL	CEIP ARNAU BERENGUER	EL PALAU D'ANGLESOLA
35	Anna AMPOSTA PELLISSA	CEIP CÉSAR MARTINELL	EL PINELL DE BRAI
36	Núria FORTUNY ALEMANY	CEIP SANT RAMON	EL PLA DE SANTA MARIA
37	Laia MARTES SALVO	CEIP ÀNGELS GARRIGA	EL VENDRELL
38	Roser SALA PUIG	CEIP FORN D'ANELLS	FORNELLS DE LA SELVA
39	Jaume MARTÍNEZ MOLAS	CEIP FORN D'ANELLS	FORNELLS DE LA SELVA
40	Sergi BOTICARIO DIMÍNGUEZ	ESCOLA ANUNCIATA	GIRONELLA
41	Meritxell COLELL MOLINS	CEIP SANTA MARGARIDA	GÓSOL
42	Víctor Manuel SANTOS LUQUE	CEIP JOAN SOLANS	GRANOLLERS
43	Anna Mª PONT ROMA	CEIP JOAN SOLANS	GRANOLLERS
44	Lorena MONTE MÁRQUEZ	CEIP GARCIA I FOSSAS	IGUALADA
45	Anna FERNÁNDEZ ÀRIAS	CEIP JOAN PALÀ	LA COROMINA
46	Adam URPI	ESCOLA EL CASTELLÓ	LA MÚNIA
47	Mònica-Sheila SOLÉ PARRA	MARE DE DÉU DEL CARME	L'ESPLUGA DE FRANCOLÍ
48	Victòria VIÑALS BOSCH	MARE DE DÉU DEL CARME	L'ESPLUGA DE FRANCOLÍ
49	Olga FRANQUESA SOLER	CEIP ARC IRIS	LA TORRE D'ORISTÀ
50	Christian CASTRO MARTÍNEZ	COL·LEGI EPISCOPAL	LLEIDA
51	Desirée SOTO HIDALGO	CEIP ENRIC FARRENY	LLEIDA
52	Eva Mª VELASCO SERRANO	CEIP JOC DE LA BOLA	LLEIDA
53	Javier BLASCO BELLED	CEIP DE LA BOLA	LLEIDA
54	Meritxell SOLER IBÁÑEZ	CEIP LES COMETES	LLORENÇ DEL PENEDÈS
55	Laura TUBAU TORT	EL CARME-VEDRUNA	MANLLEU
56	Ingrid VILALTA ROVIRA	EL CARME-VEDRUNA	MANLLEU
57	Josep Ignasi GARCIA SUBIRANA	SAGRAT COR DE JESÚS	MANRESA
58	Anna PARCERISES MORERA	CEIP SANT IGNASI	MANRESA
59	Mercè VINTRO RICART	COL·LEGI SANTA ROSA DE LIMA	MANRESA
60	Adriana DOMINGO BERENGUER	CEIP GINESTA	MATADERA
61	Miguel A. MOLINA SUÁREZ	CEIP JOAN MIRÓ	MIAMI-PLATJA
62	David NÚÑEZ BIELSA	CEIP EL DIVÍ MESTRE	MOLLET DEL VALLÈS
63	Laia LINERO MARTÍNEZ	SAGRAT COR DE JESÚS	MONISTROL DE MONT.
64	Marcel FERRER ROVIRA	ESCOLANIA DE MONTSERRAT	MONISTROL DE MONT.
65	Josep Ramon OLIVÉ SOLER	ESCOLANIA DE MONTSERRAT	MONISTROL DE MONT.
66	Georgina YESTE TINTAT	MARE DE DÉU DE LA SERRA	MONTBLANC
67	Laura FROILÁN NAVARRO	LA SALLE MONTCADA	MONTCADA I REIXAC
68	Alba MOLNER RIAL	CEIP GIRASOL	MONTMAJOR
69	Marta OLIVÉ ROIGÉ	CEIP MARE DE DÉU DE LA ROCA	MONT-ROIG DEL CAMP
70	Àngels SALGADO RODILLA	CEIP TRES D'ABRIL	MÓRA LA NOVA
71	Laura CARRERA GUSART	FUNDACIÓ ESCOLA STA. MARIA	NAVARRLES
72	Juani LÓPEZ RIVAS	CEIP SANT JORDI	NAVÉS
73	Xavier TRISTANY SÁNCHEZ	CEIP DE NAVÉS	NAVÉS
74	Mònica FEU COLL	CEIP ESCOLA-LLAR LL. MESTRES	OTOT
75	Constança MOYA RYBUNA	CEIP MALAGRIDA	OTOT

NÚM.	NOM I COGNOMS	ESCOLA	POBLACIÓ
76	Ariadna PRAT BRUCH	CEIP LLEVANT	ORISTÀ
77	Anna MIRALPEIX FAUCHS	CEIP LA VALL	OSOR
78	Maria ESPADA SABRIA	COL·LEGI VEDRUNA	PALAFRUGELL
79	Mireia ROLDÁN DÍAZ	MARE DE DÉU DEL ROSER	PINEDA DE MAR
80	Gerard SERRA FONTS	CEIP LLUÇANÈS	PRATS DE LLUÇANÈS
81	Aida PARAREDA CASALS	PRESENTACIÓ MARE DE DÉU	PRATS DE LLUÇANÈS
82	Josep TRULLOLS MONTPEÓ	CEIP POMPEU FRABRA	REUS
83	Marta CASTAÑO TRIAS	NUESTRA SEÑORA DEL CARMEN	RIPOLL
84	Tercer de Seguiment	PARROQUIA	RIUDARENES
85	Sandra PÉREZ LLAMAS	CEIP RAMON LLULL	RUBÍ
86	Sara EXPÓSITO GRACIA	CEIP RAMON LLULL	RUBÍ
87	Ferrán ARÚS COSTA	COL·LEGI REGINA CARMELI	RUBÍ
88	Esmeralda ALMENA GARRIDO	CEIP MIGUEL CARRERAS	SABADELL
89	Esther BARRACHINA SÁNCHEZ	CEIP ENRIC CASSASAS	SABADELL
90	Núria GIL RUIZ	MARE DEL DIVÍ PASTOR	SABADELL
91	Roger MORALES RODRÍGUEZ	CEIP PEDRAFORCA	SALDES
92	Àlvar FUENTE GÁMEZ	CEIP ÀNGEL GUIMERÀ	S. ANDREU DE LA BARCA
93	Verònica CONDE ROMÁN	COL·LEGI COR DE MARIA	SANT FELIU DE GUÍXOLS
94	Joanna PLANAS CALICÓ	COL·LEGI SANT JOSEP	SANT FELIU DE GUÍXOLS
95	Indríg BADA VILARÓ	CEIP ELS ROURES	SANT FELIU SASSERRA
96	Esther MARTÍNEZ MAIA	CEIP L'ESTEL	SANT GUIM DE FREIXENET
97	Mireia JURADO SALVANS	CEIP ABAT OLIBA	SANT HIPÒLIT DE VOLTREGÀ
98	Joan RUBIO COMAS	CEIP ABAT OLIBA	SANT HIPÒLIT DE VOLTREGÀ
99	Cristina SENMARTÍ ARCARONS	CEIP ABAT OLIBA	SANT HIPÒLIT DE VOLTREGÀ
100	Meritxell PALOMERA FERNÁNDEZ	COL·LEGI SAGRATS CORS	SANT JOAN DE LES ABADESSES
101	Elisabet FERRER BÉRMEJO	CEIP MESTRE ANDREU	SANT JOAN DE LES ABADESSES
102	Marta ALOMAR CARREIRA	CEIP MESTRE ANDREU	SANT VICENÇ DE CASTELLET
103	Joan Mª FERNÁNDEZ ANDRÉS	MARE DE DÉU DEL ROSER	SANT VICENÇ DELS HORTS
104	Noèlia BORRERO MANCILLA	CEIP SANT ANTONI	SANTA COLOMA DE GRAM.
105	Raquel MEDRÁN BLANCO	CEIP TORRE VALDOVINA	SANTA FE DEL PENEDÈS
106	Cristina ROMEU MONTANÉ	CEIP LES MORERES	SENTFÒRES
107	Josep BUSONS RABONET	CEIP SENTFÒRES	SÚRIA
108	Carla FERNÁNDEZ MATA	COL·LEGI SAGRAT COR JESÚS	TARADELL
109	Ramón CODINA BANÚS	CEIP EL GURRI	TARRAGONA
110	Marina ROBLEDO ROBLES	CEIP CÉSAR AUGUST	TARRAGONA
111	José R. GUERRERO ZAPATA	CEIP LA FLORESTA	TARRAGONA
112	Verónica CHACÓN ORDONIZ	CEIP MARCEL·LI DOMINGO	TARRAGONA
113	Gerard SANS PALACIOS	SANTA TERESA	TARRAGONA
114	Begoña FUENTES AGUZMENDI	CEIP DE PRÀCTIQUES	TARRAGONA
115	Laia FONT CORBELLA	SAGRAT COR DE JESÚS	TARRAGONA
116	Arantzazu SÁNCHEZ CLEMENTE	CEIP SANT PERE I SANT PAU	TARRAGONA
117	Lorena MARTÍNEZ GONZÁLEZ	CEIP SANT PERE I SANT PAU	TARRAGONA
118	Àngel SIMON BOSCH	CEIP SANT SALVADOR	TARRAGONA
119	Inés RICOTE MUÑOZ	CEIP SANT SALVADOR	TARRAGONA
120	Anna BARÓ SERRANO	ESCOLA SANT JOSEP	TARRAGONA
121	Gemma MANAU RICART	ESCOLA SANT JOSEP	TARRAGONA
122	Aina CERQUEDA SEGARRA	ESCOLA SANT JOSEP	TARRAGONA
123	Cristina RAGUÉS RIU	AIRINA	TERRASSA
124	Miguel BARRERA LÓPEZ	CEIP BISBAT D'EGARA	TERRASSA
125	Sandra AGUILAR VÁZQUEZ	CEIP BISBAT D'EGARA	TERRASSA
126	Alba CIRERA MINGUEZ	CEIP BISBAT D'EGARA	TERRASSA
127	Laia CARREÑO ALBERO	CULTURA PRÀCTICA	TERRASSA
128	Daniel RUBIO MARTÍNEZ	CULTURA PRÀCTICA	TERRASSA
129	Glòria CASANOVAS MARCET	CEIP FRANÇA	TERRASSA
130	Xavi PUIG GINER	CENTRE D'ESTUDIS GRESOL	TERRASSA
131	Borja CHIQUERO PÉREZ	COL·LEGI MARIA AUXILIADORA	TERRASSA
132	Ingrid JIMÉNEZ PORRAS	PARROQUIA SANTA CREU	TERRASSA
133	Jordi TARROCH MEJÓN	PETIT ESTEL	TERRASSA
134	Violeta ZAFRA PEDROSO	PETIT ESTEL	TERRASSA
135	Estefania MOLINA DONÍNGUEZ	CEIP PRESIDENT SALVANS	TERRASSA
136	Laura RÍOS ORTÍZ	SANTA TERESA DE JESÚS	TERRASSA
137	Nerea MARTÍN PÉREZ	JOAQUIM DE VEDRUNA	TERRASSA
138	Marta CAFFAREL SALVADOR	COL·LEGI VEDRUNA	TERRASSA
139	Nerea RAMOS EXPÓSITO	CEIP PAU VILA	TERRASSA
140	Sara MATARIN MILLÁN	CEIP PERE VIVER	TERRASSA
141	Sofia VILCHES DEL RÍO	CEIP PERE VIVER	TERRASSA
142	Javier MARTÍNEZ CORDOBA	CEIP PERE VIVER	TERRASSA
143	Marta BELLOBI REVERTE	CEIP EL TEMPLE	TORTOSA
144	Gisela FELIU BADALÓ	CEIP SANT MARTÍ	TORRELLES DE LLOB.
145	Aida RIBES FONTANET	CEIP CARRASSUMADA	TORRES DE SEGRE
146	Sara AGUERA ORTIZ	COL·LEGI EL PINAR	VALLDORREIX
147	Puri MUÑOZ GUIRADO	CEIP ELADI HOMS	VALLS
148	Clara ITURBE GAVALDÀ	CEIP VANDELLÓS	VANDELLÓS
149	Laura MACHADO EGUÍZQUIZA	SAGRAT COR DE JESÚS	VIC
150	Vanessa CANO ARIAS	SAGRAT COR DE JESÚS	VIC

ACCÈSSITS PERSONALS

TERCERA CATEGORIA

NÚM.	NOM I COGNOMS	ESCOLA	POBLACIÓ
1	Rocío GARCIA CAÑA	ESCOLA JESÚS MARIA	BADALONA
2	Jordi SOLÉ CORTADO	NTRA. SRA. DEL CARME	BALAGUER
3	Vanessa ALCARAZ GARCIA	ESCOLA ANNA RAVELL	BARCELONA
4	Elena CASTRO OREIRO	COL·LEGI CARDENAL SPÍNOLA	BARCELONA
5	Arnau RATIA SAUQUE	IES PRÍNCIP DE VIANA	BARCELONA
6	Júlia SALVADOR REY	LA IMMACULADA-VEDRUNA	BARCELONA
7	Verònica ABEZNA SORIA	COL·LEGI PARE JOSEP TOUS	BARCELONA
8	Sílvia SOLER PERÓY	LA SALLE DE GRÀCIA	BARCELONA
9	José Mª NÚÑEZ CORDERO	REIAL MONESTIR STA. ISABEL	BARCELONA
10	Mireia GILI ROMERO	SANTA TERESITA DE LISIEUX	BARCELONA
11	Mª José COLETO	PARROQUIA DE BÀSCARA	BÀSCARA
12	Mònica REIG	CATEQUESI PARROQUIAL	CABRILS
13	Carolina BENITO SOLER	ESCOLA PIA	CALDES DE MONTBUI
14	Elisenda BORRÁS FERRER	MARE DEL DIVÍ PASTOR	CAPELLADES
15	Pol COSTA SAN JOSÉ	MARE DEL DIVÍ PASTOR	CAPELLADES
16	Cristina VILLORA CASA	SAGRADA FAMÍLIA	CORNELLÀ DE LLOB.
17	Mireia LÓPEZ MOLINA	SAGRAT COR DE JESÚS	EL VENDRELL
18	Júlia MARTÍNEZ DURANTEZ	COLEGIO ALEMÁN	ESPLUGUES DE LLOB.
19	Núria PALLISO CLUA	PARROQUIA DE FLIX	FLIX
20	Irene MUÑOZ HERNÁNDEZ	PARE COLL-DOMINIQUE	GIRONA
21	Jéssica SÁNCHEZ MELEZ	COL·LEGI SANT JOSEP OBRER	L'HOSPITALET DE LLOB.
22	Javier BÉVEL	ESCOLA XALOC	L'HOSPITALET DE LLOB.
23	Mariona ONCINS VILAJOLI	COL·LEGI EPISCOPAL	LLEIDA
24	Mònica MARTÍ TORRELLES	L'ANUNCIATA-DOMINIQUE	LLEIDA
25	Àngel BLAS GONZÁLEZ	COL·LEGI SANTA ROSA DE LIMA	MANRESA

NÚM.	NOM I COGNOMS	ESCOLA	POBLACIÓ
26	Alba FONT TORRA	COL·LEGI SANTA ROSA DE LIMA	MANRESA
27	Anna MARÍ PRUNONOSA	IES MATADERA	MATADERA
28	Meritxell AVILÉS NOGUERAS	COR DE MARIA	MATARÓ
29	Tomasa RODRÍGUEZ DURAN	COL·LEGI SANT JOSEP	MATARÓ
30	Núria CARMONA ALONSO	COL·LEGI SANTA TERESA	MÓRA D'EBRE
31	Laura PORTAS REIXACH	COR DE MARIA	OTOT
32	Marina VERGÉS SÁNCHEZ	ESCOLA VEDRUNA	PUIGCERDÀ
33	Beatriz NICOLÁS GARCIA	IES SABADELL	SABADELL
34	Carla IBÁÑEZ BARQUET	MARE DEL DIVÍ PASTOR	SABADELL
35	Josep ALBA SÁNCHEZ	IES SALVADOR ESPRIU	SALT
36	Mª Glòria BOTELLA FERRERA	SAGRAT COR-VEDRUNA	SANT BOI DE LLOBREGAT
37	Anabel LORENTE TITOS	SAGRAT COR	S. COLOMA DE GRAMENET
38	Lorena BLEDA RODRÍGUEZ	LESTONNAC-L'ENSENYANCA	TARRAGONA
39	Eva NAVAL ROIG	MARE DE DÉU DEL CARME	TARRAGONA
40	Irena SALVADOR ALABAU	LA SALLE TARRAGONA	TARRAGONA
41	Gemma GÓMEZ PIJUAN	ESCOLA PIA	TARRAGONA
42	Laia PETIT MANAGO	SANT JOSEP	TARRAGONA
43	Arnau TORRES ROBINAT	SANT JOSEP	TARRAGONA
44	Olga PERMAYR MARTÍNEZ	CENTRE D'ESTUDIS GRESOL	TERRASSA
45	Esther MARTÍNEZ FELIP	PETIT ESTEL	TERRASSA
46	Irene SANCHO JANOHER	SANT MIQUEL	TORRUOELLA DE MONTGRÍ
47	Youkyong CHO.YOON	COL·LEGI EL PINAR	VALLDORREIX
48	Guillem PÉREZ MORAL	SAGRAT COR DE JESÚS	VIC
49	Pablo SÁNCHEZ HERNÁNDEZ	ESCOLA PIA	VILANOVA I LA GELTRÚ
50	Pere BARBA FERRER	IES VILASSAR	VILASSAR DE MAR

ACCÈSSITS PER ESCOLA

3a CATEGORIA

NÚMERO	ESCOLA	POBLACIÓ
1	COL·LEGI REGINA CARMELI	BARCELONA
2	IES PRÍNCIP DE VIANA	BARCELONA
3	COL·LEGI LA IMMACULADA - VEDRUNA	BARCELONA
4	ESCOLA ANNA RAVELL	BARCELONA
5	LA SALLE - GRÀCIA	BARCELONA
6	COL·LEGI PARE JOSEP TOUS	BARCELONA
7	COL·LEGI LESTONNAC	BARCELONA
8	ESCOLA SAGRADA FAMÍLIA	BARCELONA
9	COL·LEGI SANTA TERESITA DE LISIEUX	BARCELONA
10	COL·LEGI CARDENAL SPÍNOLA	BARCELONA
11	CATEQUESI PARROQUIAL	CABRILS
12	COL·LEGI MARE DEL DIVÍ PASTOR	CAPELLADES
13	COL·LEGI SAGRADA FAMÍLIA	CORNELLÀ DE LLOBREGAT
14	COL·LEGI SAGRAT COR	EL VENDRELL
15	COLEGIO ALEMÁN DE BARCELONA	ESPLUGUES DE LLOBREGAT

NÚMERO	ESCOLA	POBLACIÓ
16	CATEQUESI PARROQUIAL	FLIX
17	ESCOLA MARIA IMMACULADA	LA SEU D'URGELL
18	COL·LEGI LA SALLE	MOLLERUSSA
19	COL·LEGI SANTA TERESA	MÓRA D'EBRE
20	ESCOLA VEDRUNA	PUIGCERDÀ
21	IES SABADELL	SABADELL
22	COL·LEGI SANT JOSEP	SANT HILARI SACALM
23	LA SALLE TARRAGONA	TARRAGONA
24	COL·LEGI SANTA TERESA DE JESÚS	TARRAGONA
25	COL·LEGI MARE DE DÉU DEL CARME	TARRAGONA
26	ESCOLA PIA	TARRAGONA
27	COL·LEGI SANT MIQUEL	TORRUOELLA DE MONTGRÍ
28	ESCOLA PIA	VILANOVA I LA GELTRÚ
29	IES VILASSAR	VILASSAR DE MAR
30	ESCOLA SAGRAT COR DE JESÚS	VIC

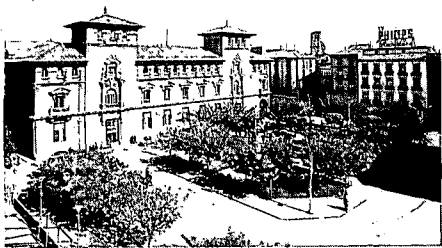
2

Diumenge 2808.45 *Tiempo de creer* (programa protestant)

«Reto a la esperanza.» Avui aquesta ONG que imparteix il·lusió a milers de marginats i drogado-dictes del món i que està declarada d'«utilitat pública» ens explica la seva història. (Comunitat evangèlica.)

09.30 *Pueblo de Dios* (repetició del dilluns 22).

«Huesca, ciudad solidaria.» La ciutat d'Osca apareix poques vegades als mitjans de comunicació. Però, aquesta ciutat també té problemes. Diverses institucions intenten oferir solucions, entre elles Càritas diocesana. A més, visitarem els franciscans de la Creu Blanca, tot un fenomen de solidaritat.

10.00 *Últimas preguntas*

«Los enfermos cristianos, 20 siglos de calvario.» El Dia del Malalt en aquest Any Jubilar fa una mirada al sentit cristià del dolor i de la malaltia que Jesucrist va aportar en la seva passió i mort redemptores.

10.25 *Testimonio*

Meditació sobre un tema religiós (catòlic).

10.30 *Santà Missa*

Amb la participació del Centre d'Animadors del Cant Litúrgic de Barcelona, sota la direcció de Domènec Cols. (Director i celebrant habitual: Mn. Manuel Vallès i Serra; coordinador: Víctor Subirana.)

11.20 *Esglésies de Catalunya***Dilluns 29**17.20 *Pueblo de Dios***Dissabte 27**09.30 *Signes dels Temps*

«La integració, una responsabilitat que compromet tota la societat.»

Programa debat amb presència de públic.

—Comentari de l'Evangeli per Mn. Ballarín. (Presentat per Teresa Pou.)

Signes dels Temps repeteix l'emissió el diumenge, a les 12.00 h del migdia, pel Canal TVC SAT; i el diumenge, a les 00.00 h de la nit (després del programa *Gol a Gol*), pel Canal 33.

Divendres 26

20.30 *Creure avui*: «Celebrem el primer aniversari d'El Full de Mataró». Entrevistes a Francesc Grané i Joan Salicrú. Presenten: Dolors Fernández i Marta Loire. Coordina: Albert Dresaire.

El programa repeteix l'emissió els dilluns a les 13.30 h.

Cada dijous21.40 *Paraula i vida*

Glosses setmanals de Mons. Lluís Martínez Sistach.

Paraula i vida repeteix l'emissió els divendres a les 14.40 h.

L'últim dijous de mes

23.00 *Aquí, tots*: Magazín de notícies, reportatges i comentaris des del punt de vista de l'Església.

Cada divendres22.30 *Camí de vida*

Recull de notícies i entrevista sobre un tema d'actualitat a càrrec de la Delegació de Mitjans de Comunicació. Presentat per Carles Sánchez.

Diumenge 28

RÀDIO BARCELONA (OM 666) - Diumenge de 22.05 a 23.00h, *Objectiu, l'home*: programa de valors humans. El cas de la setmana; un espai per a la solidaritat; entrevista a un testimoni del procés de beatificació de Manuel Lozano Garrido; suggeriments per viure millor la vida i la «Carta Dominical» de l'arquebisbe de Barcelona, Ricard M. Carles (edita i presenta: J. M. Alimbau).

Cultura Tradicional

FestCat

escola catalana de la festa

informació i inscripcions

tel. 93 567 10 58 web <http://cultura.gencat.es>adreça electrònica FESTCAT@correu.gencat.es

campus de cultura popular
Llívia/CERDANYA
del 16 al 23 de juliol

dansa tradicional
Esterri d'Àneu/PALLARS SOBIRÀ
del 24 al 30 de juliol

jocs tradicionals
Horta de Sant Joan/TERRA ALTA
del 24 al 30 de juliol

música tradicional i popular
Vilanova i la Geltrú/GARRAF
del 24 al 30 de juliol

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Coorganitza

Col·labora

CAIXA CATALUNYA

MAIG ÉS EL MES CONSAGRAT A MARIA, MARE DEL BELL AMOR

Internet

• **CARMELITES.**— Les Carmelites Descalces d'Eldridge, diòcesi de Davenport (Iowa), presenten a www.netins.net/show-case/solitude la vida consagrada en general i la vida d'un monestir en particular. Ofereixen temes de meditació i una adreça electrònica per respondre dubtes i preguntes.

Altres bisbats

• **TORRECIUDAD.**— Les properes peregrinacions organitzades pel patronat de Torreciudad seran els dies **4, 11 i 18 de juny**. Informació i reserves: tel. 933 014 347 (església de Montealegre), 934 173 874 (Sr. Rojo) i 933 498 728 (Sr. Grijalba).

Barcelona

• **AMICS DELS CLÀSSICS.**— El **25 de maig**, a les 19.30, exposició divulgativa, senzilla i elemental de Conrad Cardús i Rossell (violinista i fundador de l'orquestra de cambra d'Amics dels Clàssics), sobre l'orquestra i els seus instruments. C/ Ausiàs Marc, 26, 8è - Barcelona.

• **CONCERT-PREGÀRIA.**— El **25 de maig**, a les 20.30, concert-pregària del cantautor mexicà Carlos A. Escobar, líder del grup Kerygma, creat el 1991 a Monterrey (Mèxic), amb la missió d'evangelitzar a través de la música. Parròquia de la Mare de Déu de Betlem, c/ Xuclà, 2 - Barcelona.

• **CENTRE CRISTIÀ DELS UNIVERSITARIS.**— El **27 de maig**, el Consell de la Joventut de Barcelona, del qual forma part el CCU juntament amb més de 70 organitzacions juvenils, celebrarà el Dia Internacional de la Cultura de la Pau. El **31 de maig**, a les 20.00, concert de piano a càrrec d'Imma Santacreu, que interpretarà peces de Berg, Debussy i Liszt, entre d'altres. Més informació: c/ Villarroel, 81, baixos - Barcelona.

• **DIMARTSCULTURAL.**— El **30 de maig**, a les 18.00, conferència amb diapositives de Marta M. Moltó sobre *Viatge a Nova York*. Centre Passatge, passatge Mercader, 13 - Barcelona, tel. 932 151 599, fax 932 151 595.

• **TROBADA DE FORMACIÓ.**— El **30 de maig**, a les 19.00, el P. Josep M. Blanquet, s.f., tractarà el tema *En quin sentit és sacrifici l'Eucaristia?* Església de la Sagrada Família, c/ Entença, 301 - Barcelona.

• **JUSTÍCIA I PAU.**— El **30 de maig**, a les 19.00, taula rodona sobre *Reptes actuals i futurs del pacifisme*. Més informació: tel. 933 176 177.

• **AMICS DELS GOIGS.**— Aquesta as-

sociació barcelonina organitza un cicle de conferències per donar a conèixer els goigs en major profunditat, i estimular així els estudis sobre aquesta temàtica. La propera conferència tindrà lloc el **30 de maig**, a les 19.30, a càrrec de Josefina Roma i Riu, professora de la Universitat de Barcelona, sobre *Els goigs com a èpica local, universalitat i localitat*. C/ Ortigosa, 14, 1r 4a - Barcelona.

• **FESTA DE LA VISITACIÓ DE NOSTRA SENYORA.**— Actes que tindran lloc a Montserrat el **31 de maig**: a les 11.00, missa conventual, presidida per Mons. Ramon Daumal, bisbe auxiliar emèrit de Barcelona; a les 13.00, la Salve i Virolai; a les 14.00, dinar al self-service de la plaça dels Apòstols; a les 16.30, pregària a la Mare de Déu de Montserrat; a les 18.30, retorn a Barcelona. Més informació: passeig de Sant Joan, 2 - Barcelona; tel. 932 313 706.

• **JORNADA PER A SACERDOTS, DIAQUES I RELIGIOSOS I RELIGIOSES.**— *Actituds pastorals a l'inici del nou mil·lenni*. Aquest és el tema de la jornada que es farà al Centre d'Estudis Pastorals el **31 de maig**, de 11.00 a 17.30. Ponència: José Antonio Pagola, vicari general de Donostia. Comunicacions: Armand Puig (Tarragona) i Teodor Suau (Mallorca). Per a més informació, programes i inscripcions: tel. 933 174 858.

• **HOMES DEL SAGRAT COR.**— Parròquia de la Bonanova (Sants Gervasi i

Protasi, pl. Bonanova, 12 - Barcelona), **dijous 1 de maig** per a sacerdots, homes i joves: a les 21.15, punt doctrinal; a les 21.45, cafè i acollida; a les 22.00, hora santa, i a les 23.00, Eucaristia; el **divendres 2**, per a religioses, dones i noies: a les 11.00, hora santa, i a les 12.00, Eucaristia. Parròquia de Sant Joan d'Àvila (Rbla. Prim, 252 - Barcelona): **dijous**, participació dels homes a la Bonanova (autocar a les 21.00 per retornar a les 23.30).

• **IV FESTIVAL DE MÚSICA CLÀSSICA I TRADICIONAL D'ESPLUGUES DE LLOBREGAT.**— El **2 de juny**, a les 21.00, l'orquestra Accademia de Barcelona interpretarà *Les quatre estacions* de Vivaldi. Director i solista Néstor Eidler. Església de Santa Maria Magdalena, pl. Pare Miquel d'Esplugues de Llobregat.

• **FUNDACIÓ PERE TARRÉS.**— El **2 de juny** comença un curs sobre *Millora de la qualitat en els serveis d'atenció a la persona*. Més informació: c/ Entença, 157 - Barcelona, tel. 934 101 602.

• **ENCONTRE MATRIMONIAL.**— Del **2 al 4 de juny**, a Tiana, per aprofundir en la relació d'esposos i aportar a les parelles una tècnica de diàleg que els ajudi en la seva relació. És d'orientació catòlica però està obert a altres creences. Informació: tel. 937 188 798 i 932 323 877.

• **CONCERT DE CARILLÓ.**— El **4 de juny**, a les 12.00, programa de música

RENOVACIÓ CARISMÀTICA CATÒLICA

Grup Nostra Sra. del Sagrat Cor

MISSA DE SANACIÓ

El dia 2 de juny de
9 a 12 de la nit

Santuari de Nostra Senyora del Sagrat Cor
c/ Rosselló, 175
(entre Muntaner i Aribau,
metro Hospital Clínic i
FF.CC. Provença-Balmes)
Tel. Informació:
934 196 355

CASA D'ESPIRITUALITAT «HOSTAL DEL LLEDONER»

R. Franciscanes Missioneres M.D.P.

Vol oferir un espai de pau, d'acollida i de fraternitat a totes les persones que necessiten trobar-se amb elles mateixes, amb Déu i amb els germans.

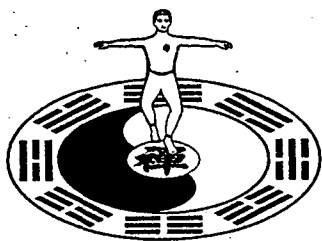
Està oberta: al poble
a la comunitat cristiana
parròquies, col·legis
grups de pregària, reflexió, descans
recessos
jornades de treball
convivències

La casa disposa de: 17 habitacions (per a 24 persones), capella, menjador, sala de conferències, sala de reunions, terrassa i zona enjardinada.

Informació i reserves: c/ Corró, 275 - 08400 Granollers (Barcelona)
Tel. 938 499 259 - Fax 938 499 266

«Amb la calma la dona venç l'home.»

極

Equilibrio y armonía con Tai-chi cada día

太

TAI - TXI ZEN CRISTIÀ

Rincón del Silencio c/ Floridablanca, 133, baixos - 08011 Barcelona
Informació, Tel. 934 562 331

ASSOCIACIÓ MOSSÈN JACINT VERDAGUER

COMMEMORACIÓ DEL 98È ANIVERSARI DE
LA MORT DE MN. JACINT VERDAGUER

Juny 2000

- Diumenge dia 4, a les 12, ofrena floral al cementiri de Montjuïc.
- Dimecres dia 10, a les 6 de la tarda, missa a Vil·la Joana.
- Diumenge dia 11, a dos quarts d'onze del matí, missa a la parròquia antiga de Vallvidrera. A continuació, a Vil·la Joana, cant coral, i recital de poesies.

Des del carrer

El P. Julio González (Barcelona, 1968), Fill de la Sagrada Família, va ser ordenat sacerdot el dia 5 de maig a la parròquia de Jesús, Maria i Josep de Barcelona.

El P. González, el destí immediat del qual és la diòcesi de Washington, afirma que «la humanitat necessita urgentment capellans: persones mogudes per l'Esperit Sant que encarnin l'amor de Déu en la història, fent d'ella lloc d'encontre entre l'home i Déu».

El P. Julio González va rebre l'ordenació sacerdotal el 5 de maig

«És prioritari recuperar la presència del sacerdot»

—En què consistirà la seva missió americana?

—Pot ser en qualsevol dels camps en què nosaltres ja treballem. Tenim la casa de formació, on estaria amb els joves que s'estan formant per ser sacerdots o que discernixen sobre si realment la vida religiosa els interessa. Altres tasques poden consistir a fer de capellà en un hospital o de professor en un col·legi públic. També m'han comentat que puc fer durant sis mesos de capellà de l'exèrcit nord-americà i, en aquest cas, la meua tasca aniria des de la formació ètica i moral fins a la celebració de les eucaristies. Finalment, també col·laboraré amb el P. Francisco González, que és vicari episcopal i que treballa amb els hispanos que són a Washington, concretament al Holy Family Seminary a Silver Spring.

—Com va viure el dia de la seva ordenació sacerdotal?

—Molt intensament. Hi havia una preparació prèvia. Així mateix, vaig tenir la sort que ja coneixia la persona que em va ordenar dels grups de Fe i Cultura, l'arquebisbe de Barcelona, cardenal Ricard M. Carles. És a dir, no partíem de zero i vaig percebre el seu afecte; en

aquell moment no era el bisbe, sinó que era el meu bisbe, això s'agraeix. Recordo sobretot quan va parlar de l'evangelització actual, dels problemes de la família i dels joves. En aquest aspecte, va afirmar que estem molt desorientats i que, malgrat que sabem i fem moltes coses, som molt *homo habilis* —tal com va dir el cardenal aquell dia—, realment, sabem ser persones? I ell va redundar en aquests temes que per a mi són molt familiars. L'evangelització és, en definitiva, el que durant la meua etapa d'estudis i d'investigació sempre m'ha apassionat.

—Afirma vostè que la crisi del sacerdot ha de motivar un examen sobre com es fa present el Senyor enmig del poble cristià. Com cal evangelitzar?

—Primer escoltant, i és que quan hem anunciat l'Evangeli no hem tingut moltes vegades en compte les persones i la societat que teníem al davant. Això va passar a l'edat mitjana, amb la il·lustració, i passa avui. Primer cal veure en quina societat ens movem, quines persones tenim al davant. En aquest sentit, no puc emprar als Estats Units el mateix llen-

guatge que aquí, i no únicament parlo de l'idioma, o el que vaig aprendre a la Facultat de Teologia. El primer que faré quan arribi als Estats Units serà escoltar, veure i callar. Quan faci un any, llavors començaré a pensar com transmetre aquests valors que són perennes per a mi.

—El carisma dels fills del pare Manyanet és evangelitzar des de l'escola. S'ha diluït la presència del sacerdot al col·legi?

—Em fa la impressió que una mica sí. Som més administradors i mestres que sacerdots. És molt difícil avui allò de transmetre valors cristians a través de les assignatures, perquè patim la tensió d'una programació, d'estar al dia, de fer i corregir exàmens, etc. i, a la mica que bades, l'ideari del col·legi queda una mica diluït. Per a mi és prioritari recuperar la presència del capellà: nosaltres al col·legi, els que es dediquen a la Pastoral Sanitària als hospitals... Recuperar, en definitiva, l'home de Déu, aquell que obre els ulls a les persones que per les seves obligacions i els seus problemes personals no s'obren a la presència de Déu.

Carme Munté

Joan Carrera Planas
Bisbe auxiliar de Barcelona

Sobre els catequistes, encara

Dues anècdotes recents m'han fet adonar, una vegada més, que els nostres catequistes treballen a la frontera amb la increença i que, a més, en el diàleg de la fe, les noves generacions presenten nous interrogants. Això és fruit de l'ambient que els ha envoltat des de petits. Com ha observat el cardenal Lustiger, no es pot dir de tants i tants joves europeus que hagin deixat l'Església. Són els seus pares els qui la van deixar. Ells ja n'han viscut sempre fora. Els catequistes de confirmació han de fer front, doncs, a objeccions que fa uns quants anys no afloraven, ja sigui perquè els nois i les noies no les tenien, ja sigui perquè no gosaven exposar-les.

La primera anècdota la vaig viure en un grup de confirmació. A partir del tema de la pregària, un jove va posar com a objecció que la seva oració per dos amics seus, un, afectat de sida, i l'altre paraplègic, havia resultat ineficàç. D'aquí va passar a preguntar-se quin sentit té la vida d'un malalt irre-
cuperable i a declarar-se partidari de l'eutanàsia activa. És veritat que va mostrar bona disposició a acollir les reflexions que li vam fer, però raonava bé la seva posició i reflectia els arguments que circulen avui a la nostra societat.

La segona anècdota la trobo més sorprenent. Me la va explicar una religiosa i professora. Comentava ella amb un grup d'adolescents el text evangèlic del jove ric. En arribar a les paraules de Jesús: «Si vols ser perfecte, vés, ven tot el que tens i dóna-ho als pobres» (Mt 19:21), una alumna s'irrità. Allò era, va argüir, anar contra el dret d'aquell jove a ser feliç, era immiscir-se en la seva vida privada, era coaccionar-lo, era no respectar la seva llibertat... Una reacció com aquesta fa pensar. Fins avui, en efecte, l'Evangeli era, si més no teòricament, ben vist. Els fills de la societat de consum, respondran d'una altra manera?

Estic segur que d'anècdotes com aquestes els nostres catequistes en podrien explicar moltes. Seria bo de recopilar les dificultats que els joves catequitzats experimenten avui per acollir la fe, i d'analitzar-les, a fi de poder ajudar-los més eficaçment. De vegades s'ha dit, amb una mica de raó i amb una mica de simplisme, que l'Església se sap més bé les respostes que les preguntes. No cal dir que són aquelles allò realment important. Però cada cor té les seves pròpies esclètxes, i és a través d'elles que hi arriba la llum.

He volgut dedicar aquestes ratlles als qui realitzen el servei de la catequesi, com a petita mostra de suport a la seva tasca, en aquest mes de tantes primeres comunions i de tantes confirmacions. Són missatgers —la majoria, val a dir-ho, missatgeres— de Jesucrist i del seu Evangeli.

Ara mateix

Impromptu

Potser sí que em faig vell... (?)

Em costa d'assimilar certes actituds de la gent. Per exemple, em costa d'acceptar que, des de l'autoritat, es donin normes de comportament, sobre qüestions molt diverses, i que la gent tingui unes orelles de forat tan ample que per aquí m'entra i per allà em surt, sense possibilitat de retenir cap dels bons consells que, a més, es donen gratuïtament.

Cal que l'autoritat anunciï mesures com multes o altres coaccionants, perquè un tant per cent molt reduït en faci cas. L'altre tant per cent, cal lamentar-ho, es queda tan tranquil. I això se'm fa difícil de comprendre. Potser sí que això és cosa de l'edat. Però és que fa tants anys, tants, que quan era jove ja passava exactament com ara.

També se'm fa difícil d'entendre el fet que sorgeixin predicadors que, com el Baptista, són veus que clamen al desert perquè els qui podrien escoltar-los viuen entotsolats en el seu castell d'ivori. I no diré que totes les veus que clamen al desert siguin autèntiques —en tot hi ha sobrevinguts o aprofitats—, però algunes fan pensar seriosament que hi ha quelcom que no funciona...

Potser sí que em faig vell... perdoneu-me la divagació.

Oriol Camps